

Predsednik Tito izročil prometu avtomobilsko cesto »Bratstva in enotnosti« Srečni smo, da imamo takšno mladino

Preteklo soboto in nedeljo so bile vzdolž nove avtomobilske ceste Ljubljana—Zagreb velike otvoritvene slovesnosti, ki se jih je udeležil tudi predsednik republike Josip Broz-Tito. V spremstvu predsednika sta bila podpredsednik ZIS Edvard Kardelj in Mijalko Todorović, predsedniki ljudskih skupščin Slovenije, Hrvaške, Srbije in drugi.

Po svečanosti pri Jankomirskem mostu pri Zagrebu se je predsednik napotil v nedeljo dopoldne po novi cesti do Ivančne gorice, kjer so ga pozdravili predstavniki ljudske oblasti Slovenije, nakar se je vrnil v Novo mesto. Na Glavnem trgu in stranskih ulicah se je zbralo okrog 50.000 brigadirjev, meščanov in prebivalcev iz drugih krajev Slovenije ter Hrvaške. Po uvodnih svečanostih je predsednik Tito, večkrat prekinjen z navdušenimi medklci, začel svoj govor, ki ga v izveščku objavljamo.

IZ GOVORA PREDSEDNIKA TITA

Ko je graditeljem tega velikega objekta čestital za veliko delo in se jim zahvalil, ker so predčasno izpolnili obljubo, ki so jo dali kongresu mladine letos januarja, je tovariš Tito med drugim dejal: Ta avtomobilska cesta, ta naša pomembna magistrala, ki jo zdaj gradimo in ki jo bomo z vašim mladost-

nim poletom in navdušenjem gradili nepretrgoma, dokler ne bo dograjena, bo ogromne važnosti za povezovanje naših mest in posameznih ljudskih republik, in sicer ne samo v gospodarskem oziru, marveč prav tako glede zblizovanja naših narodov v raznih krajih dežele.

Prihodnost dežele bo prišla v dobre roke

Tovariš Tito je med drugim govoril tudi o naši mladini, ki se razlikuje od mnogih drugih mladlin. Dejal je, da se razlikuje po tem, da prevzema naloge ne po naročilu, ne po vsiljevanju določenih nalog po vodstvu od zgoraj, marveč da sama zahteva naloge, in sicer najtežavnejše, da gradi objekte, ki jih je najtežje graditi in katerih graditev traja najdlje. Ko je izrazil nad tem svoje zadovoljstvo in zadovoljstvo vseh ljudi širom po naši deželi, je poudaril, da smo lahko srečni, ker imamo takšno mladino. V tej zvezi je dejal:

Cutimo, da bo prišla prihodnost naše dežele, nadaljnja izgradnja naše dežele

in njeno življenje v zelo sposobne in dobre roke. Ni se nam treba več bati in vprašati, kaj bo jutri, ko nas ne bo več. Tu je mladi rod, tu ste vi mladi, vi boste znali hoditi naprej po poti, začrtani in obeleženi s krvjo in kostmi borcev v naši narodnoosvobodilni borbi, po poti, ki so jo začrtali člani naše Komunistične partije že pred vojno in med njo in h kateri prispevajo zdaj vse svoje sposobnosti vaši odrasli tovariši. To je tisto, kar nas navdaja z največjim zadovoljstvom, z občutkom sreče, da imamo takšno mladino, ki bo znala voditi Jugoslavijo v tisto smer, ki ji je začrtana.

Menimo, da je naša pot pravilna

Nato je tovariš Tito govoril o blatenju in klevetanju naših vodilnih ljudi in naših narodov z Vzhoda, čeprav nimajo pravih vzrokov in moralne pravice, da tako drastično nastopajo proti nam in

nas napadajo, saj koristi našega ljudstva niso tuje koristim teh dežel. Ob tej priliki je predsednik Tito med drugim dejal:

Vsa naša zgodovina je namreč poka-

zala, da je med nami in njimi zelo mnogo skupnega. Ne samo zato, ker smo Slovani, marveč zato, ker smo internacionalisti. In prav v zvezi s tem, ker smo internacionalisti, je naša skupna korist, da izgradimo socializem, razlika med nami pa je samo v tem, da se po našem mnenju ta cilj uresničuje v vsaki deželi po njenih možnostih, po njenih sposobnostih in specifičnih pogojih. Naša skupna korist je torej izgradnja socializma, stiki med socialističnimi deželami pa naj bi sloneli na temeljih, ki bi bili pravilni in čvrsti, ne pa na temeljih, ki jih postavljajo po poti taborov, po poti gospostva ene partije ali dežele. Mi menimo, da morajo stiki med socialističnimi deželami slo- neti na enakopravnosti.

Delamo tako, kakor želi ljudstvo

Ker se v tem pogledu z njimi ne strinjamo, je ob tej priliki poudaril tovariš Tito, nas imenujejo celo revizioniste samo zato, ker ubiramo svojo pot v smeri izgradnje socializma in dalje v smeri izgradnje komunizma — srečnejše prihodnosti človeštva. Pri tem je predsednik Tito poudaril:

Zato, ker smo si upali reči, da delamo v svoji deželi tako, kakor mislimo, da je najbolje, in sicer ne tako, kakor mislimo mi voditelji, marveč vse naše ljudstvo, ker ne moremo delati drugače, kakor želi ljudstvo, kakor želi ogromna večina našega ljudstva, zato so nas razglasili za revizioniste. Jaz pa pravim, če ne bi delali tako, kakor želi naše ljudstvo, bi ne bilo nikogar izmed nas na tem mestu, na katerem smo, v vodstvu naše dežele. Ker naše ljudstvo tako hoče in ker menimo, da je naša pot pravilna, tako tudi delamo. Nekateri si še zdaj prizadevajo metati nam polena pod noge, zasipajo nas z raznimi klevetami in si prizadevajo ločiti vodstvo od ljudstva naše dežele. Stare izkušnje iz leta 1948 in pozneje pa so pokazale, da ni moč razbiti takšne enotnosti, kakršno imamo pri nas med vodilnimi ljudmi naše dežele in med ljudstvom. Zato iščejo druga pota in si prizadevajo ločiti vodstvo od ljudstva, kompromitirati to vodstvo, da bi potem, kakor mislijo, lahko preusmerili ljudstvo. Ko je dalje predsednik Tito govoril o načinih, s katerimi nas skušajo v nekaterih vzhodnih deželah zlomiti in spraviti na kolena ter zlasti, kako si prizadevajo, da bi ločili ljudstvo od vodstva naše de-

(Nadaljevanje na 2. str.)

REPUBLIKI ZA PRAZNIK

Petnajsta obletnica proglasitve Ljudske republike Jugoslavije je za vse naše narode, za vse delovne ljudi naše domovine velik praznik, ob katerem ne dajemo samo duška svojemu veselju nad dogodkom pred petnajstimi leti, temveč imamo pred očmi ves razvoj naše socialistične domovine in zbiramo sile za njeno še uspešnejšo rast.

Naša ljudska država je takšna, kakršno smo si priborili v krvavih spopadih s sovražniki in kakršno smo uspeli v petnajstih letih zgraditi. Naša republika ni nekaj vzvišenega. Nasprotno je odraz naših hotenj, našega skupnega dela, prizadevnosti in zvestobe.

Ce Jugoslavija v svetu pomeni steber odločnosti in uravnane poti v socializem, potem nam to misel prežema samozavest, da imamo pri krmlilu naše državne in politične dejavnosti izredno sposobne in odločne voditelje. Ponosni smo lahko, da je naša skupna prizadevnost in enotnost čvrsta opora našemu državnemu in političnemu vodstvu.

S čim torej lahko najdostojneje proslavimo ta velik praznik? Z ničemer bolj kot z iskreno privrženostjo ciljem, ki so jih jugoslovanski narodi zastavili v svojem delovnem in političnem programu. Naša notranja enotnost daje naši domovini njeno zunanjo čvrstino in ugled. Kako naj odgovorimo na obrekovanja in laži, s katerimi nas zopet obkladajo? S tem, da s podvojenimi silami izgradimo našo domovino, da ustvarimo socialistične odnose med ljudmi in da si na ta način ustvarimo lepšo bodočnost. Ta naša notranja gospodarska in politična rast je najbolj prepričljiv odgovor vsem tem klevetnikom na Vzhodu ter sovražnikom socializma na Zapadu.

Vsako leto, ko smo proslavljali Dan republike, smo nenehno ugotavljali napredek in izboljšanje. Vsako leto je bila naša domovina močnejša in njen ugled v svetu, brez obzira na silo napadov, večji. Ni nam torej treba iskati nove poti. Ce bomo čvrsto stopali po dosedanji poti, če bomo samo globlje zaorali in če bomo še naprej tako tesno povezani z našim vodstvom, potem bomo taki sinovi in hčere naše drage republike, kakršne si more domovina le želeli.

Naša republika je naš moralni obraz. Ona ni važna kot državna tvorba, pač pa je predstavica vsega delovnega ljudstva. Zato praznik Dneva republike ni nič drugega kot praznik nas vseh, praznik milijonov delovnih ljudi, praznik vsakega posameznega pošteno in dobro mislečega delovnega človeka.

Svet za prosveto in kulturo OLO Celje je zasedal...

Pred dnevi je imel Svet za prosveto in kulturo OLO Celje svojo VII. redno sejo, na kateri je obravnaval predvsem problematiko Slovenskega ljudskega gledališča in svoj letni proračun za l. 1959.

SLG Celje se nahaja v finančni stiski, ki je deloma produkt predinamično izvedenega letnega delovnega programa, deloma pa rezultat splošnih mer za dvig standarda (povišanje plač, draginjske doklade itd.). Iz te stiske se gledališče lahko trajno izkoplje samo vrsto ukrepov, ki bi mu omogočili na eni strani manjše izdatke, na drugi pa večje dohodke. Predvsem je treba zmanjšati število gostovanj, odno- no jim pogodbeno zagotoviti finančni uspeh, potem ločiti izdatke za gostovanja od ostalega rednega gledališkega proračuna, gledališki delavci zagotoviti primerne prostore ter omogočiti popolno izkoriščenje njene kapacitete,

analizirati delovna mesta in izvesti potrebne korekture, posvetiti večjo pozornost reklamam za gledališče in preko gledališča (z razstavami in reklamnimi nastopi), povečati obisk gledališča z nekaterimi bolj komercialnimi predstavami itd. Vsi ti ukrepi bi pripomogli k večjim lastnim dohodkom gledališča in ga s tem rešili vedno napetega razmerja do okrajnih dotacij, ki zaradi splošnega varčevanja ne morejo slediti predinamičnim potrebam ustanove.

Pri sestavi proračuna se je Svet omejil na 5 postavk: spomeniško varstvo, redno izdajo Celjskega zbornika, podporo za arheološka dela v Semptru, dotacijo za koncertne prireditve ter na finansiranje lastnega znanstvenega in kulturno-prosvetnega dela v celjskem okraju. Pri vseh postavkah je upošteval res samo ono delavnost, ki je najnujnejša za razvoj kulturnega življenja v Celju.

J.C.

ZADRUŽNIKI CELJSKE KMETIJSKE ZADRUGE

na prvi seji zadružnega sveta

Po preteku enega tedna po zadružnih volitvah so se dne 23. novembra zbrali člani novo izvoljenega Zadružnega sveta k prvi seji v Zadružnem domu na Babnem. Polnoštevilni udeleženci so morali izvoliti svojega predsednika in nov upravni odbor ter še opraviti ostale formalnosti, ki so v zvezi z izvolitvijo novega zadružnega foruma.

Sejo je začel predsednik KZ tovariš Melhior Jošt in bil takoj izvoljen za delovnega predsednika. V imenu volilne komisije je poročal upravnik tovariš F. Korbar, da je bilo z udeležbo 98,26 % na volitvah izvoljenih 44 članov v Zadružni svet, v katerem je 9 žena in 15 mladih zadružnikov. Skupaj z delovnim kolektivom šteje ZS 52 članov in članic. Za njegovega predsednika je bil soglasno izvoljen tov. Martin Rebov iz Čreta.

Da bi novo izvoljeni člani ZS vedeli, kako je zadruga doslej delovala in gospodarila, je podal njen dosedanji predsednik Jošt

10 milijonov last zadruga. Tri in pol milijona obratnih sredstev je pokritih z zalogami blaga. Zadružni svet in novi upravni odbor bosta torej začela z delom na dobri gospodarski podlagi.

Med prvimi nalogami v novi poslovni dobi sta obnova »Branibora« in odplačilo nabavljenih kmetijskih strojev. Ob koncu njegovega poročila je bilo poudarjeno, da je glavno težišče pri nadaljnjem uspešnem delu zadruga povečanje kmetijske proizvodnje in dober odkup pridelkov.

VOLITEV UPRAVNEGA ODBORA

Po odobritvi predsednikovega poročila z živahnim odobravanjem in pritrditvijo, so se začele volitve novega upravnega odbora. Soglasno so bili izvoljeni: Jošt Melhior, Sah Jože, Verdelj Milan, (Nadaljevanje na 5. str.)

SVEČA A PROSLAVA DNEVA REPUBLIKE V CELJU

V počastitev Dneva republike bo priredil Občinski odbor SZDL v Celju svečano proslavo, na kateri bo govoril predsednik Občinskega odbora SZDL, tov. Cvetko Pelko. Proslava bo v petek, 28. novembra ob 20. uri v dvorani Mestnega gledališča v Celju.

Na proslavi bodo sodelovali tudi mladinski pevski zbori gimnazije, učiteljska in SKUD »France Prešeren« pod vodstvom profesorja Egona Kuneja, Borisa Ferlinca in Jurčeta Vrežeta.

POROČILO UPRAVNEGA ODBORA

Nasproti izgubam, ki jih je KZ izkazala v prejšnjih letih, izkazuje letos v oktobru 2.802.000 din dobička, ki ga je ustvarila z drobnim gospodarstvom, smotnim delom in s pomočjo zavednih zadružnikov. Zbrali so ta denar večinoma z odkupom pridelkov in z uslugami strojnega dela. Poročilo navaja, da ima zadruga še 14.480.000 din dolga, ki ga odplačuje v letnih anuitetah po 1.200.000 din. V raznih skladih je naloženih 3 milijone 777.000 din. Revizija glavnega odbora Zadružne zveze je našla poslovanje v najlepšem redu in dala zadrugi polno priznanje.

Vrednost osnovnih sredstev je ocenjena na 26.345.000, od katerih je okoli

Uspešna borba proti zvišanju cen

TRŽNI INŠPEKTORJI V CELJSKEM OKRAJU SO S HITRO INTERVENCIJO USPEŠNO PREPREČILI VSE POSKUSE NAVIJANJA CEN

Po zvišanju cen nekaterim življenjskim artiklom s 30. septembrom tega leta, so nekatera gostinska, trgovska pa tudi obrtna podjetja poskušala neupravičeno dvigniti cene živilom in obrtnim storitvam, vendar so tržni inšpektorji po vseh občinah takoj »stopili v akcijo« in tako po 30. septembru ni bilo zabeležiti kakih vidnejših prekrškov. Okrajna tržna inšpekcija je imela v zadnjih šestih tednih precej dela, sklicala je precej sestankov in konferenc in bila v stalni povezavi z občinskimi tržnimi inšpektorji. Ves ta čas so inšpektorski organi imeli dovolj dela s kontroliranjem cen, saj so pregledali vse obrate v okraju.

Za naš okraj bi se lahko kar pohvalili, da imamo prilično dobre tržne inšpektorje — zlasti velja to za Celje, Zalec in Sentjur. Večidel mlad in vreden inšpekcijski kader je našel dobre stike s podjetji in s predstavniki občin, da lahko tako z združenimi močmi rešujejo težke naloge. Tržne inšpektorje imajo danes že vse naše občine, razen Soštanjke. Tu so se tržni inšpektorji sploh pogosto menjavali in bil bi že čas, da si občina Soštanj preskrbi človeka, ki bo na tem mestu tudi ostal.

Ponekod so tržni inšpektorji na občinah preobremenjeni in bi bilo zato prav, da bi jih občine razbremenile vsega drugega dela, da bi se lahko posvetili res samo kontroli.

Prijave prekrškov, ki jih tržni inšpektorji pošiljajo na pristojna mesta, so ponekod kvalitetne, drugod pa spet zelo pomanjkljive. Na nedavnem sestanku tržnih inšpektorjev na OLO Celje, je predsednik Gospodarskega sodišča, tov. Skobir precej obširno govoril o pomanjkljivosti prijav. V prijavah tržni inšpektorji zelo radi citirajo razne člene uredb, pri tem pa bolj medlo opisujejo dejansko stanje. Navade so pravda samo obtežilne okolnosti, ni pa označena materialna resnica, kakšna je stopnja krivde, družbena nevarnost, ki jo lahko izzove prestopke itd. Poleg obtežilnih naj bi prijave vsebovale tudi olajšujoče okolnosti, saj bi takšna objektivna slika že v prijavi sami precej olajšala delo Gospodarskega sodišča. Pomanjkljive prijave zelo zavlačujejo delo pristojnih organov, saj se navadno potem šele pred sodiščem ali tožilstvom razkrijejo obtežilne ali olajšujoče okolnosti, kar postopek vsekar zavlačuje. Prav bi tudi bilo, da bi na razpravah pred Gospodarskim sodiščem bili navzoči tudi tržni inšpektorji, ki so napisali prijavo, ker se sicer rado zgodi, da obtoženec skuša omiliti svojo krivdo.

Pri nekaterih podjetjih se kaže apatija do nekaterih novih predpisov in uredb, češ, da niso življenjske. Gospodarstvenike, predvsem pa vodilne usluž

bence je treba navaditi, da spoštujejo take predpise. Res je, da naš gospodarski razvoj čisto terja prilagajevanje predpisov praksi — zato se uredbe včasih tudi menjajo. To pa še ni vzrok, da bi uredbo omalovaževali, češ, saj bo itak spremenjena.

Včasih imajo tržni inšpektorji težko stališče. Kot uslužbenci občine se morajo včasih pustiti vplivati od predstojnikov in si v nekaterih primerih ne upajo zaostriti kontrole in napisati prijave. Toda predpisi veljajo za vse enako. Treba je strogo objektivnosti pri vseh podjetjih, saj le-ta ne upravljajo za lastnimi, temveč za družbenimi sredstvi. Seveda se tu postavlja vprašanje gospodarske smotnosti. Včasih se kakšna občina postavi na stališče: to podjetje ima take in take objektivne težave, treba mu je pomagati — s kaznovanjem ga bomo še omalodušili. Tudi v takem primeru je treba presojati s stališča družbene nevarnosti in ne gledati samo ozko, lokalistično. Tržni inšpektor je v vsakem primeru dolžan napraviti prijavo, saj končno vso zadevo pravično osvetli in oceni tožilstvo in Gospodarsko sodišče.

Celjska občinska tržna inšpekcija je v zadnjih dveh mesecih zabeležila nekaj primerov zvišanja cen, vendar so bile nepravilnosti s takojšnjo intervencijo odpravljene. Pač pa se v gostinskih podjetjih pojavlja druga nevarnost — da bi gostje in abonenti dobivali slabšo hrano. Z občasnimi kontrolami bi tu morala pomagati sanitarna inšpekcija, ki bi pregledala kalorično vrednost hrane.

Tudi na celjskem živilskem trgu je tržna inšpekcija napravila red. Javno izstavljeni ceniki pri socialističnem kot zasebnem sektorju so se pokazali učinkoviti. Pri čebuli, ki jo celjske gospodinjice danes še drago plačujejo, pa bo v kratkem možno uspešno intervenirati z uvoženo čebulo, ki bo veljala 55 din za kg. Te čebule je Agropromet naročil 550 vagonov za naš okraj. Ko se bo pojavila na trgu, bodo morale tudi ptujske »čebularice« popustiti, saj so do nedavnega prodajale čebulo še po 90 din za kg (trenutno je po 70 din).

Tržni inšpektor iz moziške občine je poročal, da zadržam v zadnjem času nikakor ni mogoče odkupiti krompirja od kmetov, čeprav ga imajo na pretek in raje z njim prašiče krmijo. Po stari navadi kmetje spet čakajo spomladi, če se bodo cene dvignile. Svinje pa pitajo letos v taki množini, da jih celo vozijo na Hrvaško (prej so jih navadno uvažali s Hrvaške). Tudi v moziški občini gostinska in obrtna podjetja cen niso preokročila, pač pa obstoja bojazen, da bodo gostine nudile slabo hrano, očitna podjetja pa manj kvalitetne storitve.

(Nadaljevanje s 1. strani)

Srečni smo, da imamo takšno mladino

žele, je bilo iz množice navzočih čuti številne glasove protesta: Nikoli ne bodo tega dosegli!

To ni kapitalizem, marveč socializem

Ko je predsednik Tito govoril o sedanjih napadih na našo državo, je poudaril, da jih ne smemo generalizirati in med drugim dejal:

S tega mesta bi hotel tudi danes povedati, naj nihče ne misli, da moramo izdati pot, ki smo si jo začrtali kot pot v socializem. Tembolj je krivično nasproti nam, če nam v svojem tisku in raznih govorih dan za dnem očita, da

smo se prodali Zahodu. Tudi Zahod se začenši vprašuje, kako to, da nas niso mogli kupiti, ljudje na Vzhodu pa vendarle pravijo, da so nas kupili. Nam kar naprej očita, da polagoma drsimo v kapitalizem. Jaz pa bi rad vedel, na kakšni podlagi pridejo do takšnih sklepov. Kakšen kapitalizem pa je to? Kaj je pri nas v Jugoslaviji znova prišlo v roke kapitalistov? Če imajo za kapitalizem to, da naše zadrage, da naši delovni kolektivi upravljajo sami s seboj in s proizvodnimi sredstvi in da imajo možnost doseči dobiček, ki ga uporabijo kot sredstvo za izboljšanje svojega življenjskega standarda, tedaj je to druga stvar. Toda to ni kapitalizem, marveč je to socializem.

Socializem se gradi za ljudi

Ko je predsednik dalje govoril o napadih Kitajske na našo pot v socializem, je dejal, da obžalujemo, da je do tega prišlo in poudaril naslednje:

Kaže, da deluje Jugoslavija kot činitelj, ki zavira prav dogme. Prav, če jim to ustreza, da tako rečem, takšna vojaška smer razvoja socializma, je to njihova stvar. Samo pri miru naj nas pustijo tudi sami. Če pravijo, da še 15 let ne bodo izboljšali standarda, kar hočejo zgraditi to in ono, mi tako nikoli

Jugoslavija bo ostala zvesta načelom socializma

Ko je govoril o politiki aktivne koeksistence, je predsednik Tito poudaril, da Jugoslavija zaradi take svoje politike uživa velik ugled med narodi na Zahodu, zlasti pa v deželah Bližnjega in Daljnega vzhoda. Azijski in afriški narodi nam zaupajo, je med drugim dejal tovariš Tito, in so prepričani, da nima Jugoslavija proti njim nobenih zadržanih namenov.

Ob koncu svojega govora je predsednik Tito govoril še o varčevanju, ki mora postati življenjsko vprašanje za naš nadaljnji razvoj, o sedanjem mednarodnem položaju ter o naših stiskih z zahodnimi deželami, ki so dobri. Na-

nismo mogli govoriti. Mi smo rekli, da hočemo graditi, istočasno pa hočemo, da bo tudi življenjski standard čedalje boljši. Tu se menda ne strinjamo, kajti mi menimo, da socializem ni abstraktnost, marveč, da se gradi za človeka, za ljudi, za sedanje in bodoče rodove. Mi bi radi, da bi že sedanjí rod občutil dobroto izgradnje socializma in obžalujemo, da jih že ne čuti v zadostni meri.

dalje je predsednik Tito poudaril, da bo Jugoslavija ostala zvesta načelom socializma in da bo zelo rada ponudila roko vsakomur, kdor želi sodelovati in imeti prijateljske stike z njo. Tisti, ki nas klevetajo, bodo nekoč spoznali, da smo imeli mi prav in bodo zato opustili to nekoristno početje, to prizadevanje, da bi nas s silo prepričali o nesprotnem in da bi nas prav tako s silo odvrnili od naše poti in prakse.

Na zaključku govora je tovariš Tito pozval vsa naša mladina naj bi tudi vnaprej razvijala tradicije mladinskih delovnih akcij ter ji zaželel mnogo sreče in uspehov pri njenem bodočem delu.

Predlagali so zato, da bi gostinska podjetja kontrolirala sanitarna inšpekcija, obrtnike pa primerni strokovnjaki.

V bivši šmarnski občini so cene tudi ustajale. Tendence povišanja cen v trgovini ni bilo opaziti, razen pri prodaji papirnatih vrečk. Menza v Steklarni pa je hotela s 1. novembrom zvišati cene prehrani, vendar so po takojšnji intervenciji odstopili od tega. Pri nakupu živine so imeli v Rogaski Slatini težave, ker so na to stran prodirali hrvaški nakupovalci in preplačevali živino. Potem so klali živino na hrvaški strani, meso pa ponujali Rogaski Slatini. Tu se je pojavilo tudi precej črnih zakolov.

V Laškem so predvsem gostinska podjetja nakupovala zelenjavo, in povrtnino neposredno od zasebnih proizvajalcev, ker zadruga ni imela v zadostnih količinah teh živil. Zanimivo za laško občino je tudi dejstvo, da so cene v gostiščih pri zasebnikih mnogokrat nižje kot pri socialističnem podjetju.

Zelo dobro dela tržna inšpekcija v žalski občini. Kot malokje so setu energično lotili trgovine z živino — in kot zgleda, tudi uspešno stopili na prste mesnicam. Skupno vrednost kršitve predpisov samo v mesnicah so ocenili na 517.000 din. V bodoče bodo zahtevali uradne tehtničarje v mesnice. Precej je bilo v tej občini ugotovljenih tudi črnih zakolov. Domala vsako soboto so kmetje klali in bili so celo primeri, da je kmet prinesel v nahrbtniku meso v polzelsko mesnico, ker doma ni mogel vsega razprodati.

Konferenca, ki jo je sklicala Okrajna tržna inšpekcija je pokazala, da so tržni inšpektorji v zadnjih mesecih vestno in vztrajno delali predvsem na kontroli cen in da so bile odpravljene marsikateri nepravilnosti. Domala vsi tržni inšpektorji pa so poročali, da so imeli največ težav ravno s mesarskimi podjetji, zato bo potrebno v bodoče v mesnicah še več kontrole. Tržni inšpektorji so bili tudi mnenja, da bi se mesarjem, ki kršijo predpise, v bodoče izrekle še strožje kazni.

pogled po svetu * pogled po svetu

Poglejmo danes na tisto špansko steno diplomatskih prerakanj, diskusij, referatov in elaboratov, ki se že več dni, pravzaprav pa leto za leto v vrste v okviru razorožitvenih pogajanj. Na te stvari najmanj gledamo, ker se nam zdi, da je vse skupaj še manj vredno kot šumeč papir, da je vse skupaj prazna beseda, ki se z jezika zmika.

V razpravi OZN so prišli na slepi tir glede pogovorov o vesolju. Kdor stopi oziroma mora stopiti v vesolje, naj to stori le z miroljubnimi nameni, ne pa da bi to svojo moč izrabljal za obvladovanje tistih, ki te moči nimajo. Rusi so zahtevali, naj se pogovarjajo obenem tudi o mreži ameriških oporišč po vsem svetu, ki seveda nimajo miroljubnega namena. Zahodni predstavniki se ne niso pristali, da se nato pristali na pogovore v posebnem pododboru, kar pomeni, da so dejansko že iz dnevnega reda. Zahod in Vzhod sta šla narazen torej tudi pri vprašanju, ki je pravzaprav še zelo odprto, saj živimo vsaj zazda v prepričanju, da se vesolje še ne izrablja v vojaške namene, da se torej samo raziskuje, ne pa tudi oborožuje. Torej spet stvar prestiža, nobena stran se ne umakne in ne primakne, da bi ne trpel njen ugled, tudi če so koristi neprizadete.

Ali vprašanje, je drsniški poskusov: ZDA terja, naj SZ privoli v nadzorstvo nad prekinitvijo, potem pa bi ZDA tudi prenehale s poskusi. SZ vidi v tem nezavestnost ZDA in je po pravici lahko užaljena, saj je to diktat, češ pokaži najprej, če si res mož beseda, doslej se tak nisi pokazal. Zato je Hruščev po pravici posumil v dobro voljo ZDA in dejal, da ključev od svoje hiše ne da

KLJUČAVNICA JE CENEJŠA OD KOLESA. NAJVEČ JE UKRADENIH NEZAKLENJENIH KOLES

Število lastnikov koles je v našem okraju zadnje čase močno naraslo in s tem vzporedno se vedno bolj množijo tudi tatvine koles. Tatvine koles ni lahko odkrivati (tat se z ukradenim kolesom navadno odpelje v oddaljenjši kraj in ga tam koristi ali pa prodaja), zato je v interesu kolesarjev samih, da kolo zadostno zavarujejo pred tatovi.

Statistike kažejo, da je od skupnega števila 244 ukradenih koles v letošnjem letu (do novembra meseca) bilo 232 nezaklenjenih. Največ koles je bilo ukradenih izpred gostiln (98 po številu), pred stanovanji, po raznih vežah in hodnikih pa so tatovi izmaknili 52 koles. Od skupnega števila letos ukradenih koles je bilo torej samo 12 koles zaklenjenih.

Iz navedenega sledi, da imajo kolesarji sami malomaren odnos do svoje lastnine, saj niso redke slike, ko vidimo dnevno naslonjena nezaklenjena kolesa po pločnikih, pred raznimi trgovinami in gostilnami ter v vežah stanovanjskih hiš. Lastniki koles bi se lahko tudi bolj posluževali shranjevalnice koles, saj so v Celju kar tri.

Milničniki sicer zadnje čase privezujejo opozorilne listke na nezaklenjena kolesa, ki jih opazijo ob raznih hišah,

pločnikih in vežah, vendar izgleda, da tudi ta dobrohotna opozorila ne spametujejo brezskrbnih kolesarjev.

Ker smo že zgoraj omenili, da je bilo mnogo koles (52) ukradenih v raznih vežah in hodnikih, bi bilo dobro opozoriti hišne svete, da bi poskrbeli, da bi bila vežna vrata stanovanjskih hiš ponoči pravočasno zaklenjena. Niso redki primeri, da službujoči milničnik ugotovi ponekod še v pozni nočni uri odprta vežna vrata in potem se ni čuditi, če si v taki nezavarovani hiši kolesarski tat nemoteno poišče svoj plen.

Končno bi bilo treba lastnike ukradenih koles tudi opozoriti, da bi tatvino prijavili takoj in ne šele po nekaj dneh, kot je to v navadi. V takih primerih je tatu tem težje izslediti, ker mu je lastnik kolesa sam dal priliko, da je ukradeno kolo spravil na varnejše mesto. Dostikrat lastniki dvokoles tudi ne znajo podrobneje opisati ukradenega kolesa (včasih niti številke ne vedo) in je zato pristojnim organom še bolj oteženo izslediti tatu. Samo podatki o barvi ukradenega kolesa, kraju in času tatvine pa po navadi ne zadoštujejo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

Celjskega tednika

ČESTITA VSEM SVOJIM NAROČNIKOM,
BRALCEM IN SODELAVCEM

29. NOVEMBER — DAN REPUBLIKE!

PRI UREDNIKU JUGOSLOVANSKIH EMISIJ NA VZHODU

Po temeljitem študiju sem le našel nekaj novih originalnih psov, ki bodo obogatele naš slovarček za revizionistično Jugoslavijo.

pa da se bodo lahko oboroževali v skladu z veliko tradicijo nemške vojske. To seve Francozom ni všeč, kajti oni so za trojni superdirektorij v NATO. Stvar ni tako preprosta, kajti ZDA se v svoji protikomunistični histeriji zanašajo samo na nemško vojsko, ki že danes šteje 15.000 moč in ki naj leta 1960 po Straussovi izjavi šteje 350.000 vojakov, kar bi že bilo mnogo več, kot jih imata Anglija in Francija. Nemci spretno izrabljajo ameriško strategijo, čeprav jih pri tem ovira hitlerjevska preteklost in oživiljanje pruskega militarizma v sedanjih dneh. Danci so odločno povedali, da ne marajo nemških generalov niti kake trdnjave povezave z Nemčijo v okviru NATO. Nemci se seveda zanašajo tudi na svojo gospodarsko moč, saj so v primeri z Anglijo in Francozi res neprimerno na boljšem. Anglija ima svoje imperialistične obveznosti po vsem svetu in jih komaj zmaguje. Francija pa ima Alžir in druge afriške probleme. Vprašanje je, če se bosta Adenauer in de Gaulle o teh stvareh toliko pogovorila, da bi z obzora nemško-francoskih odnosov izginili oblaki nezaupanja in mrženje.

Nad Nemčijo visi še vedno vprašanje združitve, ki je seveda samo odraz splošnega nezaupanja med obema blokoma. Do mirne rešitve tega problema ne bo prišlo, če ne bosta oba partnerja sklenila, za nekaj časa vsaj, sleči tesno srajco blokovskih pogledov in naziranj. SZ je z »berlinsko bombo« storila znamenit korak, kajti, če bodo oblasti Vzhodne Nemčije zares prevzele svoj del Berlina, bo Pankov že moral biti priznan kot enokopraven partner v razgovorih o končni rešitvi nemškega vprašanja.

Na Bližnjem vzhodu se sem in tja kaj zgodi, kar priča o tihi in zagriženi borbi interesnih sfer Vzhoda in Zahoda. Tako je v Sudanu prišlo do vojaškega udara. General Abuhud je razpustil vse stranke in se zavzel za izboljšanje odnošajev do ZAR. Njegovo vladno po priznani tudi Angliji, ki s tega terena v nobenem primeru nočejo, tudi če jih še tako izganjajo. Tudi ameriški poslanik Kennedy je vztrajno na delu, da bi Zahod ne izgubil vseh pozicij, če je že izgubil Suez. Da bi bile pozicije Zahoda trdnjše, se nič novega ne zgodi v Španiji, kjer s podporo »svobodnega sveta« vlada Francova fašistična fa'anga. V imenu istega človeka je prejšnji teden v Kataloniji posebna »socialna brigada« zatirala subverzivno dejavnost. Socialna brigada je torej zadnje ime španske svete inkvizicije in njenih metod pri zatiranju osnovnih človeških svobod.

Miselnost tega »svobodnega sveta« se je tudi jasno pokazala ob proslavi 400-letnice hamburgske borze. Sicer trezen nemški list je zapisal: 13 let po 1945 nam ne gre ravno slabo. Tega ne moremo skrivati. Gospodarski minister Erhard je sijal. Že danes imamo to, kar naj bi Rusi po letljah Hruščeva dosegli kvečjemu leta 1965—1970.

Ali ni ta samozadovoljna izjava pokazala temeljno nasprotje, ki razdvaja svet in človeštvo? T. O.

REPUBLIKA SMO MI VSI

ZASANJANO MESTECE OB PLIVI SE JE ZDRAMIL...

Ledenomrzla Pliva s trušcem pada v slapu čez skalnat prag. Mestece nad slapom je v teh poznojesenskih dneh sprejemalo goste. Skozi stoletja zasanjano gnezde se je tiste dni vzdramilo in vpisalo svoje ime v zgodovino.

Pršli so naravnost iz bitk. V tšesih jim še niso izzveneli jurišni kliki proletarcev. Ta je na sebi prinesel vonj po slanem morju, oni je na poti čez Prokletijo premenjal kar troje opank. Prispele so sveže novice iz z žico obdane Ljubljane. Tu sloki študent, tam gorjanec v ovčjem kožuhu.

In ko so resnični odposlanci krvave-

vollnih kroglic, boj propagandnih le-takov.

Kako drugačna so »mlada leta« naše republike. V krčeviti borbi na življenje in smrt, brez »velikih botrov« in neza-želeno je bilo njeno rojstvo. Ko pa so bile naše meje svobodne, se je ljudstvo borcev spremenilo v armado gradite-ljev. Domovi brez ljudi, ljudje brez domov. Ceste brez mostov, železnice brez tračnic, tovarne brez strojev, ne-preorana polja, kašče brez žita, prazni hlevi — gozdovi pa polni grobov, v katere je za vedno omahnilo stotisoče pridnih rok, stotisoče ustvarjalnih glav.

In tisto leto, ko so sovražniki mlade republike pričakovali, češ, klonili bo-mo zaradi težav, je kar na drugi rojstni dan republike bila razglašena Federativna ljudska republika Jugosla-vija. Z volitvami so narodi Jugoslavije potrdili sklep svojih odposlancev v Jaj-

vina zabeležila take primere, potem je s toliko debelejšimi črtami zabeležila jugoslovanski primer. Kajti v Jugosla-viji ni ljudstvo eno, politično vodstvo drugo, državna ureditev tretje in tako naprej. V Jugoslaviji je to eno — s kratko besedo: socialistična Jugosla-vija.

Pritisk, ki bi mnogo močnejšega oma-jal, je jugoslovanske narode samo še bolj okrepil. V takem ognju je osam-ljena republika še bolj zabeležila...

NA POTI PRIJATELJSTVA IN MIRU...

Iz dneva v dan in iz leta v leto je rasel ugled Jugoslavije. Naš boj za enakopravnost med narodi vsega sveta in kot na dlani odprta resničnost na-šega napredka, to so bile tiste neslu-tene spodrsiljive točke naših klevetni-kov in jalovih snubcev na Zapadu. Ob-

V ENI SAMI NOČI SE JE TU SKOVALA USODA NOVE SOCIALI-STIČNE DEŽELE. TU, PRAV V TEM MAJHNEM BOSANSKEM MESTECU, SO BILI POSTAVLJENI TEMELJI NOVE DRŽAVE, BRATSKE SKUPNOSTI NARODOV JUGOSLAVIJE. — KAKO SIMBOLIČNO JE TO IZRAŽALO DOLGOLETNE IN STOLETNE TEŽNJE NAŠIH NARODOV! TU V JAJCU SMO POSTAVILI TE TEMELJE, DOLOČILI SMO SMER NAŠEGA NADALJNJEGA RAZVOJA KLJUB TEMU, DA JE VOJNA TAKRAT SE TRAJALA. SKLEPI, KI SMO JIH TU NAREDILI, KI SMO JIH TU SPREJELI, SO DANES V GLAVNEM ŽE URESNIČENI. DANES SMO DO-SEGLI BRATSTVO IN ENOTNOST NAŠIH NARODOV, DANES ŽE VIDIMO URESNIČENE TEŽNJE NAŠIH NARODOV, LJUD-STVA, KI JE ŽELELO SOCIALISTIČNO UREDITEV, SOCIALI-STIČNI SISTEM.

TITO

ob 10-letnici II. zasedanja AVNOJ

ta teden * ta teden * ta teden

29. novembra bo preteklo petnajst let, odkar je bila ustanovljena ljudska republika Jugoslavija — republika delovnega ljudstva. Petnajst let piscem zgodovine ne pomeni mnogo, nam pa je draga in pomembna vsaka minuta njenega razvoja, ker za nas republika ni abstraktni pojem, ker smo republika mi vsi in vsak med nami je živeti in živi delček nje-nega bogatega življenja.

Kakor da ob rojstnem dnevu dragega svojca jemljemo v roke dru-žinski album in se spominjamo podrobneje vsakega važnejšega dogodka s slavljenecem, tako vas želimo tudi mi popeljati skozi teh petnajst let, ki jih ima bratska družina jugoslovanskih narodov za sabo v svoji ljudski državi.

cu v letu 1943. Tako je bilo zadoščeno tudi veljavi pisanega zakona. Toda kot s krvjo in bojem zapečatena pred leti, tako je tudi z volilnimi kroglicami iz-ražena volja ljudstva imela enako po-sledico: ena monarhija in ječa delov-nih ljudi je bila manj na svetu.

NAPREJ NA DELO, TITOVE BRIGADE...

Niso bili še vsi domovi pozidani na očrnelih pogoriščih, ko so sredi polj začela rasti mesta, ko so iz tal kot gobe po dežju vznikale tovarne, hidrocent-rale, nove ceste, železnice in na tisoče značilcev napredka. Mlada republika je zacvetela v zapozneli pomladi. Mladin-ske brigade so se polne poleta dvig-nile na nov juriš. Rekam so določili nove struge, od Brčkega do Banovičev so položile železno cesto, Novi Beograd, velikanski kombinat »Ivo Lola-Ribar« v Železnikih... Povsod eno samo grad-bišče. Litostroj, Metalna Maribor, vrsta elektrarn na Dravi... Zasajena Bosna, v katere nedrjih se je republika rodila, je zapela v novem ritmu industriali-zacije. V samotne hribovske vasi je oznanilo novih časov prinesla elektrika.

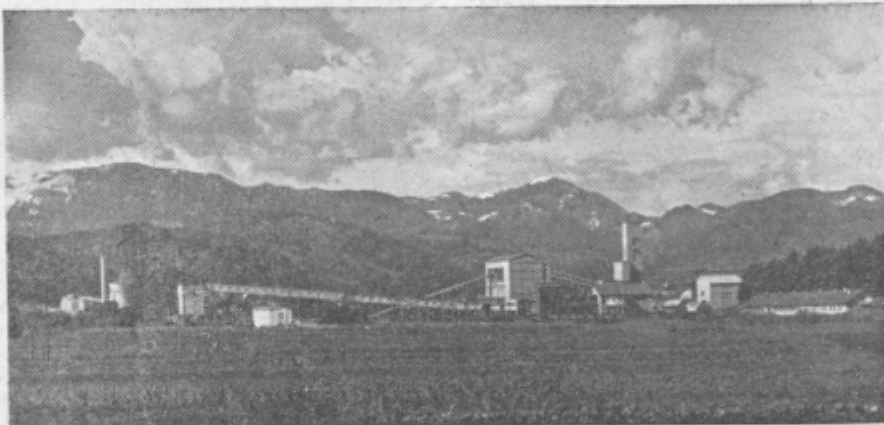
V tem znamenju smo proslavljali če-trto in peto leto naše republike. Nove proge, nove ceste, na stotine novih to-varn, velikanske naloge petletnega na-črta — to so bili transparenti ob praz-ničnih dneh.

OSAMLJENA ZVEZDA SE NAJBOLJ BLESTI...

Kdo bi dovolj verno znal popisati čase, ko je naša mlada država namesto vzpodbudne pomoči in prijateljstva do-živela hude udarce in razočaranja? To je »akrat vsak zase najbolje občutil. Kako slabo so takrat poznali v svetu resničen utrip življenja domovine. Kle-vetniki so bili prepričani, da se bo naša državna skupnost zrušila kot hišica iz kart. Na Zahodu pa so oprezali, če bi Jugoslavija le ne postala godna za »pe-čenega goloba« iz zraka. Če je zgod-

sojeni na osamljenost in končno ka-pitulacijo, smo od dne do dne dobivali več prijateljev.

Na Vzhodu so bili prepričani, da bo

Med novimi objekti je tudi šoštanjka termoelektrarna...

Jugoslavija na kolenih dober primer, ki bo učil poslušnosti tistih, ki bi hoteli stopiti na lastne noge. Zapad si je mel roke, češ, Jugoslavija bo adut, s ka-terim se bodo lahko igrali za zeleno mizo z narodi, ki so po drugi svetovni katastrofi dvignili glave višje kot je bilo njim všeč.

In kaj se je res zgodilo? Jugoslavija je kot republika v nekaj letih dobila toliko prijateljev, kolikor jih naši na-rodni v vsej zgodovini niso imeli. V Ev-ropi, Afriki in Aziji je beseda Jugosla-vija pojem čvrste odločnosti, dosledne miroljubnosti, je pojem napredka in iskrenega prijateljstva.

Tako je nenehoma iz leta v leto ras-tel zunanji ugled naše domovine. Njen notranji razvoj je njen ugled še bolj povečal, svojim sinovom pa je republi-ka začela deliti prve sadove boja in dela. Kako dolgo se je delavski razred Jugoslavije boril za svoje pravice in oblast. Dolga desetletja, od samega za-

ki, ni lahko. In vedno znova se najdejo preroki, ki se samo motijo, vedno znova se oglašajo klevetniki. Kako je to čud-no, da nekateri ne morejo ali pa nočejo razumeti naše poti v socializem? Za-kaj je vendar treba venomer brskati po zaprašenih zgodovinskih arhivih za primeri, ki naj bi vsebovali zanesljive znake, da... Kakor, da bi se metere-olog zanašal na jutranji izgled neba, ko hoče napovedati vreme zvečer?

Ko so se izboljšali stiki z vzhodnimi državami, so na Zahodu zajavkali, češ da drvimmo naravnost v objem svojih klevetnikov. Ker pa nismo hoteli po-stati poslušni roboti, so nas na Vzhodu ponovno proglasili za »izdajalce«. In spet je Jugoslavija naslovnik za psovke in žalitve iz Vzhoda, ter predmet ugi-banja na Zahodu.

Kolikor je vsa ta stvar žalostna in resna, tako je tudi smešna. Kakor, da mora mlada in majhna država nujno imeti pred sabo vlačilca? In spet se poslužim prispodobe: milijonske množice zavednih ljudi, neločljivo pove-zanih s političnim in državnim vod-stvom, sedemnajst milijonov delovnih ljudi, katerih program za bodočnost je enako zapisan v srcih posameznikov kot v programu Zveze komunistov ali pa če hočete v perspektivnih načrtih družbe-nopolitičnih in gospodarskih organiza-

cij, so dovolj močan motor, da ladja lahko brez pomoči plove proti cilju.

NAJLEPŠI DAR REPUBLIKI ZA PETNAJSTI ROJSTNI DAN...

Naglo in površno smo prelistali živ-ljenjski album naše mlade republike. Koliko slik smo izpustili, koliko besed in števk bi morali napisati, če bi ho-teli verno obuditi spomine na vse veli-ke in svečane trenutke, na vse trde in boleče ure, na vse ponosne zmage. V tem času, ko po svetu zapravljajo to-liko besed o stvarih, ki jih ni, sinovi in hčere socialistične republike govo-rijo najbolj zgovorno govorico.

Kaj more biti lepšega od vezila, ki ga je ob prazniku izročila naša mla-dina domovini? Pravi jo, da mladi rod ne varčuje besed. Toda naša mladina ne daje duška besedičenju. 54.000 mla-dih ljudi iz vse Jugoslavije je zgradilo široko cesto med Zagrebom in Ljub-ljano. 54.000 jutrišnjih upravljavcev, ju-trišnjih krmarjev republike je v letoš-njem letu opravilo šolo, ki je ne od-tehta na tone potiskanega papirja s klevetami in neukusnimi psovkami. Ce-sta »Bratstva in enotnosti« je kratko-malo 54.000 socializmu do kraja pre-danih mladih ljudi, ki so se priključili stotisočim prejšnjih brigadirjev in po-kazali pot stotisočim prihajajočih. To je nad 80 kilometrov betonske ceste, dol-ge vrste mostov, usekov, nadvozoj itd.

Človek bi skoraj mislil, da je Ju-goslavija nekaj posebnega in da so nekaj posebnega njeni državljani, če bi za poštenega socialističnega človeka vse to ne bilo tako zelo razumljivo, enostavno in edino možno. J. K.

Darilo za praznik...

Motiv iz Beograda

Sinovi in hčere mlade republike so se s podvojeno močjo pognali v boj, da bi republika bila čim prej svobodna. Oktobrski juriš na Beograd je bil prvi veliki dar mladi državi. Sedež nove Ju-goslavije je bil iztrgan iz rok okupa-torjev in njihovih krvavih slug.

Prvo obletnico je prestolnica ljudske republike manifestirala na ta način, da so se po njenih ulicah pomikale nepre-trgane kolone novih in novih brigad, katerih korak je bil usmerjen na sremsko bojišče, v bosanske in hercegovske planine in tja doli na obale sinjega Ja-drana. Polna tri leta je čakal Beograd na ta dan.

NA POGORIŠČU SI POZIDAMO NOV DOM...

Ze nekaterim rojstvom republik so prislubnila naša ušesa. Brez strele in čez noč zasedena ministrstva, rožljanje

Snubci in obrekovalci si zastoj brusijo jezike — Petnajstletna republika ve svojo pot...

Pred ustanovitvijo stanovanjske skupnosti

Ves teden so se v Velenju vrstili mno-žični sestanki, na katerih se zbirajo vsi stanovalci hiš. Obisk na njih je zado-voljiv. Sklicuje jih uprava rudnika s stanovanjsko upravo in društvom za napredek gospodinjstva.

Na sestanku poudarjajo skrb za vse večje čuvanje stanovanj in nasadov. Osrednja točka sestankov je ustanovitev stanovanjske skupnosti. Inicijativni od-bor že imajo. Velenjčani na teh sestan-kih predlagajo masikaj koristnega in potrebnega, kar bi sodilo med naloge ustanovljene stanovanjske skupnosti.

Zene si žele v prvi vrsti pralnico, šil-valnico in likalnico s samopostrežbo. Ob njih je prav tako prepotrebna kemična čistilnica. Mnogo govora je tudi o vzgoji otrok. Hvalevredno! Kritizirajo kavboj-ske filme. Toda Velenjčanke bodo mo-

rale tudi dejansko zabraniti neprimerne filme otrokom in v tem pogledu sode-lovati s šolo. Praksa doslej kaže dru-gačno lice. Ni malo šolskih otrok, ki si ogledajo (kljub prepovedi šole) filmsko predstavo. Predloge o ustanovitvi ko-tičkov za predšolsko in šolsko mladino je treba uveljaviti. Nekaj žena si želi servisno službo. V njej bi zbrale po-štene ljudi, ki bi bili pripravljeni hoditi na domove in paziti otroke v času, ko so starši odsotni. Menimo, da bi se to tudi v Velenju obneslo. Staršem, pred-vsem obojestransko zaposlenim, pa bi se marsikdaj lahko odvalil kamen od srca.

Skratka, predlogov za uspešno delo stanovanjske skupnosti je dovolj. Tudi taka javna oblika anketiranja je zelo dobra. Vendar bo treba začeti čim prej s konkretnim delom.

Vabilo v gledališče

(Ob premieri Minotiljevega Vilinčka z lune dne 13. novembra 1958)

Verjeli ali ne, v gledališču, v našem lepem in ljubem gledališču se gode čudne stvari. Medtem ko se je nekje nad Afriko ponesrečila že tretja raketa s potnim listom na Luno, se je skozi kulise, praktične, gledališko mašinerijo in drugo šaro prikradel živ lunin žarek in se v človeški podobi, poskakujoč sem in tja, razgledal po Lutkovem in po bližnji okolici. Rara avis in terris, redek ptič na zemlji, bi vzdihnil stari Juvenal, čeprav ni tako, saj kaj pa je bolj vsakdanjega kot lunin žarek! Pred leti sem gledal moderno francosko dramo o Asmodeju, duhu zlih strasti iz Tobijske knjige, ki ga je Lesage postavil na čelo svojega Diabla boiteux. Zlobni duh Asmodej mu odkriva strehe mesta Madrida in razkriva skrivnosti prebivalcev. Drobni lunin žarek, Vilinček z lune, res nima kaj opraviti z duhom nečistih radosti, katerih zli patron je bil Asmodej, pa nam je kljub temu odkril to in ono — skrivnost ne bi ravno mogli reči, pač pa občo resnico za staro in mlado deco, kakor sta želela dramaturg in re-

resnice v tej dirki z enim konjem, ki ji Angleži pravijo walk-over, koliko satirične perspektive, kakšen posmeh in, kar je lepše in prijetnejše, koliko dobrodušnega smeha na račun poklicne domišljivosti, omejenosti, zaverovanosti in poklicnega pretiravanja v skeletu oblasti, ki ga predstavlja dobri, dobrohotni, usmiljeni, navni milnik Milo. Da, če bi bili vsi ljudje taki s Pavličcem vred! Potem bi stari pisker res lahko likvidiral ali pa ga res spremenili v jasli za konja, bi ga jahal general milnik Milo, ki je končno le ukrotil brdava, brdava, ki ogroža zlate hruške na županovem vrtu.

Eh, te zlate hruške! In te, gosnice, ki jim je prepovedano — verjetno je župan zapisal zabranjeno! Kakšen imeniten simbol, prozoren in poveden za staro deco, ljubezniv in dostopen za mlado! Saj kar razumemo suverena tega vrta, gospoda Meda, ki ga je tako nesposlljivo, kakor treba z medvedjim koturnom, predstavil Penko. Nesposlljivo zato, ker tako brez vsake formalnosti in priprave na vrat na nos, kakor

govo delo. Ne poznam originala, vendar si upam reči, da Grün kot traduttore ni bil traditore, marveč prej trovatore in če bi hotel posnemati banava, bi poslovenil trovatore s tvoratore, hočem reči Grünova tvorna priredba je delcu koristila.

Na koncu naj rečem še dve tri besede o vzgojnem pomenu takele mladinske o vzgojne igre, v kateri je sodelovalo tudi lepo število mladih ljudi, ki so se pod režiserjem in koreografom vodstvom v kratkem času tudi marsikaj naučili in nam del tega tudi pokazali. Z njimi ne vzgajamo samo bodoče gledališko občinstvo — in kako nam je tega treba ravno v Celju, kjer problem gledališke publike še dolgo nismo rešili tako, kakor bi ljubitelji gledališča radi — ne samo to, z mladinskimi in otroškimi igrami tudi oblikujemo osebnost našega mladega rodu. Nekoč je baje Tolstoj preskušal umetniško nadarjenost ruskih kmečkih otrok. Začel jim je pripovedovati pravljice, komaj začel, nadaljevali pa so otroci sami, on pa se je čudoma čudil

Malo je že davno pokojnih Celjanov, ki bi njihovo ime bilo pri nas še danes toliko znano in živo, kakor je ime Armina Gradišnika. Bil je to pravi mož na pravem mestu v času najtežjega sovražnega pritiska na spodnještajerske Slovence v zadnjih dveh desetletjih avstrogrške monarhije. Rodil se je 23. novembra 1858 na Vranskem kot sin zdravnika. Vnema za prosvetno delo ga je pripeljala v učiteljsko službo, ki jo je opravljal v Senožečah, v Hrastniku in na Dolu. Od 1897 do svoje smrti 1921 je bil nadučitelj slovenske Okoliške deške šole v Celju, katere naslednica je danes I. celjska osemletka.

Svojo polno delovno aktivnost je Gradišnik uveljavil v ozkih in trdih razmerah časa. V stalni borbi z nasprotnikom — z napadalnim nemštvom in slovensko reakcijo je dajal visok vzgled osebnega žrtvovanja za interese slovenstva zlasti na šolskem področju. Okrajnemu učiteljskemu društvu v Celju je predsedoval 1900—1910. Bil je ustanovitelj Zveze spodnještajerskih učiteljskih društev in organizator vse-slovenske Zveze učiteljskih društev v Ljubljani. Dolga je vrsta njegovih dragocenih pedagoških in političnih članov v stanovskem in dnevnem tisku.

Gradišnik je bil izklesana osebnost. S svojo izobraženostjo, samozavestnostjo, poštenostjo in delavnostjo je široko vplival. Bil je izredno učinkovit govor-

nik. Znal je dvigati borbenost v ljudeh in jih usmerjati k jasnim ciljem. S svojo doslednostjo in odločnostjo si je nakopal mnogo težav. Znano je n. pr., kako je v imenu naprednega učiteljstva svoje šole odklonil prisotnost pri sprejemu škofo ob birmi 1906. O tej »aferti« so se razpisali tudi časopisi, sam pa se je moral zagovarjati pred disciplinskim sodiščem v Gradcu. Tudi nova obrekovanja ga niso zrušila. Ko ga je učiteljstvo ponovno izvolilo za svojega zastopnika v celjski okrajni šolski svet, avstrijska oblast te izvolitve ni potr-dila.

Okoliška deška šola v Celju s svojim učiteljstvom je bila ena izmed glavnih oporišč celjskega slovenstva in njegovi nacionalni obrambi. Število njenih razredov je raslo in Gradišnik je storil vse, da bi prišla iz svojih tesnih, zatohlih prostorov v Razlagovi ulici v novo stavbo, a je njeno graditev mestna občina vztrajno preprečevala.

Gradišnikova vdova Amalija iz ljubljanske rodbine Drenikov je umrla šele 1955 v starosti 94 let. Njegov prvi sin magister Fedor, znan slovenski kulturni delavec, je danes upravnik Slovenskega ljudskega gledališča v Celju.

Ob grobu Armina Gradišnika na starem celjskem pokopališču stoji že iz leta 1921 spomenik, ki ga je postavilo »slovensko učiteljstvo svojemu častnemu članu«.

F. R.

žiser. In to na tak način, da nas ne bode prehudo v oči, da skoraj ni več res, kar je trdil starodavni dramatik Terencij, da resnica rodi sovraštvo, veritas odium parit. Gotovo je imel slabe izkušnje in gotovo ni bil edini, ki jih je take imel, vse od njega dni pa do te ure.

In ker smo že pri starih Latincih, ponovimo tisto staro in vedno novo občo resnico o človeškem rodu, ki jo je izrekel Vergil, duca, signore e maestri velikega Danteja: Vsakdo je igrača svoje strasti — trahit sua quemoque voluptas. Ali ne kaže in očituje te resnice tale Zabon Bahon, hudo nečimerni zastopnik žabjega rodu, pravi pravcati primerek človeškega megalomanskega kompleksa, tiste bedne človeške lastnosti, ki s svojimi posledicami rodi in povzroča toliko zla? Janez Škof je tega kujuna upodobil s tolikšno mero dobrodušnosti, kolikor se spodobi za Lutkovo in seveda za mehke žabje kosti in brezzobno žabjo čeljust. Gorje si ga, če takle glavar ne gospoduje le nad žabjo mlako, marveč — a kaj bi govorili, saj se razumemo. Samoveljčije, vrtoglavlja, osebni kult, diktatura, oligarhija, birokracija — vse to se lahko skuha, če je na čelu neke človeške črede taka vasa zaverovana glava, pa naj bo to v osnovni celici človeške družbe, družini ali pa državi.

Ali druga — lepša, ljubka stvarca v človeški podobi z nečloveškim ali vendar pomenljivim imenom Cepetepenogica, ki nam jo je podarila Breda Pugleja. Ta županova hčerka ni princesa edincica velikih dimenzij v slabih lastnostih, to bi bilo na Lutkovem narobe. Celo simpatična je, čeprav je tudi sebična, škrljajana, sladkosnedna in kakopak — domišljajava na svojega očeta, nosilca oblasti. Kaj vse tiči v taki človeški stvari, če gospod Medo zrase nad to ljubeznivo bližnjo in daljno okolico v krovoločnega potentata medicijskega formata, ki je čez glavo zaljubljen v svoje ničvredno, vsega presito seme!

In ta Pavličec, po poklicu nepridiprav, sicer pa nič preveč zoprn državljani lutkarske republike, kar težko mu zamerimo: lakota ga tare, vzemi torej tam, kjer je, kričdo pa zvrni na prvega revčka, ki se ne more zagovarjati, in če treba, posezi po najgrši spletki, samo da odneseš zdravo kožo. Zato pa je po poklicu nepridiprav, nič kaj podobno starim šablonskim pravljicnim hudobnežem, hudemu graščaku, ali grajski gospodični, zlobni mačehi in kar je še takih potrebnih in neizogibnih pravljicnih rekvizitov. Janez Eržen mu je dal, tatu, požrešnežu, spletkarju in nasilnežu, prikupno, pavlihovski lice, a vendar ne tako prikupno, da bi ne vedeli, s kom imamo opravka. O, z njim bomo še imeli opravka, dan za dnem, morda je prav zato obsedel v snopu te igre. Neugonobljivi poklicni nepridiprav, vselej na delu, nikdar utrujen, poln domislekov in vedno pripravljen spakati vse, kar je dobrega in dobrohotnega v življenju.

Zdaj pride na vrsto Sugmanov milnik Milo, ki bi moral kot longa manus, kot orodje gospoda Meda, kot the right man in the right place vse razvozlati pa se mu morda prav zato vse zavoza. Koliko humorja, koliko krute

bi treščilo vanj, abdicira na županovo čast.

Saj to ni pes — pa vendar! Kaj pa bo Lutkovo brez župana, brez oblasti, saj še drži Darwinov struggle for life, pa tudi takega še rabimo, ki bi nas navajal k slogi, soglasju, sodelovanju in medsebojni pomoči. Ne, gospod Medo, tole obdikacijo vam po pravici zamerimo. Umaknite se, kakor da nič ne veste o subjektivnem faktorju in zavestnem ustvarjanju zgodovine, vruga ali naj te dolžnosti res prevzame takele strigalice z Lune?

Vidite, prezrli smo Miško Miki, ki je v podobi Marije Goršičeve vsem, kakor se pravi, padla v oči in tudi v oči ostala. Prezrli smo jo, ker je pač zelo prijazna. Taki smo ljudje. Dobrota je sirota, zelo prijaznih ljudi ljudje ne obrajtajo preveč, so jim pač presladki ali pa premalo pomembni. Če bi manj vihala rep in bolj nos, pa bi jo morda bolj čislali. Taki smo. Sicer pa, kar je res je res — iz tujega žepa je lažje šteti denar kot iz svojega! Zelo prijazna Miška Miki, odkod so neki tvoje zaloge sira, tort in drugih sladkarij? Ne boš, tudi ti nisi samo prijazna. Lahko in sladko je biti mecen, če si zato ne pritrjuješ od ust.

Vilinčka nam je dala Vera Perova, ki je igro tudi uvedla z zelo zgovornim in pomenljivim prologom, potem pa ni spregovorila besede več, ampak je povedala vse s pravim gledališkim umetnostjo, z ritmičnim gibanjem, z masko, grimaso in kretnjo, in to s tolikšno močjo, da nas je z vso svojo ekstatično pojavo prepričala in potegnila za seboj. To moramo reči tudi za ostale igralce, ki jim je bila ta igra gotovo imenitna vaja v tej osnovi gledališke umetnosti, v tem neprimernem ritmičnem gibanju, združenim s prirodnim govorjenjem. Vajo so do take mere obvladali vsi, da lahko čestitamo njim, posebej pa lku Otrinu, ljubljanskemu koreografu, ki jih je imel v rokah, in režiserju Janezu Vrhovcu, ki je igro v tej obliki postavil na oder. S to obliko je dal režiser več, kakor bi od igre pri nas lahko pričakovali. Bilo je presenečenje, ker je igra vsa odmevala od temeljne, že večkrat povedane resnice, da se ne da uničiti, kar je v človeku lepega in velikega, da je ta človečnost nepogrešljiva dragotina, na drugi strani pa je z obliko uresničil tisto, na prvi pogled malo motno povedano trditev, da je veličina misli odvisna tudi od veličine izraza, s katero jo povem. Izraz je treba gledati kot nekako telo, v katerem misel deluje in živi. In tako je izraz te pravljice igre, njena gledališka oblika posega po takih elementih, ki najdejo pot do srca in duha stare in mlade dece. Kar verjeli bi Hebbelovim zapisom, da fantazijo prenesemo šele, če je v družbi z razumom, da je lepota možna šele tedaj, če se fantazija združi z razumom. Lunin žarek umetnikove zavesti bi dejali, je obsvetil to snov, in dobila je očem in srcu prijetno obliko. Treba je pohvaliti tudi vse tiste, ki so režiserju pri tem prizadevanju pomagali, mislim predvsem na scenografa Savinška, na kostumsko Jarčev, koreografa Otrina in tudi na Cesarjevo tehnično vodstvo. Več kot omembe vredno je dramatur-

bogastvu otroške fantazije: takih čudovitih pravljic da bi si ne mogel izmisliti niti največji pesnik sveta, kakor ta vaška deca. Naj je ime Tolstoj povsem prav ali ne, ni toliko važno kot dejstvo, da ima otrok in mladinec srce bolj odprto za umetnost kakor pa za hladni zven razumske utemeljenosti, eksaktno izraženih definicij. To je tako nekaj naravnega, neizogibnega in nespremenljivega, kakor je neodpušljivo in nesmiselno pričakovanje, da je poglavitno vzgojno sredstvo račununska pridiga, težavna, dolgočasna diskusija ali leksikon veljavnih resnic. Pot do srca in do razuma gre pri mladih ljudeh vse prej po strmi poti Parnasa, pisane z veliko in malo začetnico. Z malo začetnico bi ga pisal tedaj, če gre za ničvredno plažo. Vsek kancljski kriminalist bo odgovoril na vprašanje, odkod novi val mladinskega kriminala: Filmi, indijanarice i. p. Pa ni prav. Reči bi moral slabi filmi. Akcijska moč gledališke predstave je res neverjetno velika. Zato nam ni treba biti žal sredstev, ki jih taka predstava terja. Da bi jih le bilo več: sredstev in predstav.

T. O.

Akad. slikar Darinka Lorenčak — Pejsaž (olje)

Resno glasbo tudi mladini

Glasbo je treba približati mladini! Če hočeš to doseči, potem moraš spoznati njen razvoj. Šele potem lahko pričakuješ, da bo mlad na znala pravilno vrednotiti tudi današnje glasbo.

V velenjski gosteniški vodstvo sklenilo, sistematično glasbeno vzgajati mladno. Njeno stremenje je podprla mlada občina z odlokom, po katerem je obiskovanje koncertov za mladino 8. razreda osnovne šole obvezno.

Nedavno tega sem prisluhnil prvemu takemu koncertu v Velenju. Nad 60 di-

jakov se je zbralo v dvorani glasbene šole in z zanimanjem poslušalo razlago direktorja glasbene šole. Tokrat uvod v glasbo — do Bacha. Reči moram, da je ura bila zato tudi pestra. Čez 14 dni bodo nadaljevali. Temeljito bodo spoznali Bacha in nato naprej. Jasno je, da bodo taki stilni koncerti nudili naši mladini pravičen vpogled v preteklost življenja. Koliko bodo naši mladi ljudje pridobili z življenjem in deli velikih glasbenih mojstrov, se sploh ne da povedati.

Ob razstavi Roberta Hlavatyja v celjskem gledališču

V foyerju in na balkonu SLG v Celju razstavlja te dni (od 23. do 30. t. m.) znani tržaški akvarelist Robert Hlavaty 38 svojih del, med njimi 28 akvarelov in 10 temper.

Robert Hlavaty je tržaški Slovenec, ki stalno živi v Trstu. Po poklicu je sicer zdravnik, po čustvovanju pa umetnik, in to eden naših najboljših akvarelistov. Po tej zvrsti svojega umetnostnega delovanja je znan ne samo v svoji ožji domovini, ampak tudi širom po svetu, saj je v zadnjih letih razstavljal v Beogradu, Zagrebu, Ljubljani, Reki, Kopru, Trstu, Haagu, Turinu, Pragi in na Dunaju.

Hlavaty je rojeni akvarelist, ki združuje v sebi prvobitni umetniški navdih z izredno rutiniranostjo. Njegove akvarele odlikuje navidezna skromnost, ki pa skriva v sebi presenetljivo mnogo učinkov, saj zna s skopimi sredstvi podati naš primorski svet, Kras in morje in vse kar je na tej zemlji ter zmore v njegovi domišljiji in v njegovi občutljivi umetniški notranosti zbuditi akorde, ki jih lahko brž in neposredno izlije na papir. Zato so njegovi akvareli kot izpovedi: neposredni vtisi iskrenega in resničnega umetniškega občutja, podani z veliko subtilnostjo za formo in barvo.

In še nekaj je značilnega za Hlavatyja! Šele ko vemo, da je slikar po poklicu zdravnik, nam postane lik Hlavatyja kot umetnika docela jase in vrednote njegove umetnosti pravilno. Realnost poklica ga sili v beg iz vsakdanjosti v sfero barvne lepote. Tam izzveneva Hlavaty kot človek — umetnik, kot pesnik barve in verni tolmač lepote naše pokrajine, ki jo doživlja v vsej njeni pristinosti. Zato si je slikar izbral pokrajino kot glavnega tolmača svojih doživetij, katerih izrazna vsebina in dekorativna moč nam posreduje dojem domovine in njenih ljudi, njihovega dela in čustvovanja.

Izraznost njegove barvne skale in tonske lazure nam pove o naši pokrajini veliko več kot navadne ilustracije, ker sega v njeno bitnost. Zato vidi Hlavaty v pokrajini temo za razvoj svojega umetniškega nastrojenja, v njeni različni interpretaciji pa nam daje nesporne kreativne vrednosti in razodeva prav fantastično veščino. Ko gledamo njegove pesmi v barvi, občutimo vso spontanost in iskrenost govorice, ki je sad njegovih duševnih emocij in ki jo umetnik modulira v barvi in tonu. Lahko rečemo, da Hlavaty pesnikuje z barvo in njegove pesmi so zdaj vedre in optimistične, zdaj mračne in otožne, kot je pač čutil, ko je prijel v roke paleto, da nam nekaj pove.

Temper kažejo Hlavatyja na novi poti. Ta pot vodi v sodobnejše barvne pojmovanje, v prečiščenejšo barvno odnose, v izrazno bogatejšo kompozicije in v lepoto ploskovno vezane gradnje nelomljenih barvnih vrednot. Slučajnostno obnovo optičnih vtisov je nadomestila izrazita dekorativnost stopnjevanje barvne učinkovitosti.

Ob pogledu na Hlavatyjeve akvarele in tempera moramo priznati, da stojimo pred večim in dobim slikarjem. To priznanje mu je bilo dano že na mnogih razstavah doma in v inozemstvu!

Jože Curk

Lutkarska dejavnost v Preboldu

V povojnih letih je lutkarstvo v Preboldu resda skoraj zamrlo. Ko pa je prišel na šolo učitelj Simenko, se je stvar spet premaknila. Ker pa so pod njegovim vodstvom operirali le z ročnimi lutkami, so se viseče pomikale le po zaprašenih in vlažnih podstreljih. Mnoge pa so po »kanalih« tudi izginile.

Pred leti se je za viseče lutke zavel tovariš Farinč. Z veliko vnemo in ljubeznijo, s požrtvovalnim in nesebičnim delom mu je uspelo urediti tak lutkarski oder, kakršnega nimajo daleč naokoli! Vsako leto naštimirajo vsaj dve predstavi; včasih tudi več. Predstave so dovolj kvalitetne. Včasih že skoraj presegajo podeželsko raven in se lahko povsem mirno pridružijo predstavam mestnih lutkovnih gledališč.

Razumljivo je, da spremljajo lutkarsko dejavnost tudi razne težave. Vendar je upati, da bo prizadeven in iznajdljiv tovariš Farinč, spričo vsestranske pomoči in razumevanja »Svobode« in drugih društev, organiziral tudi v bodoče tako lepe predstave, kakor jih je do sedaj.

življenje na naši vasi

Mozirje — vzrejno središče sivorjavke

Zgornja Savinjska dolina je pravzaprav živinorejsko področje in posveča zato moziška občina vso pozornost živinoreji. Sicer smo lahko to jesen na pašnikih Savinjske doline videli kaj različne pasme goveda in lahko ugotovili, da se Gornjesavinjčan že trmasto oklepa »Marijadvorke«. Moziška občina pa se je odločila za »Sivorjavko«, ki tamkajšnjim klimatskim razmeram vselej najbolj odgovarja. Sicer kmetijski strokovnjaki pri posameznih živinorejcih le težko prodrejo, da bi opusili razne križanke. Kljub temu, da si umetno osemenje utira pot, da imajo posamezne zadrage in kmetijska poslasta prvovrstne plemenjake, si savinjski živinorejci kaj radi poljščejo kakšnega zakonitnega bika, ki jih je najti celo na zadruženih pašnikih. Pri nedavnem pregledu so uslužbenci moziške občine našli na področju Zg. Savinjske doline

kakih 10 »črnih« bikov. Nekateri od njih so križanci treh ali pa še več pasem.

Moziška občina je pri uvedbi nove pasme v živinorejo le dokazala, da se z vztrajno voljo in nenehnim preučevanjem da dosti doseči. Tako so imeli sestanke z živinorejci na področjih zadruge, kjer imajo največ križancev. Posebno dobro je bil obiskan sestanek v Lučah, kjer je prišlo preko 100 ljudi. Skrajna domačina niti slišati niso hoteli, da bi zamenjali pasmo in so na moč hvalili degenerirano Marijadvorke. Ob zaključku sestanka pa so se le zedinili in je precej kmetov podpisalo prijave za sivorjavo pasmo. 21 glav so tudi takoj naročili. Takšna odločitev vsekakor pomeni velik korak naprej v preusmeritvi živinoreje.

Nezaupanje, ki so ga do nedavna kazali Gornjesavinjčani za sivorjavo go-

vedo, pa ima tudi svoje vzroke. Moziška občina je že pred leti nabavila sivorjavo govedo in ga takoj poslala v višinske predele. Jasno je, da zaradi prehitre spremembe — klima je bila preostra — govedo ni prida uspevalo. Občina pa se je zdaj odločila za nabavo mlajše živine, ki se bo lažje aklimatizirala. V Sežani so kupili 75 glav živine, od tega so 35 glav zadržali na kmetijskem gospodarstvu Moziške, ostalo pa so porazdelili med člane zadruge. S to nabavo so plan v živinorejo za leto 1958 presegli že za 10%. Z nabavo živine za Luče pa bo plan še toliko bolj presežen. Na občini računajo, da bodo lahko do konca leta 1961 5-letni perspektivni plan v živinorejo presegli za preko 75%.

Izgleda, da v bodoče moziška občina ne bo več dosti kupovala sivorjavke drugod, ker domače kmetijsko gospodarstvo že prodaja svoje viške — mlade teličke. Tako bodo dajali kmetom živino lastne vzreje, da se bo lažje aklimatizirala. To je za moziško občino tem bolj važno, ker je to področje predvideno kot vzrejno področje, ki bo dajalo plemensko živino tudi v Spodnjo Savinjsko dolino. Da pa si bodo za to naložbo ustvarili pogoje, intenzivno urejajo vsepovsod planinske pašnike.

Iz Jazbine ni mogoče prepeljati jabolk

Slabe ceste, slabe ceste — vpijejo kmetje v šmarski občini. V Jazbini, vasi v bližini Stranja, so pri kmetu N. volili nov zadrugi svet in skoro ni bilo moč najti prostora za ta važen dogodek, tako je bila hiša zatrpna z jabolki. Prekrasno, sortirano namizno sadje! Toda zgleda, da ga bo ubogi kmet moral v košu prenesti do kmetijske zadruge, ker je cesta povsem nemogoča za prevoz tudi lahkega voza. Svet je močno ilovnat in ves poplavljen, tako, da morajo ljudje zapreči 2 para živine, če hočejo izpeljati vsaj lahek voziček. Razume se, da so kmetje nemalo obupani, ker nimajo primernih prostorov za vskladičenje sadja, ki bo na metrskih kupih kmalu začelo gniti.

Prav bi bilo, da bi občina dala v plan vsaj prihodnje leto ureditev te občinske ceste, saj si sicer uspešnega odkupa v tem predelu ni mogoče predstavljati.

Ze sedaj razmišljajo turistični in gostinski delavci o novi turistični sezoni. Ponekod se nanjo že zelo načrtno pripravljajo. Kar je bilo letos napak, mora biti prihodnje leto bolj urejeno. Med številnimi pripombami, kako bi to in ono uredili, je tudi ta, da bi prihodnje leto in pozneje v Preboldu ali morda v Ljubnem postavili weekend naselje. Ljubenci se za to zelo ogrevajo. Ob Savinji nameravajo celo urediti novo kopališče. Za podobna naselja bo tudi Okrajni sindikalni svet namenil določena denarna sredstva. Zvedeli smo tudi, da bo podjetje »Smreka« v Gornjem gradu postavilo nekaj novih vrst weekend hišic.

Košare, pletenke in »zaузelo meslo«

Mnogokrat smo že slišali mnenje tržnih organov, da prekupčevalci delajo nemajhno zmedo na našem tržišču. Zgleda da je teh prekupčevalcev »Rogačan« dnevno poln. Potnik, ki stopi na tej progi v vlak, si le s težavo pribori prostor med košarami, pletenkami in mahrbniki. In potnik gotovo še ne bi toliko negodoval, če bi bila ta prtljaga na prtljažnem prostoru ali na tleh, vendar jo nevljudni prekupčevalci postavijo brezobzirno tudi na sedeže, se s širokimi krili tako udobno razkomičijo in na očitaajoče poglede stoječih potnikov še drzno odgovarjajo, da je »mesto zauzet«.

Nismo mi pristojni kontrolirati, kaj in kam ti ljudje prevažajo svoje košare tudi v popoldanskem času, ko je celjski trg zaprt. Mnenja pa smo, da bi sprevodnik moral napraviti red v vagonih, da ta prtljaga vsaj ne bi zavzemala sedežnih prostorov.

Čitajte

(Nadaljevanje s 1. strani)

Na prvi seji zadrúžnega sveta

Genelj Ivan in Kranjc Rudolf. Razprava o poročilu je odprla vrsto vprašanj, ki jih bo treba reševati s skupnimi naporii vseh članov, zlasti pa Zadrúžnega sveta in upravnega odbora. Na pritožbo o slabih semenih je tovariš Korbar priporočal domačo vzgojo semen, toda z največjo pazljivostjo in odgovornostjo, za kar bi se naj zanimalo predvsem žene zadrúžnice, saj predstavljajo semenogojstvo lep vir dohodkov. Za izboljšanje našega kmetijskega

gospodarstva in življenjskega standarda je po mnenju zadrúžnikov potrebna sodobna obdelava zemlje, specializacija v proizvodnji in povečana skrb za kvalitetne prideleke. O vprašanju davkov so člani sveta sklenili povabiti na sejo ljudske odbornike in poslance, katerim bi pojasnili konkretne primere za pravilno obdavčenje.

Svet je nato prisostvoval še seji upravnega odbora, ki mu bo še nadalje predsedoval tov. Jošt. Izglasovana je bila razrešnica staremu in potrditev novega upravnega odbora.

V poslednji točki dnevnega reda je tov. Korbar priporočal vsem zadrúžnikom, naj pošljó o kmečko mladino v Kmetijsko gospodarsko šolo v Celju, ker tudi v kmetijstvu brez strokovnega znanja ni moč doseči vidnega napredka. Predsednik Sveta tov. Rebav se je zahvalil za izkazano zaupanje, pozval člane k složnemu sodelovanju in jih opozoril, naj tudi na zborih volivcev pravilno in vztrajno zagovarjajo interese našega kmetijstva.

-nik

Led je prebit...

Potrošniški svet pri Stanovanjski skupnosti »Center« (I. četrť) je že vzpostavil stike s podjetji na svojem terenu. Pri spoznavanju in temeljitnem proučevanju problemov gostinskih, trgovskih in obrtnih podjetij je pokazal najboljše voljo pomagati potrošnikom in podjetjem. Podjetja z velikim razumevanjem sprejemajo to družbeno kontrolo in pomoč.

V Celju smo domala že obupavali, ker v dveh letih z malo izjemami potrošniških svetov kar nismo mogli »spraviti na noge«. Letošnji energičnejši ukrepi, jasnejše perspektive in vestnejši izbor članov pa je zastali mehanizem družbene kontrole pognal v tek. Tako se lahko I. četrť v Celju že pohvali s prvimi uspehi. Potrošniški svet, ki je sestavljen iz devetih zavednih, prizadevnih in delovnih članov se že redno mesečno sestaja in na zadnjem sestanku — pred nekaj dnevi — smo že lahko slišali zadovoljiva poročila.

Doslej so člani obiskali 12 različnih podjetij na svojem terenu, pregledali prilike in se pogovorili s kolektivom o teh in onih problemih. V vseh dosedanjih primerih člani potrošniškega sveta I. četrť ugotavljajo razveseljivo dejstvo, da podjetja z velikim razumevanjem hvaležno sprejemajo to družbeno kontrolo. Jasno je čutili, da podjetja ne gledajo teh ljudi kot vsiljivih inšpektorjev, temveč jih pozdravljajo kot iskrene, tovariške pomočnike.

Člani potrošniškega sveta, ki so pregledali gostinska podjetja — Kolodvorsko restavracijo, »Majolko«, hotel »Evropa« in gostinsko podjetje Koper — so ugotovili nekatere pomanjkljivosti, toda se bodo za odpravo le-teh tudi zavzeli na pristojnih mestih (da ne bo ostalo samo pri ugotovitvah!). Na splošno je pri vseh 4 navedenih obratih ugotovljeno, da je snaga v kuhinjah, strniščih, skladiščih, kletih, točilnicah in ostalih pomožnih prostorih zadovoljiva.

Potrebno pa bo, da se prilike v gotovih obratih še izboljšajo, kar bo v prid ugledu podjetja in potrošniku. Ponekod bi se z manjšimi sredstvi stanje lahko izboljšalo. Pri podjetju »Majolka« so člani potrošniškega sveta ugotovili, da se bo podjetju vsekakor moral odobriti načrt za razširitev obstoječe kleti, ki je za podjetje s tako kapaciteto odločno premajhna. Nadalje so pri vseh omenjenih gostinskih podjetjih preimajni prostori za shranjevanje oziroma, premajhna so priročna skladišča, tudi za embalažo ni prostorov. Vsa podjetja imajo tudi probleme z odvažanjem odpadkov in smeti, ki jih je v gostinskih podjetjih vsakodnevno po več zabojev. Člani potrošniškega sveta se zavzemajo, da bi že spričo higijenskih razlogov na pristojnih mestih morali doseči, da bi iz gostinskih podjetij dnevno odvažali smeti in ne samo dvakrat tedensko.

Pri Zajtrkovalnici na Tomšičevem trgu je član potrošniškega sveta ugotovil, da je lokal povsem neprimeren, podcementiran, ni prave kuhinje in ne shrambe. Tudi peč slabo greje in je pozimi zelo hladno v lokalu, nad čemer

se obiskovalci pritožujejo. Skrajni čas bi bil, da bi se zajtrkovalnica uredila v primernejši stavbi.

Močno so prizadeti pozimi tudi uslužbenci pri obratu »Narezek«, ki morajo 8 ur predsedati v »ledenici«. Uslužbeni mesnice »Pri pošti« so potožili članu potrošniškega sveta, da delajo šestokrat 16 do 18 ur dnevno, toda se jim te nadure ne plačajo in napravijo tako mesečno 60 do 70 »udarniških« ur. Pri »Naši knjigi« je kolektiv izrazil željo, da bi poročene uslužbenke imele vsak mesec en prost dan za pranje, da ne bi bilo za to treba žrtvovati nedelje.

Pri trgovskih podjetjih »Center«, »Jugotehnika«, »Železninar« in »Vesna« so člani potrošniškega sveta ugotovili, da je postrežba zadovoljiva, da pa primanjkuje nekaterih predmetov, ki pa jih najbrž ne bi bilo težko nabaviti. Ponekod tudi niso povsod navedene cene, tako da mora stranka spraševati prodajalca za vsako malenkost.

Umetna je pripomba, ki so jo dali člani potrošniškega sveta v zvezi s pregledom nekaterih celjskih trgovin, ko pravijo med drugim: Preden bi prešli na sistematično kontrolo trgovin na našem terenu, bi bilo treba povabiti poslovođe vseh trgovin na sestanek potrošniškega sveta, da bi tudi z njimi prediskutirali vlogo potrošniškega sveta in precizirali dolžnosti in pravice enih in drugih. Za pregled trgovin bi bilo tudi koristno, da bi s potrošniškim svetom sodelovala tudi sanitarna in tržna inšpekcija.

Člani potrošniškega sveta I. četrť so tudi razpravljali o tem, da bi organizirali razpis ankete med potrošniki, pri kateri bi sodelovali tudi Trgovinska, odnosno Gostinska zbornica. Podjetja naj bi si nabavila posebne skrinjice, kamor bi potrošniki prilagali brezimne pripombe, kaj pogrešajo v trgovini in kaj jim ni všeč. Ob mesecu bi skrinjico pregledali zastopniki trgovine, član sindikata in član potrošniškega sveta. Po dobronamernih pripombah in predlogih bi bilo mogoče moč izboljšati.

Potrošniki se že obračajo na člane potrošniškega sveta I. četrť s pripombo, da jim ni všeč, da mnoga trgovska podjetja nimajo večjih tehtnic v trgovini, ampak neke zadaj v skladišču. Potrošnik bi vsekakor rad kontroliral tehtnico tudi pri večjinskih nabavah.

Ker izgleda, da bodo potrošniki dobivali vedno več zaupanja v člane potrošniških svetov, je padel tudi umesten predlog, da bi vsa trgovinska podjetja na vidno mesto razobesila imena članov potrošniškega sveta, da potrošniki na svojem terenu vedo, na koga naj se obrnejo, če bodo v trgovini zasledili kako pomanjkljivost.

žena*dom*družina*žena*dom*družina

Lepo vas prosim, spravite mojega sina v zavod

Deževalo je in vlekel je mrzel jesenski veter. Brezarca je stala pred šolskimi vrati in se ozirala zdaj levo, zdaj desno. V šolo, v zbornico, ni hotela. Tam je veliko učiteljev in vsi jo poznajo. Ze leta in leta prihaja z isto prosnjo.

»Lepo vas prosim, spravite mojega sina v zavod!«

Ceprav ima dobro namazan jezik, je morala slišati marsikateri očitek. Sicer so pa nje očitki bob ob steno! Koliko jih je že v življenju slišala, pa jo še ni vrag vzel! Tako stoji spet pred šolskimi vrati in čaka učitelja. In ko ga je tokrat dočakala, mu je hitela nasproti in mu že od daleč dopovedovala in klatila z dolgimi rokami.

»Poslušajte me, dragi tovariš učitelj, samo tole bi vas prosila. Vi ste razumen in pameten človek. In jaz sem prepričana, da tudi meni ne boste odrekli. Lepo vas prosim, spravite mojega sina v zavod!«

In učitelj, ki se mu mudi v šolo, prime Brezarco za roko in jo potegne iz dežja v šolsko vežo. Ostro ji gleda v oči in v tej ostrini je tudi očitek.

»Si ti mati? Mati čednega Ivančka? In ti, ki si ga rodila, ti, ki si mu dala življenje, mu zdaj želiš zavod?«

Ko pa je videl, da se na njenem obrazu ni prav nič spremenilo, da se gube na še dokaj čednem obrazu niso niti za milimeter premaknile in so ga globoke, temne oči povsem neprizadeto gledale, je rekel:

»Saj res. Vašega Ivančka že nekaj dni ni v šolo. Kaj pa je z njim?«

Zdaj se je njen obraz čisto spremenil. Temne oči so zažarele, gube nervozno premaknile.

»Kanalja me sploh več ne uboga. Se spāt ne pride domov. Po kozolcih se potika. In to s pokvarjenimi fanti, ki imajo že po šestnajst, sedemnajst let! Pa mu rečem, naj gre v šolo. In mislite, da me uboga? Reži se mi ko pečena hruska in figo mi pod nos pomoli: Jaz grem, kamor jaz hočem! pravi in gre

po svojih opravkih. Rečem vam, nisem mu več kos in amen!«

Učitelj se v mislih preseli v šolo. Sedl za mizo in gleda po razredu. Tam pri peči sedi Brezar Ivan, se sklanja nad zvezek in piše obnovo neke pravljice. Fant ni niti neumen. Nasprotno. Lahko bi bil celo prav dober učenec! Se leto dni in dovršil bo šolsko obveznost. In to v tretjem razredu osemletne šole! Kam se bo podal po šoli? V industrijo, v obrt? Mnoge poznejše račune mu bo prekrizala pomanjkljiva šolska izobrazba. In potem še oznake v matičnem listu: Vedno je umazan. Pretepa se s sošolci. Laže. Za šolo nima zanimanja. Nereden. Jezikov. Je grob in rad grdo preklinja. Ne zaleže ne grda, ne lepa beseda. Tudi palica ne. Je uporen. Kako, le kako se bo znašel v življenju? Učitelj se zamisli še globlje. Zakaj je Ivan tako očrnen? Ali ni oni dan, ko so učenci zagnali krič in vik, da je nekdo ukradel tisoč dinarjev, prišel po pouku k njemu in se razjokal.

»Tovariš, jaz nisem ukradel, res ne!« In drugi dan se je res izkazalo, da Ivan ni kradel. Součenec je tisočak pozabil doma. Ivanu se je morala tako in podobna krivica že neštetokrat zgoditi. In zato je postal zakrknjen, neobčutljiv. In vendar še pri Ivančku ni vse zamujeno! Samo mati, mati je kriva.

Učitelj ji je zabrusil v obraz. »Vi ste krivi, da je tak! Dokler ste ljubimkali in je bilo vaše življenje urejeno po vaši želji, je bilo vse lepo in prav. Ko pa je prišel otrok, ko je dorasel in prišel v šolo, pa ga tirate v zavod. Sramota!«

Brezarca je sicer pokazala malo nejevolje, morda je hotela učitelju zabrusiti nekaj krepkih, pa si je hitro spremislila in rekla:

»Tudi Ana in Tone sta bila v zavodu. Pa Cilka in Polde tudi. In kar pogledate jih! Zdaj so vsaj za kakšno rabo, prepelj pa so bili ravbarji, da jim ni bilo para! In če so vsi bili v zavodu, zakaj bi še Ivan ne šel? Naj še njega malo v

roke vzamejo. Jaz se ne bom več z njim peknila in ugonabljala.«

»Brezarca, potem vi otroke samo za vzgojne zavode fabricirate?« je hladno, a nekam trpko rekel učitelj.

Na to vprašanje ni odgovorila. Rekla je, da je bila na občini in da so ji »svetovali«, naj še razrednik napravi priporočilo. In kakor da se ves ta čas ni ničesar zgodilo, je sklenila roke in prosila.

»Tovariš učitelj, lepo vas prosim, spravite mojega otroka v zavod!«

In je šla.

Ta vražja Brezarca! Tik pred koncem vojne je udovela. Ostala je sama s štirimi otroci. Potem se je spoznala z nekim mladim tovaršem. In z njim je imela še tri otroke! Isti tovariš pa je imel tudi z njeno hčerko otroka! V sobi, kjer je živel štavelna družina, so se dogajale čudne stvari. In v tem velikem vrtincu moralnih prekrškov so rastle in se vzgajali otroci. V takem okolju je zrasel tudi Ivan. In le ta bi moral v zadrúžni zavod? Ne, ne tako! Otroka k dobrih ljudem in Brezarco v zavod!

DROBNI NASVETI

Novih preprog ne smemo takoj čistiti s sesalcem za prah. Kaj rado se namreč zgodi — tudi pri najboljnjih novih preprohah — da sesalec pobere precej nitk. Če novo preprogo večkrat čistimo s sesalcem, bo kmalu pokvarjena. Vsaj pol leta čistimo nove preproge z mehko četko, da se v tem času vzhodijo.

Z jesenjo pride deževje, megla. Na asfaltu kaj rado drči. Zato nove gumaste podplate pred uporabo zdrgnite s smirkovim papirjem. Potem boste varno hodili tudi po mokrem asfaltu.

Če voda iz kovinske pipe kaplja v belo kopalno kad, se na emalji pojavijo rumeni madeži rje. Take madeže z lahko odstranimo, če jih zdrgnemo s krpo, namočeno v citronski koncentrat.

Sobne rastline bodo dobro uspevale, če jih od časa do časa zalijemo z vodo, v kateri smo nekaj dni namakali jajčne lupine. (V lonček ali prazno konzervno skaflo stremo stločene jajčne lupine, nalijemo nanjo vodo in pustimo nekaj dni, stati, da voda izloči iz lupin hranljive sestavine).

Kristalija, Celje

vam nudi po najnižjih cenah: steklo, porcelan, ogledala, keramiko, okvirje itd. na debelo in na drobno.

DELOVNEMU LJUDSTVU IN SVOJIM ODJEMALCEM ČESTITA ZA PRAZNIK 29. NOVEMBER!

iz Celja in zaledja

Kam za praznike?

DOJINI PRAZNIK NA TERENU LISCE

Organizacija Zveze borcev NOV na terenu Lisce je maloštevilna, vendar bi jo lahko pristieli med najdelavnejše množične organizacije terena. Ker organizacija še nima društvene zastave, so člani sklenili ob Dnevu republike razviti zastavo in pripraviti proslavo 29. novembra.

Proslava, ki bo 29. novembra ob 16. uri v dvorani bivšega Samskega doma, bo poleg centralne proslave na predvečer v gledališču, edina večja prireditev ob Dnevu republike v Celju. V svečanem programu bodo sodelovali tudi priznani člani celjskega komornega zbora, član SLG v Celju tov. Janez Škof in pionirji s terena Lisce.

kronika nesreč

Matevž Trnovšek iz Hrenove pri Strmcu je padel z gospodarskega poslojca. Dobil je poškodbe na desni nogi in kolku.

V pretepu je bil poškodovan na glavi Alojz Ravnak iz Strmca.

Jože Kovačič iz Stor je padel na cesti s kolesom. Poškodovan si je glavo.

Jure Mališ iz Tuncovca pri Rogaski Slatini je bil napaden. Napadalcu so mu prizadejali notranje poškodbe.

Pri delu v Cinkarni je dobil opekline po nogi delavec Franc Lozer.

Pri razlaganju tovara iz avtomobila v Keramični tovarni v Libovjah je stranica vozila udarila delavca Alojza Ulaga. Dobil je težje poškodbe na glavi.

Osemletna Slavica Petek iz Zagrada si je pri padcu poškodovala nogo.

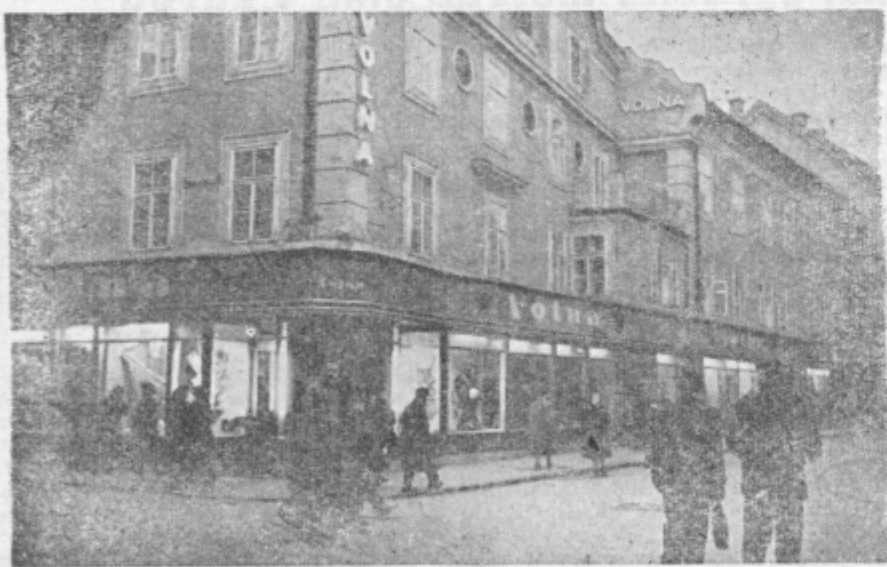
Konj je udaril posetnika Jerneja Kunsta iz Grajske vasi. Kunst je dobil pretrge možganov. Marijan Lazar iz Pečovnika je pri delu dobil notranje poškodbe. Na njega je padlo težko drvo.

celjski trg

Lahko bi rekli, da je celjski živilski trg že nekaj dni precej slabo založen in gospodinje se s strahom sprašujejo, kaj bo šele prinesla zima. Sadija, kostanja, repe, zelja in še kar leve zimske solate je na trgu še kar dovolj, izbire pa, ki smo je bili v novembru še navajeni, ni. V zadnjem času pogrešamo cvetače. Predvsem pa skoro ni več moč dobiti na trgu jajc. Nič čudnega, če mnoge gospodinje preplačujejo jajca prekupčevalkam, ki se oglašajo na domovih in izkoriščajo »jajčno krizo«.

(Cene v oklepaju veljajo za državni sektor)
Krompir 15 (15), solata 50 (40-50), čebula 70 (50), zelena 50 (50), ohrovt 2 5(25), zelje sveže 18 (18), fižol visoki 70 (70), fižol nizki 55 (55), špinata 70 (60), cvetača 50 (55), jed. korenček 15-30 (30), peteršilj 60 (50), paradižnik 50 (-), koleraba 25 (-), pesa rdeča 28 (28), česen 170 (160), kislota 40 (40), kislota repa 25 (-), por 40 (40), hruške 30-50 (40), jabolka 15-30 (20-30), grozdje 40-60 (115), limone (280), orehi celi 120-150 (150), orehi jedrni 420-460 (460), fige (180-200), kaki jabolka (16), nepečljivi 40, skuta 150, jajca 25 (25), perutnina 400-650, rozine (440), mleko 55, maslo 500, smetana 240.

Trgovsko podjetje „VOLNA“ v Celju

KOLEKTIV TRGOVSKEGA PODJETJA »VOLNA« IZKORIŠČA TO PRILIKO IN CESTITA VSEM SVOJIM STRANKAM K DNEVU REPUBLIKE!

■ je trgovina, ki si je ustvarila renome — z bogato zalogo, s kulturno postrežbo, s konkurenčnimi cenami itd., itd.

■ je podjetje, ki ima na razpolago najmodernejše in najboljše blago v oddelkih: moškega perila, volnenega blaga, trikotaže, svile, pohištvenega in posteljnega blaga in posebnega oddelka za otroke in trgovinici »Baby«.

■ Trgovsko podjetje »Volna« je prvo podjetje te vrste v našem mestu, katerega delavski svet je odločil, da naj bodo potrošniki soudeleženi pri delitvi dobička ob koncu poslovnega leta.

— Kadar torej hočete biti solidno in strokovno postreženi in želite kupiti res dobro blago — obiščite »Volno«: — ob svečanih prilikah, porokah, družinskih praznikih, kadar opremljate svoj dom, izkoristite najboljše založeno podjetje »Volna«;

— če kupite pri »Volni« karkoli, dobro spravite plačilni listek. Vsi, ki bodo ob razpisu delitvi dobička lahko dokazali, da so pri »Volni« kupili blaga v vrednosti od 3000 din in navzgor, bodo deležni dobička, ki ga je podjetje s povečanim prometom doseglo.

pismo uredništvu

DIAGNOSTIČNA POSTAJA V CELJU — VZORNA

Pred kratkim me je zdravnik napotil na specialni predlog na Diagnostično postajo v Celju. Bilo je še več bolnikov in v sprejemni pisarni so nas zelo vljudno sprejeli. Po kopanju in prvih pregledih nas je prijazna bolniška sestra peljala v bolniško sobo, kjer smo kar ostrmeli nad izredno čistočo. Parketna tla so se bleščala, posteljno perilo je bilo snežno belo. Opoldne smo dobili lepo servirano, dobro, okusno kosilo. Najrazličnejši pregledi so se vrstili od ponedeljka do sobote. Preiskani smo bili z vso zdravniško vneto in vestnostjo. Vsak bolnik je povedal vodilnemu zdravniku svoje težave in dobil je prijazne nasvete, kako se mora ravnati, da bo zopet ozdravel. Vsi bolniki smo si bili edini v tem, da gre vsem zdravnikom in bolniškim sestram Diagnostične postaje v Celju za solidno postrežbo in izredno čistočo hvalevredna ocena.

Vendar pa smo bili bolniki tudi nemalo razočarani, ker ni bilo ponoči miru in ni bilo mogoče spati. Da se nahaja poslopje zdravstvene ustanove v tako prometni ulici (Gregorčičeva ulica), pa je vse prej ko primerno. Nočni mir, kati neprestana vožnja tovornih in drugih avtomobilov. Težko tvorijo lesa in drugega blaga izvajajo žvenketanje šip, bolnika trese v postelji kot bi preživljal potres. Dogaja se tudi, da težki tovornjaki stojijo dalj časa ravno pri Diagnostični postaji in motorji brnijo kot za stavo.

Neprespani in živčni bolniki smo se spraševali, ali ne bi bilo mogoče, da bi se Diagnostična postaja preselila v primernejši kraj — ali pa da bi promet s težkimi vozili preusmerili.

Bolnik V. D.

Mozirsko gostišče polno ščurkov

Organi tržne inšpekcije v Mozirju so čisto slišali od gostov pripombe, da je Gostišče pri pošti vse polno grilov in da bi bila kontrola nujna v tem socialističnem podjetju. V letošnjem oktobru sta tržna in sanitarna inšpekcija res pregledali to gostišče in ugotovili porazno sliko. Ko so se kontrolni organi na vse zgodaj prikazali v omenjenem gostišču, skoro niso mogli verjeti svojim očem. V shrambi in kuhinji je bilo po stenah črno grilov, tako, da ne bi mogel položiti dlani na čisto steno. Tudi iz gredence, kjer je spravljen jedilni pribor s krožniki, so se usipali kupi grilov. Jasno je, da je tržna inšpekcija dala takoj nalog, da se gostišče zapre, dokler ne uničijo golazni. Spreten

upravitelj bi to lahko napravil v enem dnevu in bi gostišče lahko spet nemoteno poslovalo. Tega pa gostišče ni storilo in se je raje odločilo za likvidacijo. Tako imajo še danes po enem mesecu zaprti gostišče in se grili nemoteno množe dalje.

Tržna in sanitarna inšpekcija pri tem svojem ukrepu nista našli razumevanja in so nekateri smatrali za nepotrebno, da se zaradi take »malenkosti« gostišče zapre. Kolektiv gostišča pa, mesto da bi pokrenil vse potrebno za uničenje golazni, očita organu tržne inšpekcije, da jih je »uničili«.

Ker je imelo to gostišče prilično dosti abonementov, se čudimo, da le-ti ne pritisnejo na upravnika in občino, da bi napravila red. In končno — kje so potrošniški sveti in kje je svet abonementov?

VELENJE ZA 29. NOVEMBER

Za 29. november bo godba velenjske Svobode pripravila samostojni koncert. Ki ga bodo poživeli z nastopom solistov-godbenikov in zabavnim ansambлом. Poleg teh bosta nastopila tudi dva pevca solista. Koncert bo na predvečer praznika. Za šolsko mladino ga bodo ponovili 29. novembra dopoldne.

Poleg te osrednje prireditve v počastitev Praznika republike bo glasbena sekcija Svobode priredila pred praznikom komorni koncert.

VELENJSKI RUDARJI SI ŽELE KINOPREDSTAV TUDI POPOLDAN

Velenjčani si lahko vsak dan razen srede ogledajo filmske predstave. Pri upravi kina je izvoljen tudi večletni programski svet, ki se bo te dni sestel in izbral filme za leto 1959.

Sicer je vse v redu. Marsikateri rudar pa si le želi, da bi bile kinopredstave popoldne. Izmena, ki dela ponoči, si filma zvečer ne more ogledati. Mogoče bi uprava kina uvedla kinopredstave tudi popoldan.

SLABE PROMETNE ZVEZE — PROBLEM ŠMARŠKE OBČINE

V Šmarju silno negodujejo zaradi neurejenih prometnih zvez, ki hromijo delo družbenih organizacij pa tudi delo ljudskega odbora. Predvsem gre za zvezo z Rogaske Slatino in s Kozjem. Zjutrajni vlak je prežgoden, opoldanski, odnosno popoldanski pa prepozen za ljudi, ki imajo opravka na občini, za odbornike in za vse tiste, ki delajo v družbenih organizacijah združene šmarške občine. Ljudje si pomagajo kakor vedo in znajo. Tako je n. pr. te dni kmet — odbornik iz Lesičnega po dolgi in slabi cesti kar prikolesaril do Šmarja — kar predstavlja nekako isto razdaljo kot iz Celja v Šmarje. Takšna kilometraža v obe smeri je v tem slabem vremenu vse prej ko prijetna.

Prebivalci šmarške občine se potegujejo, da bi dobili avtobusno zvezo Šmarje—Rogaska, Avtobus naj bi zjutraj pripeljal ljudi v Šmarje in jih po 14. uri spet odpeljal. Seveda pa bi bilo nujno tudi urediti prometno zvezo za Kozjane.

Še vedno odprto vprašanje, ki čaka rešitve

Na nedavnem občnem zboru sindikalne podružnice pri Rudniku lignita Velenje so kritično pregledali dosedanje delo podružnice in kolektiva v celoti. Storitnost dela se je tu kljub korigiranju premijskega pravilnika dvignila. Pred popravilo premijskega pravilnika je bil učinek na odkopu 8,3 tone na kopača, danes je že skoraj 10 ton. To je nedvomno velik gospodarski uspeh.

Razgibana razprava po poročilih je nakazala dva problema, ki ju bo treba ob zavestnem sodelovanju rudarjev rešiti. Znano je, da je v velenjskem rudniku zaposlenih nad 600 samcev. Polovica teh stanuje in se hrani pri okoliških kmetih. Vemo, da so v sezonskem času rudarji dvojno obremenjeni in njihova delovna storilnost v rudniku ne more biti najboljša. Predmet razprave na marsikateri seji je bil, kako fante odtegniti kmetom, jim dati stanovanja v Velenju (to ni problem!) in jim nuditi dobro hrano. Zato je treba prvenstveno urediti vprašanje menze za rudarje — samce. Izjave nekaterih, da je hrana sicer dobra, a jo je premalo, drže. Že nekajkrat si je uprava rudnika prizadevala to vprašanje rešiti. Imenovali so abonentski svet, ki pa svoje pomembne naloge ni vzel resno.

Tako je vprašanje zadovoljive prehrane rudarjev — samcev ostalo še danes odprto.

Izjave nekaterih rudarjev: »Menim, da bi abonentski svet lahko mnogo prispeval k rešitvi problema!« Drugi zopet: »Večja dotacija rudnika bi omogočila boljše delo menze, vendar menim, da bi prav dotacije bile privilegij za tiste, ki se hranijo v menzi, saj bi šle iz celotnega plačnega sklada.« In kaj pravi upravnik menze: »Dnevna kalorična vrednost hrane je 3964 kal. Če bi delal abonentski svet, bi se glede prehrane lahko marsikaj spremenilo. Tako velik kolektiv, kot je rudniški, bi moral imeti samostojno restavracijo.« Danes je v tej menzi, ki tudi nima najbolj primerne prostora, le okoli 100 rudarjev — samcev. Vsi ostali se hranijo privatno.

Naj bo tako ali drugače. Vprašanje menze, ki bo nudila mlademu rudarju dovolj kvalitetne hrane, bo treba rešiti. Z rešitvijo tega pa bo mogoče pristopiti hkrati k rešitvi drugega problema: pritegniti rudarje samce iz okolice v Velenje in s tem zagotoviti rudniku svežo in produktivno delovno silo. Pogoj za to bo nedvomno primerno stanovanje in kalorično bogata hrana.

MLADINA TOVARNE EMAJIRANE POSODE BO UREDILA MARIBORSKO CESTO

Pred dnevi je imela mladina Tovarne emajirane posode letošnji občni zbor, na katerem so funkcionarji in predstavniki mladinskih aktivov posameznih obratov podali svoja poročila, o katerih se je razvila živa razprava. Med drugimi je bil sprejet tudi sklep, da bo mladina Tovarne emajirane posode s prostovoljnim delom uredila del Mariborske ceste od tovarne do železniškega križišča. Podrla bo ograje, ki kazijo Mariborsko cesto, pomagala pri ureditvi pločnikov, cestišča in stez za kolesarje ter dala tako nekako vzpodbudo občini za dokončno preureditev te ceste.

CELJSKO GLEDALIŠČE V VELENJU IN ŠOSTANJU

Pred dnevi je gostovalo v Velenju gledališče iz Celja z Drž. čvo komedijo Dundo Maroje. Ob kvalitetni uprizoritvi se sploh ne smemo zadržati. Rečemo lahko le, da je bila brezhibna. Od nastopajočih se je posebno odlikoval Škof Janez, ki ga je publika večkrat navdušeno pozdravljala. Tudi obisk ni bil slab, saj si je igro ogledalo nad 300 Velenjčanov. Preteklo soboto so s komedijo Dundo Maroje gostovali Celjanci tudi v Šostanju. Če hočemo biti še nekoliko kritični, potem moramo ob uprizoritvi zapisati tudi, da je gledalce nekoliko motilo tržško narečje, ki je bilo sicer sočno, vendar pa težje razumljivo.

»KROJAŠTVO« V ROGAŠKI SLATINI SIVI PROSTORE

Socialistično obrtno podjetje »Krojaštvo« v Rogaski Slatini se je v letošnjem letu odločilo razširiti svoje prostore in zaposliti še več delovne sile. Že nekaj let podjetje odlično uspeva in imajo toliko naročil, da jim skoro niso več kos. To je dokaz, da so cene uslugam solidne in izdelava kvalitetna. Ko bo dozidana velika moderna delavnica, kolektiv pričakuje, da bo še v večje zadovoljstvo množestvilnih strank lahko opravičil svojo nalogo, predvsem pa ne bo več treba odklanjati ljudi iz bližnje in daljne okolice, ki z velikim zaupanjem in zadovoljnostjo stopajo v to socialistično delavnico.

KAPTAŽNA DELA V RIMSKIH TOPLICAH

Pred kratkim so se začela raziskovalna dela na vrelčnem področju v Rimskih Toplicah. Znano je namreč, da so se v letošnjem letu znatno zmanjšale količine vode, zaradi česar tudi polnjenje odprtega bazena ni potekalo povsem zadovoljivo. V kolikor se bodo kaptažna dela, ki jih vodi priznani strokovnjak prof. Bač ugodno zaključila, zlasti glede na nadaljnje količine vode, se bodo začela še obnovitvena dela na tako imenovanem Zofijinem dvorcu, ki je že vsa elta po vojni kamen spotike.

KAJ JE Z BAZENOM V ROGATCU

Ma'okdo ve, da imajo v Rogatcu plavalni bazen, še manj pa je tistih, ki bi vedeli, zakaj je ta bazen že nekaj let zaprt in ne služi namenu. Odgovor je kratak — ker so na rogaski vodovod priključene stanovanjske hiše v Straži. Je zmanjkalo vode za bazen. Morda bi le kazalo, da bi pristojni enkrat rešili ta problem in sicer tako, da bi zagotovili zadostno količino vode tudi za bazen v Rogatcu, saj je škoda, da je tak objekt zapuščen in ga nihče ne uporablja.

šport • šport • šport • šport • šport

Ob zaključku jesenske sezone

V nedeljo so se zadnjič v letošnjem letu po nogometnih igriščih spoprijeli nogometaši za točko. S tem nastopom je bil zaključen jesenski del nogometnega tekmovanja, ki je ljubiteljem športa v zadnjih mesecih prinašal precej veselih, marsikdaj pa tudi žalostnih uric. Običaj je, da ob zaključkih potegnemo bilanco, ki nam nazorno pove o uspehih in neuspehih posameznih moštvev.

KLADIVAR — NA 4. MESTU V SLOVENIJI

Nogometaši Kladivarja so po nedeljskem uspehu proti Slovani v Ljubljani, kjer so zmagali s 4:2 (3:2), preskočili kar 3 mesta na tabeli in so se do spomladni uvrstili na četrto mesto. Ne glede na izid tekme z Rudarjem, ki jo bodo odigrali to nedeljo na ljubljanskih tleh, Kladivarju 4. mesto v jesenskem delu tekmovanja ne uide.

Kako je bilo v Ljubljani zadnjo nedeljo? Igra ni bila na poseben višini. Začetek je bil huren in kar v desetih minutah so padli štirje goli. V vodstvo je prišel Kladivar, gostje pa so kmalu izenačili. Tako je za tem je Kladivar zopet prešel v vodstvo, Slovan pa kaj kmalu izenačil. Pred zaključkom polčasa je Kladivarju že uspelo odlepiti se za 1 gol prednosti pred domačini, v II. delu pa to razliko še povečati.

Olimp na častnem tretjem mestu

V podvezni ligi si je Olimp s nedeljskim zmago nad Partizanom iz SL Konjice 3:0 zagotovil četrto, 5. mesto na tabeli. Strojari so na domačih tleh kapitalizirali vodilnega Bratstva iz Hrastnika z 0:5 in s tem neuspehom povsem zgubili stih z vrhom. Celje, ki je na domačih tleh obračunalo z Bratstvom, Kovinarjem in Olimpijem, je v Zagorju proti Proletarcu izgubilo srečanje z 0:5 in s tem neuspehom zdrknilo prav na sredino lestvice. V lokalnem derbiju so Velenjčani v Sošanju premagali Soštanjane z 2:1 in si tako zagotovili 4. mesto za Olimpijem. Konjčani, ki so v prvi polovici tega prvenstva bili stalno pri vrhu tabele, so v zadnjih krogih napravili lepo prednost. Prezmogali bodo v spodnjem delu tabele. Prav na repu so pristali nogometaši iz Sošanja, ki se lahko ponašajo v jesenskem delu z eno samo zmago. Sicer pa pogledjmo tabelo:

1. Bratstvo, Hrastnik	10	7	1	2	31:12	15
2. Proletarec, Zagorje	10	5	2	3	22:13	12
3. Olimp, Celje	10	6	0	4	20:13	12
4. Rudar, Velenje	10	4	3	3	25:22	11
5. Rudar, Hrastnik	10	4	3	3	24:27	11
6. Kovinar, Store	10	5	1	4	19:22	11
7. ZNK Celje	10	4	1	5	24:25	9
8. Partizan, SL Konjice	10	4	1	5	15:20	9
9. Brežice	10	4	0	6	18:29	8
10. Svoboda, Kisovec	10	2	3	5	15:17	7
11. Partizan, Soštanj	10	1	3	6	15:22	5

Značilno za to ligo je nestalnost forme nastopajočih moštvev. Izrazitega favorita ni, saj je celo vodilno moštvo že dvakrat kapitaliziralo. Prvi dve mesti sta do spomladni v rokah predstavnikov iz Zasavja, upajmo pa, da se bodo spomladni tudi predstavniki iz celjskega okraja bolj uveljavili. V jesenskem delu tekmovanja so vsa moštva iz našega področja imela slab finiš.

POGLED V MLADINSKO TEKMOVANJE

Zadovoljni smo lahko s sistemom tekmovanja, ki je s to obliko zajel kar 10 mladinskih ekip, nikakor pa ne z odgovornostjo določenih društvenih upravnih odnosov do mladinskega nogometa. Stvar je namreč v tem, da večje število društev ni nastopalo v tekmovanju z mladinci, ki jim leta dovoljujejo nastope v tej kategoriji tekmovanja. Več ali manj so na tekmovanja postavljala starejše nogometaše. Mladinska komisija je imela zaradi tega polne roke dela in iz seje v sejo je morala reševati proteste. Vprašamo se — ali res v Velenju, Sošanju, Storah in Slov. Konjicah ni mladincev od 14 do 18 let, ki so navdušeni za nogometno igro? Vprašanje je nekoliko smešno, ker je mladine povsod dovolj, manjka le društvenih delavcev — organizatorjev, ki bi imeli smisel in veselje do tega dela.

V I. grupi je vrstni red na tabeli naslednji:

1. ZNK Celje	3	3	0	0	8:0	6
2. Olimp	3	2	0	1	6:2	4
3. SL Konjice	3	1	0	2	7:9	2
4. Kovinar	3	0	0	3	3:13	0

II. v II. grupi:

1. Kladivar	3	3	0	0	16:4	6
2. Smartno ob Paki	3	2	0	1	9:8	4
3. Rudar, Velenje	3	1	0	2	4:8	2
4. Soštanj	3	0	0	3	0:9	0

V skupini Rogatec—Rog. Slatina je v vodstvu Bratstvo (Rogač) z dobleno tekmo 2:1 in 2 točkami pred Edinstvom iz Rog. Slatine.

PRI PIONIRJIH — KLADIVAR, SOŠTANJ IN ROGATEC

Pri pionirjih nastopa 8 moštvev. V jeseni je v celjski skupini vrstni red naslednji:

1. Kladivar	3	3	0	0	14:0	6
2. Olimp	3	2	0	1	6:1	4
3. Kovinar	3	0	1	2	1:5	1
4. ZNK Celje	3	0	1	2	1:13	1

V žalski skupini je Partizan Soštanj z dobleno tekmo proti Rudarju iz Velenja s 3:1 in dvema točkama v vodstvu, v rogaski skupini

za zgoditek. Strelci za Kladivar: Štor 2, Kvarčič in Šega. Ali smo lahko zadovoljni s Kladivarjem v jesenskem delu tekmovanja? Če upoštevamo, da so se menjali trenerji, še v večji meri pa igralci, potem bi lahko bili kar zadovoljni z doseženim mestom. Brez dvoma pa se bodo strinjali prav vsi spremljevalci nogometnih tekem, da je Kladivar premalo pristal glede na možnosti in sposobnosti igralcev. Rakova rana moštva je neučinkovitost napada, saj nima v svoji sredi zanesljivega realizatorja. V jesenskem delu tekmovanja pa je marsikdaj odpovedala tudi obramba. Šele z zadnjo tekmo je Kladivar uspel popraviti svojo razliko v golih na pozitivno — 22:20! Doma je nadigral Grafičarja, izloil in Maribor — pa se je moral kljub temu zadovoljiti z delitvijo točk, kar je vsekakor štetil za veliki neuspeh. Tako so mu sedaj tekme pred njim — Branik, Rudar in Maribor pobežali za 4 oz. 3 točke!

Bilanca pred srečanjem z Rudarjem bi bila — 5 dobljenih, 2 izgubljeni in 3 neodločene tekme s 13 točkami! Vsekakor moramo se pripisati, da v zadnjih tekmah niso nastopali Perc, Posinek, Benic in Leban — kar štirje igralci. Prvi je odšel k vojakom, kaj pa je z ostalimi tremi? Odgovora ne vemo in bo treba poizvedeti za vzroke pri upravi društva in igralcih.

pa se je tekma jesenskega prvenstva med Edinstvom in Bratstvom končala z 1:1!

TEKMOVANJE V II. RAZREDU CNP

V tem razredu nastopajo 3 moštva iz našega okraja — Edinstvo iz Rog. Slatine, Laško in B ekipa Kladivarja. Tabela do spomladni je naslednja:

1. Radeče	5	4	0	1	25:6	8
2. Kladivar B	5	4	0	1	17:7	8
3. Edinstvo	5	3	0	2	18:14	6
4. Rudar C. Tr.	5	3	0	2	14:11	6
5. Proletarec B	5	1	0	4	12:21	2
6. Laško	5	0	0	5	5:32	0

B moštvo Kladivarja nastopa izven konkurence. Nogometašem iz Rogaske Slatine kar odgovarja ta liga po njihovih zmoglostih. Laščani pa še nimajo izkušnje, saj so se po dolgih letih odmora zopet vrnili v nogometni ples in treba bo trdo delati, če bodo hoteli doseči kaj več kot v letošnji jeseni.

Streljanje:

POČASTITEV DNEVA REPUBLIKE

Okrajni strelski odbor Celje je v počastitev Dneva republike izvedel ekipno tekmovanje v streljanju zračno puško, na katerem je nastopilo 27 moških in 13 ženskih ekip. Organizacija tekmovanja je bila vzorna, na najboljših mestih pa srečamo naslednje strelske družine. Moški: 1. Tempo 862, 2. Kovinar 854, 3. Sentjur 784, 4. Ivo Lola Ribar 780 in 5. Savinja 755. Ženske: 1. Ivo Lola Ribar 741, 2. Tempo 649 in 3. Metka 601.

Odbojka:

USPEH CELJSKIH UCITELJISCNKOV

V počastitev Dneva republike je Svet za šolstvo LRS organiziral v Ljubljani prvenstvo srednjih in strokovnih šol v odbojki. Mladinci celjskega učiteljskega so se med 5-timi izbranimi ekipami iz Slovenije uvrstili na četrto mesto. Uspeh je vsekakor prodoren, če upoštevamo, da ta igra nima določene tradicije (vsaj povojne) v našem mestu. Celjani so v svoji skupini premagali TSS iz Krškega z 2:1, v finalu za naslov prvaka pa so podlegli izbrani ekipi TSS iz Ljubljane, ki jo sestavljajo izkušeni odbojkarji Branika, Olimpije, Ljubljane, Kamnika itd., z 0:5 (4:15, 6:15, 12, 15). — Mladinke ESS iz Celja so se uvrstile na 4. mesto, ker so izgubile srečanje z mladinkami gimnazije iz Nove Gorice in mladinkami učiteljske iz Maribora.

Atletika:

NEUSPEH VAŽICA V BRUSLJU

Na mednarodnem tekmovanju v krosu v Belgiji je Važič Simo bil šele tridesetlet! Vsekar je bila proga 9,150 m po asfaltu in trdih cestah zanj predolga in preutrudljiva, da bi se lahko uspešneje uvrstil na tem tekmovanju. Kolikor smo informirani je odpotoval na to tekmovanje celo poškodovan, saj mu je zdravnik na specialnem pregledu priporočal večtedensko zdravljenje. Čemu potem nastop?

Celjski smučarji se že pripravljajo

Ceprav naše hribe in doline še ni pobelila snežna odeja, pa se celjski smučarji, tako v društvu, kot pri Celjski smučarski podvezi, že največje vnevo pripravljajo na bližnjo sezono. Kakor doslej, bo tudi v letošnjem delovnem programu na prvem mestu skrb za množičnost. Tako bodo prve naloge posvečene delu in nadaljnjemu ustanavljanju smučarskih aktivov po šolah. Ta naloga, ki se sklada z načeli in smernicami prvega kongresa telesne kulture, zavzema v društvu nekaj let primarno mesto, kongres pa je dal temu stremeljuje le največje priznanje! V skladu s kongresnimi smernicami, pa bo Celjska smučarska podveza dala spodbudo za ustanavljanje enakih aktivov — pri delovnih kolektivih, ustanovah in družbenih organizacijah — vse z eno samo željo, da bi smučalo čim več ljudi! Razen tega si bo Celjska smučarska podveza še prizadevala, da bo s svojimi strokovnimi kadri pomagala pri delu in ustanavljanju smučarjev v teh aktivih. Delo Celjske smučarske podveze pa bo v tekoči sezoni zajelo še druga področja. Tako bo podveza dala predlog pristojnim činiteljem

Turizem je gospodarska in kulturna delavnost. Promet in gostinstvo sta osnovi gospodarskega, priroda in kultura pa kulturnega turizma. Gospodarski turizem skrbi za turistovo vsakdanje življenje, kulturni pa zadovoljuje turistične potrebe in hotenja po spoznanju in doživetjih. Določena raven gospodarskega turizma je izhodišče za kulturni turizem, ki se danes povsod razrašča v vedno širje gibanje za spoznavanje ljudi in zemlje z njeno preteklo in sedanjo kulturo.

Kulturni turizem sega v zgodovino do prvih smotrskih poskusov za oblikovanje družbene nadstavbe z omiko in prosveto. Herodotova in Cezarjeva potovanja, srednjeveška romanja in turnirji, potovanja študentov, umetnikov in znanstvenikov, pomočniška vdranja itd. so razne oblike kulturnega turizma. Pri nas sta predvsem fiziokratizem in romantika utemeljila pravi kulturni turizem, ki ga je z izročili prosvetljenstva varovalo zlasti dijaštvo vse do prve svetovne vojne.

Rastoče znanstveno in umetnostno zanimanje, ki ga je 19. stoletje zbudilo v naših krajih, je z vse bolj razvitim planinstvom postavilo v središče turizma razen prirodnih znamenitosti tudi naše umetnostne, znanstvene, tehnične in posebne krajevne kulturne vrednote. Novo kulturnoturistično zanimanje je rodilo Seidlove Kamniške ali Savinjske Alpe, Kocbekove Savinjske Alpe ter Stegenškov in Maroltov topografijo umetnostnih spomenikov v okolih Gornjega grada, Slov. Konjice in Celja. Organizacijsko najvišjo obliko je našel naš kulturni turizem v Slovenskem planinskem društvu, ki ga še danes varuje ter tako ohranja stare gorniške tradicije.

Kulturnoturistični magneti vsake pokrajine so njene prirodne znamenitosti, svojstvenost domače kulture in krajevne posebnosti estetskega ali historičnega značaja, ki živijo v pokrajinski skladnosti prirode, kulture in tehnike. Te vrednote narekujejo skrb za vzdrževanje kulturno-turistične dediščine, za njeno dostopnost in javljivost, kajti naglo naraščanje tranzitnega turizma, katerega narekuje razvoj avtomobilizma, spreminja Posavje v izrazito tranzitno-turistično področje, česar tudi zdravstveni in kurativni turizem ne

OGLAS V ČASOPISU
je najboljša reklama

moreta preprečiti. Z izgradnjo jugoslovanske magistrale ter jadranske in egejske avtomobilske ceste se bo ta značaj še pojačal, zato je nujno potrebno, da Posavje svoje kulturno-turistične vrednote čim bolj odkrije in približa domačemu in tujemu gostu.

Posavje je izraziti visoko- in sredogorski, proti vzhodu odprt svet v povirju Savinje. Poleg skalnate visokogorske anekumene pokriva njegovo sredogorje gozd, gričevje in doline pa členijo bistro vode ter pisani mozaik poljskih kultur. To so osnovni elementi njegove pokrajinske slike, ki so kot izraz specifične naravne lepote važne kulturnoturistične vrednote za prosveto in razvedrila žejnega kulturnega turista.

Pokrajinska dominantna Posavinja so Kamniške planine, Raduha in Golte, ki učinkujejo kot visokogorska kulisa, pred katero se odvija mnogolična pokrajinska slika s svojimi trgi in vasi. Naloga kulturnega turizma je, da v teh naseljih ohrani podobo družbenega razvoja, ki jo varujejo njihova pozi-

Z vsakovrstnim blagom po zmer-nih cenah Vam bomo postregli v poslovalnicah »HME LJAR«
in »SOLČAVA«.
Cenjenim odjemalcem čestitamo
k Dnevu republike!

Trg. podjetje
»MANUFATURA«
Celje
Trg V. Kongresa

objave in oglasi • objave in oglasi

TECAJI ZA VOZNIKE MOTORNH VOZIL

Združeni soferjeri in avtomobilniki Okrajni odbor Celje prireja zimski tečaj za visoko-kvalifikacijo, za voznike motornih vozil. Prijave sprejema tov. Krivec Viako, Celje Dečkova cesta, blok D. do 6. 12. 1958. Poznejše prijave ne bomo upoštevali.

AVTOBUSNI VOZNI RED OB PRAZNIKIH

Sporočamo potnikom, da bodo obratovalne avtobusne linije dne 29. in 30. novembra 1958 po nedeljskem voznem redu, dne 1. decembra 1958 pa po delavničnem voznem redu. Dne 1. 12. 1958 ne bodo obratovalne naslednje avtobusne proge: Celje—Ljubljana—Zabukovca, Celje—Ljubljana in Celje—Strmec.

OBVESTILO

Prosimo cenjene stranke, da od 1. decembra dalje ne prinašajo v prodajo oblačil in obutve, ker jih zaradi inventure ne bomo mogli sprejemati. Prosimo tudi vse stranke, ki imajo v prodaji kakršnokoli blago, da dvignejo zanj izkupček. Denar lahko dvignejo na blagajni do 20. decembra letno, nakar bo trgovina približno 10 dni zapra. Blago bomo zopet sprejemali v prodajo od 1. januarja dalje.

»KOMISIJA«

Trgovina z rabljenim blagom
Celje, Tomšičev trg 12

radio 202m

NEDELJA, 30. novembra 1958
6.00 do 24.00 Prenos sporeda RS

PONEDELJEK, 1. decembra 1958
6.00 do 24.00 Prenos sporeda RL

TOREK, 2. decembra 1958
17.00 Celjska kronika
17.10 Izra Trio Edvarda Goršiča
17.30 Zvele ste — poslušajte!
17.45 Zabavna glasba, vmes objave

SREDA, 3. decembra 1958
17.00 Celjska kronika
17.15 Izra tamburaški orkester »France Prešeren pod vodstvom Janka Hočvarja
17.30 Zvele ste — poslušajte!
17.45 Zabavna glasba, vmes objave

CETRTEK, 4. decembra 1958
17.00 Celjska kronika
17.10 Pojo pevski zbori z Vranskega
17.30 Zvele ste — poslušajte!
17.45 Zabavna glasba, vmes objave

PETEK, 5. decembra 1958
17.00 Celjska kronika
17.10 Glasbena medigra
17.15 »Soferji pred mikrofonom« — reportaža
17.30 Zvele ste — poslušajte!
17.45 Zabavna glasba, vmes objave

SOBOTA, 6. decembra 1958
17.00 Celjska kronika
17.10 Za prjeten konec tedna
17.30 Zvele ste — poslušajte!
17.45 Zabavna glasba, vmes objave

tivna izročila, popularizira njihova tekoča vprašanja sedanosti in tako pospešuje spoznavanje savinjskega človeka. Njegova naselja so ponazorila pokrajinske kulture, njene prirode, preteklosti in sedanosti. Nekoč so bila ta naselja stanovsko enotno oblikovana trgovska in obrtniška središča, kmečke vasi in zaselki, glažutarske naselbine ali pa sezonska drvarska, oglarska ali planšarska naselja. Danes so ob nenehni napredujoči industrializaciji ta naselja sicer izgubila svojo nekdanjo stanovsko in s tem tudi stavbno enotnost, ki jo odlikuje patriarhalna preprostost in svojstveno starinsko okolje. Kljub temu pa so zaradi svoje prikupne lege, snage in življenjske različnosti sposobna in vredna, da postanejo hvaležni cilj kulturnega turizma. Naselja so nosilci krajevnih izročil, ki pogosto izražajo krajevno preteklost, navade in sedanje življenje, tako da pogosto prav zaradi turizma postanejo kulturno delovna tam, kjer bi sicer zamrla. Od tega procesa so izzeta samo mesta z lastnimi muzeji ali zbirkami (Celje, Laško, Sentjur, Gornji grad), ki pa v Posavju še niso toliko razviti, da bi lahko v celoti odsevali in reprezentirali domačo prirodo, kulturo in tehniko. Zdradi tega so zaenkrat še vedno turistično važnejši kulturni spomeniki, ki so raztreseni po vsem imenovanem ozemlju, predstavljajo vse vrste družbenih in kulturnih delavnosti od stavarstva, upodabljanja in ljudske umetnosti, tehnike in gospodarstva, rojstnih hiš velikih mož pa do NOB spomenikov ter so najpogostejše povezave s prirodo odnosno vključeni v posamezna naselja. Bogastvo savinjskih kulturnih spomenikov pa na žalost še ni v skladu s njihovim varstvom, njihovo popularizacijo, njihovim poznavanjem in obiskom celo med nami samimi, kje šele med tujci. (Gornji grad, Solčava, Nazarje, Straže, Šmarje, Olimje, Gore nad Bistrico ob Sotli, Zagorje, Ziče, Jurkloster itd.).

Posavje je s svojo pokrajinsko podobo, z gozdovi in rekami, s floro in favno, s kulturo naselij in njihovo snago, s pokrajinskimi in krajevnimi kulturnimi izročili ter z zimsokulturnimi pogoji odlično področje kulturnega turizma, ki zasluži primerno organizacijo in propagando za doživljanje, spoznavanje in uživanje njegovih pokrajinskih lepote, prirodnih znamenitosti in kulturnih vrednot. Ta akcija je v interesu gospodarskega in kulturnega turizma. Zato naj bodo te vrstice posvečene ustanovitvi Celjske turistične zveze kot opozorilo, da ne pozabi na osnovne elemente kulturnega turizma, to pa so prirodni, kulturni in tehnični spomeniki.

Jože Curk

VABILO

»Na interno gimnazijsko družabno prireditve v soboto, 29. t. m. ob 16 uri v dvorani OZZ so vabljene tudi starši. Prav tako na vsako drugo zabavno prireditve brez posebnega našega obvestila! Vljudno vabljene!

TRGOVSKA pomočnica špecerijske stroke išče

»Na interno gimnazijsko družabno prireditve v soboto, 29. t. m. ob 16 uri v dvorani OZZ so vabljene tudi starši. Prav tako na vsako drugo zabavno prireditve brez posebnega našega obvestila! Vljudno vabljene!

HISNIKA išče moštvo za dve hiši. Pismene ponudbe na hišni svet, Celje, Cankarjeva ulica 5.

TRGOVSKI POSLOVOJDA — komercialist želi spremeniti mesto. Gre za skladišnika ali v nabavno prodajni oddelke. Verziran tudi v strojevisju in trgovski korespondenji. Poseduje lastno motorno vozilo. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Ze 25 let v industriji«.

SPREJEM mizarskega pomočnika za razna mizarska dela. Nastop službe takoj. Koren Albina, Mizarstvo Celje, Veselova 3.

OTROKA dam v oskrbo za 8 ur dnevno. Naslov v upravi lista.

TRGOVSKO in proizvodno podjetje »Veležitar« prodaja avto-radio znanke »Zidaker«. Rok za nakup je do 6. 12. 1958. V kolikor se ne javijo zainteresirani iz družbenega sektorja, je na razpolago privatnikom.

PRODAM ugodno dve kuhinjski kredenci za na delo dve plinski peči, platoner, mizo, kuhinjski štedilnik »TOBE« (zeleno barve).

Vse v dobrem stanju. Naslov v upravi lista.

PRODAM ugodno zaradi selitve železni štedilnik (levi) z belimi ploščami in dve posteljni mreži. Naslov v upravi lista.

PRODAM škornje št. 43 (boks) skoraj nove za polovično ceno. Močnik, Stanetova 22, Celje.

PRODAM nemško ovčarko. (Lepo, staro 6 mesecev). Naslov v upravi lista.

PRODAM poceni dekiško belo rabljeno spalnico, 6 kosov. Naslov v upravi lista.

GARAŽO dam v najem najboljšemu ponudniku v novi hiši na Otoku. Naslov v upravi lista.

ZAMENJAM dvosobno stanovanje v mestu za lepo enosobno v mestu. Informacije: Šket, Manufatura, Celje.

USLUŽBENKA išče opremljeno sobo s 1. decembrom. Gre tudi kot sostanovalka. Pismene ponudbe na upravo lista pod šifro »Ze«.

VDOVEK z malim posevkom išče gospodinjstvo pojevanju v okolici Celja. Naslov v upravi lista.

KINO • kino • kino • kino

KINO UNION, CELJE

Od 25. do 29. XI., »Izgubljeni kontinenti, italijanski barvni cinemascope film

Od 30. do 4. XII., »Zeleničarje, italijanski film — drama

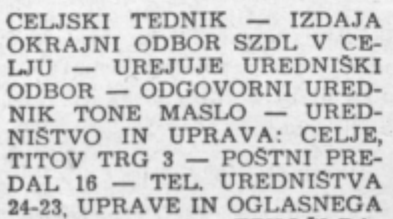
Kino Union, matineja dne 30. XI. »Gospod Ripas«, francoski film

KINO METROPOL, CELJE

Od 25. do 28. XI., »Snežna kraljica, ruski barvni, pravilni film

Od 29. do 2. XII., »Slučaj dr. Lavrentia«, francoski znanstveni film

Za film je Zvezna komisija za pregled filmov izdala strogo prepoved za mladino izpod 18 let starosti.

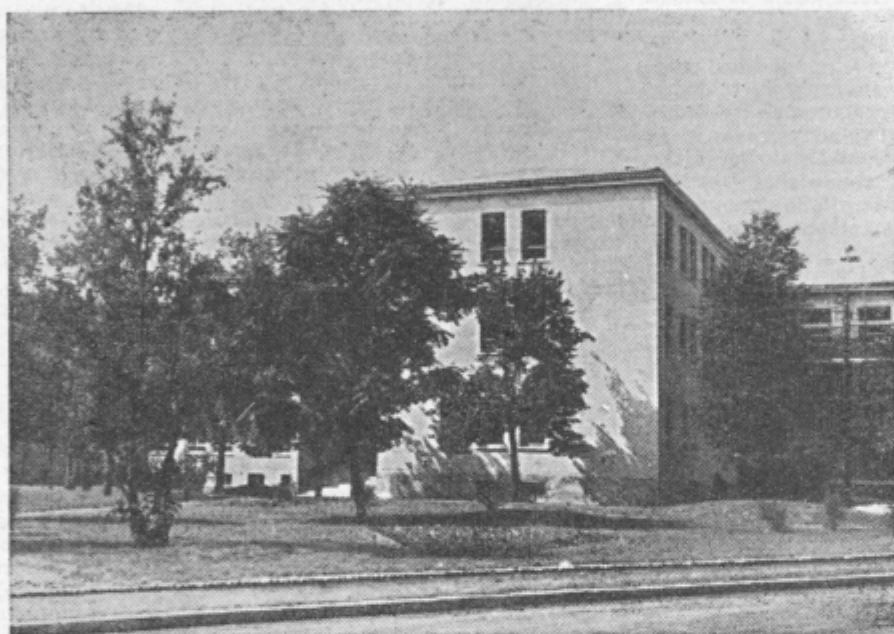

je najnovejšo sredstvo proti kravenu diresni v ustih. Nudijo lekarne in drogerije.

CELJSKI TEDNIK — IZDAJA OKRAJNI ODBOR SZDL V CELJU — UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR — ODGOVORNI UREDNIK TONE MASLO — UREDNIŠTVO IN UPRAVA: CELJE, TITOV TRG 3 — POŠTNI PREDAL 16 — TEL. UREDNIŠTVA 24-23, UPRAVE IN OGLASNEGA ODEDELKA 25-23 — TEKOČI RACUN 603-11-606-1/3-268 PRI MESTNI HRANILNICI V CELJU — IZHAJA VSAK PETEK — LETNA NAROČNINA 500 DIN POL-LETNA 250 DIN, CETRTLETNA 125 DIN — ROKOPISOV NE VRAČAMO — TISKA CELJSKA TISKARNA V CELJU

Občinski ljudski odbor Celje

ČESTITA VSEM DELOVNIM LJUDEM, GOSPODARSKIM ORGANIZACIJAM, ORGANOM DELAVSKEGA IN DRUŽBENEGA UPRAVLJANJA, MNOŽIČNIM ORGANIZACIJAM IN DRUŠTVOM NA PODROČJU CELJSKE OBČINE K PRAZNIKU USTANOVITVE NOVE JUGOSLAVIJE Z ŽELJO, DA BI SE NADALJE VLAGALI SVOJE Napore ZA RAZVOJ SOCIALISTIČNE DEMOKRACIJE, KI JE NAJVEČJI POROK ZA USPEHE NA VSEH PODROČJIH NAŠEGA DRUŽBENEGA ŽIVJENJA.

Okrajni zavod za socialno zavarovanje v Celju

S SVOJIMI PODRUŽNICAMI

ČESTITA VSEM SVOJIM ZAVAROVANECM

IN VSEM DELOVNIM LJUDEM

k prazniku ustanovitve
nove Jugoslavije!

Napredku gospodinjstva pomagamo z osvajanjem novih tehničnih pripomočkov za sodobno kuhinjo

ECONOM LONEC

proizvod novega časa
tehnični pripomoček vsake gospodinje

SOKOVNIK

kombinirani lonec za pripravljanje sokov,
marmelade, džemov, želejev in sočivnih
ter zeliščnih sokov s pomočjo pare

ALU — PEKAC

s pokrovom, univerzalna, ekonomična
in praktična kuhinjska posoda

LONEC ZA MLEKO

s pokrovom proti prekipenju
zadovoljstvo gospodinje

VLOZEK ZA PRANJE

odličen pripomoček pri pranju, meša perilo in pere sam

ETAŽNA POSODA

primerna za vsak štedilnik in kuhalnik,
kuha in segreva jedi

JEKLENKA ZA BUTAN

plin, vir varčevanja sodobne gospodinje

GOSPODINJE, ZAHTEVAJTE NAŠE NOVE

PROIZVODE PRI VASIH TRGOVCIH; PRI NAKUPU

ZAHTEVAJTE OBENEM NAVODILA ZA UPORABO

IN PAZITE NA NAŠ ZAŠČITNI ZNAK.

Tovarna emajlirane posode Celje

Vsem cenjenim odjemalcem čestitamo k prazniku ustanovitve nove Jugoslavije in obenem sporočamo, da sta se bivši celjski trgovski podjetji »Jugotehnika« in »Elektro-radio center« združili v eno podjetje z imenom:

TRGOVSKO PODJETJE

»ELEKTRO-
MERCATOR«

CELJE — LJUBLJANSKA 10

Telefoni: uprava 21-32, prodajni oddelek 21-18, poslovalnice: Tehnika 21-32, Elektro 27-64, Radio 22-64

Poštni predal 169

Ziro račun pri KB Celje 605-70 1-641

Telegrami: Eltor Celje

Rudniki, industrijska in trgovska podjetja, koristite našo bogato zalogo elektrotehničnega materiala!

Bilo je septembra tisoč devet sto enainštiridesetega...

Oba, Nadi in jaz, sva bila v dolini. Potikala sva se od vasi do vasi, od javke do javke. Oba sva bila še mlada, a izvršiti sva morala važno nalogo: poizvedeti, koliko je v posameznih krajih nemške žandarmerije in policije, kaj vse je že počela Gestapo, kako se godi z našimi ljudmi in kako delajo javke. Tako nama je naročil Letonja-Kmet, ki je bil komandir Savinjske čete in midva z Nadijem sva njegovo naročilo dobro opravila.

Vsa zmučena in utrujena sva se prebila do vznožja Dobrovelj. Ustavila sva se v samotni grapi. Odložila sva težke nahrbtnike in s polnimi pljuči zajela sveži zrak. Posedla sva na vlažno zemljo in izmenjala nekaj misli. Videla in slišala sva marsikaj. Dolina je bila nasičena z nemško policijo, Gestapo je razpredala mrežo, pojavljalo se je vedno več domačih izdajalcev. Iz vsakega kota Savinjske doline je prežala smrt. Midva z Nadijem pa sva bila še mlada. Oba iz rudarske Zabukovce, sinova rudarjev. Kaj sva imela od nežne mladosti? Nič in čisto nič. In zato sva hotela v življenju še veliko doživeti.

Nadiju, ki je bil skojevec že dve leti pred vojno, so zagorele oči. »Svinje!« je zažugal s pestjo v dolino. »Ko bi mogel, bi vas poklal ko mesar prašiče!«

»Barabe, vam bomo že pokazali!« sem možato pristavil še jaz.

Spet sva zadela nahrbtnike in se začela vzpenjati proti vrhu.

Blizu Crete je bilo naše taborišče. Takoj, ko sva se pojavila, so naju tovariši radovedno obkrožili. Vsak je hotel izvedeti kar največ novic. Odložila

Sredi popoldneva je komandir sklical zbor. V nekaj minutah smo se zbrali okoli njega in tiho poslušali nova naročila.

»Tovariši, treba bo v akcijo. Svabi so na nogah dan in noč, kakor tudi izdajalci. Zato tudi mi ne bomo stali križem rok. Med Smartnim ob Paki in Šostanem je treba razstreliti železniško progo. In tam blizu je treba likvidirati zavrtnega izdajalca. Toliko za nocoj. Jutri gremo v drugo akcijo.«

Premotril nas je s temnimi, globoko vsajenimi očmi. Nato je stopil k partizanu Ladu.

»Lado, ti poznaš teren, zato boš vodja grupe. Izberi si nekaj tovarišev.«

Pa mu ni bilo treba izbirati. Preveč je bilo prostovoljcev.

Tudi midva z Nadijem sva se javila. Komandirju ni bilo po volji. Rekel je, da sva še utrujena in tudi premlada da sva še za tako nevarno akcijo. Toda Nadi ni odnehal.

»Tovariš komandir, jaz grem, pa se naj pokadi kamor hoče!« Dovolj sem pameten in strah me tudi ni več.«

»Prav,« je rekel Letonja. »Toda čuvaj se. Ubogaj Lada, ki je vodja grupe!«

»Bom,« je rekel Nadi s pridržanim nasmehom. Dregnil me je pod rebra in zbodel.

»In ti? Še boš kar naprej dremučkal?«

»Saj veš,« sem mu rekel in pri tem mi je bilo hudo pri srcu, »komandir ne pušči.«

Zmračilo se je. V taborišču se je umirilo. Ponoči je bila potrebna še posebna opreznost. In predno se je grupa spustila v dolino, je komandir Ladu še enkrat naročil.

»Saj veš, Nadi je mlad in vedno se mu preveč mudi.« Pazi nanj.

»Tu imate, hudiči!« je Nadi skoraj preglasno zakričal.

»Pst!« so ga posvarili iz teme. Ne bodi tak junak!«

Kar najhitreje se je pomaknila skupina iz območja prve akcije. Po kratkem kolebanju, prisluškovanju v temo, preskakovanju jarkov in tavanju po sadovnjakih, se je skupina znašla pred hišo izdajalca.

»Tu smo,« je rekel Lado. Dve bombi skozi gornje okno in hiter umik v sadojnjak in naprej v najbližjo hosto!«

Komaj se je povlel končalo, že sta zleteli bombi, ki se jima je pridružila še tretja. Nadijeva. Toda smola! Bombe so zadele v zaščitno mrežo na oknu in odletele nazaj na cesto. Toliko, da se je skupina povlekla za vogal, posvetilo se je in tresnilo, kakor da se je sesulo nebo.

»Še eno!« je siknil Nadi in se hotel pognati nazaj na cesto. Toda pograbila ga je krepka Ladova roka, ga potegnila v sadojnjak in naprej v gozd.

Po kratkem odmoru so krenili k samotnemu kmetu. Ze z mnogimi dejanji se je izkazal, da je za partizane z dušo in telesom. Vzpostavili so vozo. Gospodar jih je povabil v hišo. Lado je prosil za zajtrk in kmetu zaupal, da se pred nočjo ne smejo pokazati na svetlo.

»Pa kaj bi tudi hodili!« se je razkočal kmet. »Dal vam bom zajtrk, kosilo in še večerjo, če hočete.«

Z veseljem so povabilo sprejeli in polegli vsak v svoj kot. Kako bi tudi ne! Gospodar je zanesljiv. Če bi pretila nevarnost, jih bo že pravočasno obvestil.

Okoli pol dveh popoldne jim je gospodinja postregla z dišečim, kmečkim kosilom. Dobro jim je šlo v tek in s prijetnim občutkom v želodcih so se zaklepetali vse tja do usodne četrte ure. Nekdo izmed skupine je stopil malo vstran hiše in pogledal v dolino. In kaj je videl? Svabi so lezli proti hiši!

»Fantje, izdaja! Svabi so nam za petami!«

Bliskovito so pograbili za orožje in planili iz hiše.

»Udarimo!« je rekel Nadi.

»Nadi!« ga je Lado strogo pogledal.

Razločno so videli zelene Svabe, kako so se plazili vse bliže in bliže. Lado je zapovedal.

»Pripravite se za borbo in umik! Vsak se naj prebija kakor ve in zna! Na svidenje na Dobrovljah!«

Z roko je nakazal smer umika in zaprasketali so prvi strelji. Takoj na to so zalajali nemški mitraljezi. Krogle so se usipale kakor toča v hudi uri. Kam? Okrog in okrog sama čistina. Nemška premoč je bila ogromna. Toda diverzantska skupnica se je spremenila v razjarjene leve. Tolčejo, se umikajo in spet tolčejo. Skrajaj Peter je ranjen, a še vedno drži puško in strelja. Skoraj so že bili izgledi, da jo bodo

odnesli brez žrtev. Tudi Nadi se je ves čas spretno izmikal nemškim svinčenkam. Neverjetno hrabrega se je izkazal. Lado ga bo moral pohvaliti pred komandirjem in Nadi bo smel v vsako, še tako nevarno akcijo.

Vsi so že bili v zaklonu. Le Nadi je imel še nekaj korakov.

»Skočil!« je kriknil nekdo izmed skupine.

Toda v tistem trenutku je zaregljal nemški šarec in Nadi se je zgrudil na zemljo.

»Nadi!« so kriknili tovariši.

Bilo je prepozno. Nadi je umiral s trdo stisnjeno pestjo, kakor da se zaklinja.

»Prekleti hudiči, le brez skrbi, tudi vi boste dobili plačilo!«

Svabi so odveleli mrtvo truplo v Smartno ob Paki. Drugi dan so ga zagrebli v kot paškega pokopališča. Kljub nemškemu terorju pa je bil Nadijev grob vsak dan poln jesenskega cvetja.

Dvajsetega septembra tisoč devet sto enainštiridesetega je savinjska zemlja prvič bila kri slovenskega partizana... Nadi, večna Ti slava!

ZUPANC LUDVIK IVO

NADI JE PADIL

sva nahrbtnike s hrano in raportirala komandirju. Nasmejano naju je pohvalil.

»Korajžna fanta sta, partizana in pol!«

Nato je odredil, da morava počivat. Rade volje sva sprejela predlog. Legla sva v mehko praproto, se pokrila s koci in zaspala.

Ostali tovariši so okoli kurišča čistili orožje. Nekateri so mislili na dolino, drugi so delali dovčine na račun zelenih Svabov, spet tretji so se pridružili Letonji-Kmetu in kovali načrte za nove akcije.

Na Dobrovlje je legla noč. Niz hriba se je spuščala skupina oboroženih partizanov. Med njimi je bil tudi Nadi. Ko so srečno prebrdli Savinjo, in takoj za tem še mrzlo Pako, je Nadi ves razjarjen bušnil v Lado.

»Lado, bom jaz tudi miniral?«

»Pst!« mu je Lado iz teme zažugal. »Zdaj nismo na Dobrovljah, smo sredi nemških mitraljezov!«

Ob 11. uri ponoči so se priplazili do proge. Minirali so jo trije starejši bori, ki jim je pomagal tudi Nadi. Še minuto, dve — in širom po dolini je za donela gromovita eksplozija.

Nagradna križanka "OB DNEVU REPUBLIKE"

Tokrat objavljamo za vse naše bralce, neoziraje se, če so naši stalni naročniki ali ne, nagradno križanko. Med pravičnimi rešitvami bomo izžrebali sedem denarnih nagrad:

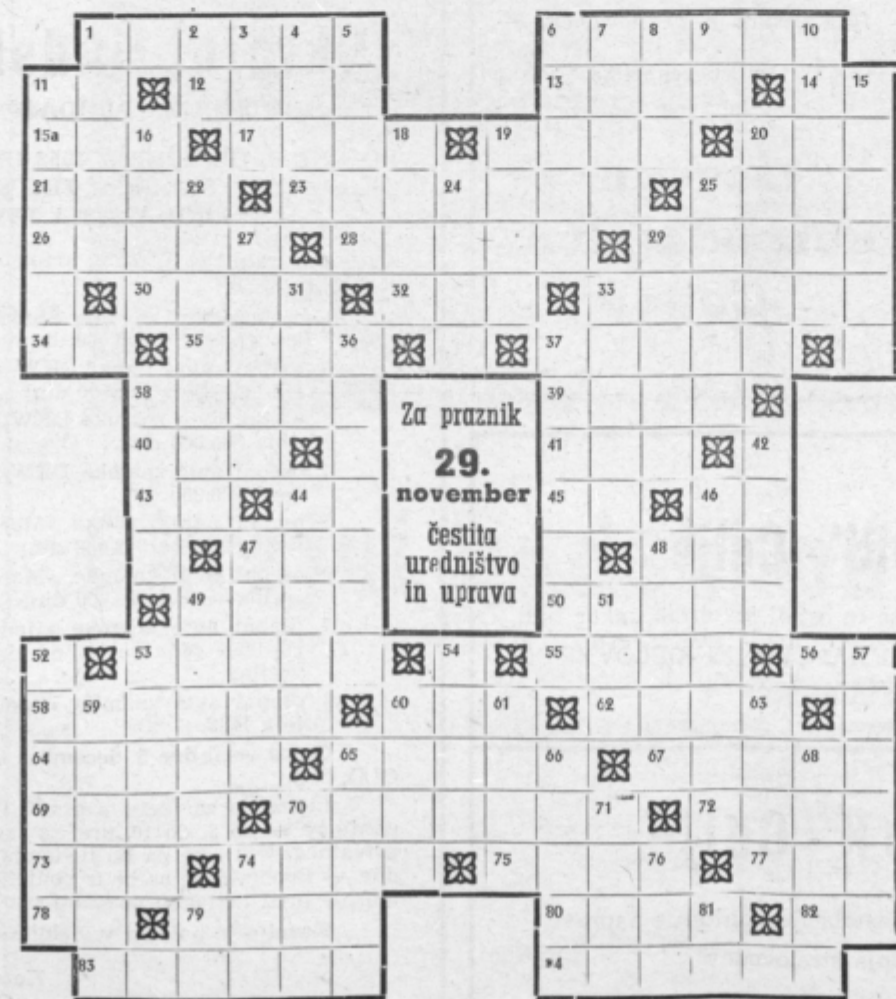
1 nagrada	2000 din
2 nagradi po	1000 din
4 nagrade po	500 din

Rešitve pošljite na naslov uredništva najkasneje do 3. decembra v kuverti z oznako »nagrada križanka« ali pa jih prinesite osebno v uredništvo, odnosno v nabiralnik na vratih. Izid žrebanja bomo objavili v naslednji številki dne 5. decembra.

Uredništvo

več, tudi proti najhujšemu kačjemu strupu; 8. velika posoda; 9. zadnja in prva črka pod 1 vodoravno; 10. nastop manekenk 11. mesto na meji; Srbije in Makedonije; 15. slavnostni nastop vojaških edicij; 16. podpredsednik in obrambni minister ZAR, najboji sodelavec Naserja; 18. opis, načrtov priprave; 19. stanovanje; 20. grška črka, tudi sloviča znamka švicarskih ur; 22. razveljavil, preklic; 24. samec domače živali; 25. tuje žensko ime; 27. žensko ime; 29. ime naše prve filmske igralke; 31. ata, papa; 33. del glave; 36. sodnik, kritični ocenjevalec; 37. javno izraženo mnenje, tudi negodovanje; 38. opravlja merilna dela; 42. prvi sekretar SKOJ, padel tit pred II. zasedanjem AVNOJ, psevdonom; 44. prvi predsednik AVNOJ, priimek; 46. tisti, ki živi na račun nekoga, tudi družbe; 47. pameten, preudaren; 48. psevdonom partizanskega pesnika; »Za kar sem umrl, bi...«; 49. mlada, a že svetovno znana

francoska pisateljica — fonetično; 51. kratka za eno izmed naših republik; 52. madžarsko moško ime; 53. športni čoln; 54. sedaj že primitivno kmečko orodje; 57. večkratna državna prvakinja v skokih v vodo — tudi letošnja; 59. mlad danski šahovski vele mojster, fonetično; 60. kruh — nemško, fonetično; 61. dobrodelna ameriška organizacija, fonetično, ki je delovala takoj po končani drugi svetovni vojni; 63. manjše podjetje v Celju, vendar edinstveno te vrste v Jugoslaviji; 65. rojstni kraj pesnika; »Soči...«; 66. znana radijska igra, ki je bila predvajana v Radiu Ljubljana v okviru proslav 15. obletnice bojev na Sutjeski; 68. zelo znan slovenski pisatelj, ki pa je dlje časa živel v Ameriki (Kristan); 70. dvojice; 71. mesec v letu; 74. velika revolucionarka, strahotno mučena, potem pa leta 1942 v Celju javno ustreljena; 76. kralj — italijanska; 79. glas lukavice; 81. kratka za: starejši.

Vodoravno:
1. imate ga pred seboj; 6. najzloglasnejši zapori na Stajerskem, kjer je bilo ustreljenih mnogo redoljubov; 11. osebni zaimek; 12. knjižgovečni izraz; 13. ovoj, pogoj; 14. pripravedno pesništvo; 15a. žensko ime; 17. četni ali bataljonski administrator; 19. kratka za: kulturno-umetniško društvo; 20. ta — srbohrvatsko; 21. nasprotno od: svetloba; 23. del zamejske Slovenije; 25. muslimansko moško ime; 26. red; 28. hud, vendar enakovredna nasprotnik; 29. zamisel, umetnost; 30. kraj, kjer je bila ustanovljena prva Proletarska brigada (Bos. Petrovac); 32. sanje, nočno doživljanje; 33. delovne edicije — v kivilu, peti, deset, itd.; 34. neposredljiv del koleasa; 35. del fotoparata; 37. grški otok, kjer so se Nemci v drugi svetovni vojni izkrcali, oz. s padalci izvršili napad; 38. znan jugoslov. atlet, državni prvak v skoku v daljino; 39. nemški negometni reprezentant, ki je z edinim golom tekme na zadnjem svet. nog. prvenstvu, priobčil svoji reprezentanci pot v nadaljne tekmo; 40. obdobje; 41. žensko ime; 43. egipčansko božanstvo; 44. druga in prva črka pod 4 navpično; 45. osebni zaimek; 46. kemični znak za: Polonij; 47. podkupnina — srbohrvatsko; 48. znan kraj pri Novi Gorici (Kanal); 49. stanovanski predel; 50. žensko ime; 53. generalni sekretar Delavsko-kmečke stranke na Madžarskem; 55. del imena vasi, v neposredni bližini Celja; 56. avtomobilski znak Filipinov, tudi 16 črka grške abecede; 58. plesna kompozicija; 60. kabaretna glasba — fonetično; 62. so'zo — srbohrvatsko; 64. predsednik turške republike, b-w-t; 65. borec celjske čete, narodni heroj, ustreljen leta 1941 v Cretu pri Celju; 67. nasprotno od: počasen; 69. samec gozdne ptice; 70. seznan pr. reditev; 72. prvi del imena pred vojno izhajajočega humorističnega lista (Maribor); 73. akademski športni klub — kratka; 74. osebni ponos, dostojanstvo; 75. Ober; 77. ljubljanski brodarški klub — kratka; 78. nikalnica; 79. znan slovenski namiznoteniški igralec; 80. velk ogenj v okviru proslav; 82. najvišji oblastveni organ v državi — kratka; 83. naučil, priučil — srbohrvatsko; 84. kemična spojina.

Navpično:
1. iz maščevanja, od okupatorja ustreljen človekoljub; 2. državne želez; 3. nasprotno od: malo; 4. najmlajša azijska država — republika; 5. obmorsko turistično mesto v Crni Gori; 6. zanj tekmujejo športniki; 7. skrajni neobčutljivi

VSEM SVOJIM ČLANOM

KAKOR TUDI VSEMU DELOVNEMU LJUDSTVU

ČESTITAMO K DNEVU REPUBLIKE

29. NOVEMBRU

Trgovinska zbornica
za okraj
Celje

Da bi bilo Celje lepše ...

Tik pred zaključkom minulega šolskega leta, ali točneje povedano v maju letos, je propagandni odbor Olepševalnega in turističnega društva v Celju razpisal med učenci osnovnih in dijaki nižjih razredov bivših gimnazij anketo, ki bi ji lahko dali naslov »Kaj bi morali v Celju še storiti, da bi bilo mesto lepše in bolj privlačno«.

Anketni list je imel sedem vprašanj. Če smo hoteli z odgovori na prvo vprašanje vzbuditi pri mladini zanimanje za nekatera komunalna in druga splošna vprašanja mesta ob Savinji, pa smo pri odgovorih na naslednja zasledovali predvsem vzgojni cilj. V vprašanjih smo namreč opozorili na nekatere napake ter pomanjkljivosti in hkrati vprašali, kaj bi naj napravili, da bi v mestu ne imeli več popisanih zidov, umazanih ulic, raztrganih lepakov in podobno. In končno, zadnje vprašanje se je nanašalo na delo malih, ali pionirskih hišnih svetov.

Pri izpolnjevanju anketnih listov je sodelovalo 1486 šolarjev celjskih šol.

Ce na splošno ocenjujemo izid ankete, moramo povedati, da je dosegla izreden uspeh in da so učenci ter dijaki pokazali veliko zanimanja za celjske probleme in dali več zelo koristnih ter domiselnih predlogov za izboljšanje nekaterih pomanjkljivosti. Iz kratkih odgovorov je bilo moč razbrati, da imajo otroci radi čiste ulice, da so ponosni na lepe nasade in parke, da jih motijo počitniški zidovi, da s čudnim prezirom gledajo na raztrgane lepake itd. V teh odgovorih pa so povedali še nekaj več — povedali so namreč, da si želijo več možnosti za igro, razvedrilo

boljšanju vodovoda. Otroško značilna je bila odločnost, po kateri bi morali v mestu porušiti vse stare hiše in namesto njih zgraditi lepe in svetle bloke, zlasti pa več nebotičnikov. Zelo konkretni so bili odgovori, ki so opozarjali na zanemarjene hiše na Okopih, na nujno asfaltiranje Trubarjeve in Oblakove ulice, na ureditev Trga mučeničkov, na odstranitev hiše na Šlandrovem trgu pri bencinski črpalci, na to, da Kovinsko podjetje in plinarna ne spadata v središče mesta, na ureditev hiš v Aškerčevi ulici itd. Mnogi anketiranci bi radi imeli lepe izločke pri vseh trgovinah in ne samo pri »Volni«. Skoro vsi učenci 1. d razreda bivše prve gimnazije so se zavzeli za ureditev dvorišč in za odstranitev zajčnikov, kokošnjakov in druge navlake. Upravičena je bila zahteva, da naj gospodinjne ne stresajo cunj skozi okna na cesto. Zelo všeč nam je bil odgovor dijaka, ki je napisal, da bi bilo mesto dosti bolj privlačno, če bi se zlasti starejši ljudje obnašali na ulicah bolj spodobno in če bi bilo manj pijancev! Z največjo resnostjo bi morali vzeti na znanje zahtevo po ureditvi nasadov okoli novih blokov na Otoku. Umesteno je bil tudi predlog, da naj bi se Celjani ne zbirali v gručah pred vsakim tujim avtomobilom in ga občudovali kot deveto čudo. Razumljiva je bila želja po zgraditvi novega mostu čez Koprivnico pri poslojpu Elektro-Celje, po ureditvi Vrnčeve in Drapšinove ceste itd. Nek dijaki je med drugim vprašal, zakaj ni v Celju več gostovanj opernih ansamblov; drugi pa ni mogel razumeti, zakaj nimamo v mestu doma za otroke brez staršev.

ureditvi več športnih igrišč, ljudskega zabavišča (!), vzpenjače ali tudi žičnice na Stari grad ter Celjsko kočo, po trolejbusih, električnih semaforjih za urejanje prometa itd. Značilna je bila želja po ureditvi dijaške čakalnice na celjski železniški postaji, nadalje po ureditvi avtobusne postaje, po odstranitvi tistih obrtnih delavnic iz mesta, ki povzročajo hrup itd. Otroci so kritično ocenili prekopavanje že urejenih ulic in so napisali, da pri tem nekaj ni v redu. Odveč jim je bil unionski stolp. Nekateri učenci so menili, da bi morali imeti več širokih pločnikov, da bi morali pokriti vse kanale in slično. Drugi so se zavzemali za ureditev lokalnega prometa, za ureditev podvoza pri pošti itd. Nekateri so bili mnenja, da sedanji vozovi za odvažanje smeti ne ustrezajo več in da bi jih morali zamenjati z novimi. Značilne so bile še želje po ureditvi starega mestnega obzidja, po zgraditvi drsališča ter zimskega plavalnega bazena, potniškega letališča in vlaka, ki bi naj peljal na Ostrožno.

Se in še bi lahko naštevali, saj so otroci napisali toliko lepih in zanimivih besed, toliko predlogov za olepšanje našega celjskega mesta. Odgovori na naslednja vprašanja pa pridejo na vrsto prihodnjič.

-mb

(Reportaža)

NAJBOLJE OCENJENA NALOGA V CELJSKEM OKRAJU ZA KONGRES TELESNE KULTURE

Spet bo megla vsakodnevni gost v našem mestu. Zadnja leta se je Celje kosalo že z Ljubljano, kajti tudi pri nas bi belo zračno gmoto lahko »rezali«. Z regulacijo Savinje in pritokov pa se bo verjetno tudi ta povzročiteljica prepogostih nesreč poslovila. Toda do takrat imejmo vedno na umu: pozor, nevarnost trčenja!

in zabavo. Take pripombe, kot n. pr. že več let nam obljubljate lutkovno gledališče, daste pa nam ga ne (v kratkem bo zaživel lutkovni oder pri Delavskem odru v Celju, op. pisca), ali nihče se ne zmeni, kako najmlajši prebijemo prosti čas, in naprej za nas ni zabavnih in drugih predstav ter podobno, so pravzaprav grenke pilule za tiste, ki bi morali posvetiti več pozornosti delu in življenju našega najmlajšega rodu. Prav zaradi tega, pa tudi spriču ostalih odgovorov, je propagandni odbor Olepševalnega in turističnega društva z največjo pozornostjo analiziral celotno anketo, saj se je zavedal, da mu lahko služi pri nadaljnjem delu, za reševanje nestetih problemov, pred katerimi ne smemo zapirati oči, niti ušes. Pri tem obravnavanju so se člani odbora zavedali še tega, da so otroci in dijaki odkrito in brez zadržkov govorili o problemih, dajali predloge, odgovarjali na vprašanja itd. in da morajo zato najprej Olepševalno društvo, potem pa tudi ostali z enakó resnostjo odgovoriti na stotine različnih mnenj. Ali z drugimi besedami — anketa ne sme ostati na papirju. Tudi mi moramo učencem in dijakom povedati, da hočemo uresničiti njihove želje, seveda v kolikor so podane možnosti, in da tudi mi vsi skupaj želimo in stremimo, da bi bilo mesto lepše in bolj privlačno. Zato mora anketa dobiti primeren odmev v javnosti in našem delu sploh.

Zaradi obsežnosti celotnega materiala, bo ta prispevek omejen le na odgovore na prvo vprašanje, ki se je glasilo takole: *Kaj bi morali v Celju še urediti, da bi bilo mesto lepše in bolj privlačno?*

Zraven splošnih odgovorov, da bi morale biti ulice vedno čiste in prav tako hiše, da bi morali imeti na oknih več cvetic, se skozi večino odgovorov vleče želja, da bi morali v mestu urediti več parkov in nasadov. Sicer pa si je nekdo zaželel novo železniško postajo, drugi tlakovane stranske ulice itd. Več sto otrok je opozorilo na cinkarniški plin in onesnažene vode. V teh vrsticah smo zasledili še željo po novem kulturnem domu, po novi glasbeni šoli, po razstavnem paviljonu(!), kopališču v strugi Savinje in slično. Zanimiva je bila želja po zgraditvi pionirske železnice, po iz-

Prav zanimiva je bila želja po tramvaju od doma do šole. Želja po regulaciji Sušnice in Koprivnice je utemeljena, prav tako tudi zahteva po ureditvi jarka ob bolnišnici. Mnogi so si zaželeli ribnike, drugi botanični vrt, tretji živalski vrt, pa spet parke z vodometi in spomenike slavnih mož, akvarije itd. Nek učenec prvega razreda bivše prve gimnazije je v odgovor na to vprašanje zapisal: vsi bi morali delati v Olepševalnem in turističnem društvu, pa bi bilo mesto lepše. Splošna je bila želja po obnovi zgodovinskih ter kulturnih spomenikov, zlasti pa muzejskega poslopja. In spet so se vrstile želje po

Startni strel. Šestero tekačev se požeje po progi. Tečejo hitro, prehitujejo drug drugega. Vrsta se razmakne. Iz nje posebno izstopi številka 6. Bravo, 6! — Do ciljne vrvice je še pet metrov, še trije, eden ... Šest — prvi. Živio Lorger. »Na progi številka 6 je zmagal Lorger Stane, Kladivar s tem in tem časom. Pred mikrofonom je ...«

»Na vrsti je met kopja.« Kopje leti kot strelca in zamolko brni. Krasno! Dolžina presenetljiva. »Dragi poslušalci, to je bil krasen met! Sijajen! Skoda, da ga niste videli. Nov državni rekord! Lepo, lepo!«

Gruča kolesarjev na strmi gorski cesti. Pot, prah, plemenita nagnjenja, pomežite svoje moči.

Tekač na 40. kilometru maratona. Še nekaj kilometrov! Moraš vzdržati.

Tenis. Nogomet. Košarka. Zoga in bodreči vzkliki in žareče oči. To je šport.

Sportniki so kleni možje. Kleni po duhu in telesu. Ljubijo naravo in moč. Pomerjajo jo med sabo na tekmovalnih. Pomerjajo svojo plemenitost. To so zdravi ljudje. Plemeniti. In gojitev športa pomeni vzgojo, pomeni skrb za zdravje.

Start teka na 1000 m. Strel. Tečejo. Spočetka počasi, a vztrajno požirajo metre raskave, z ogorki posute proge. Tečejo v ravni, dolgi vrsti, katere red ostane precej dolgo neizpremenjen. Na čelu je Jano, moj prijatelj. Sicer teče

na 400 m, a se je danes odločil za 1000 m. Seveda, saj je to najdaljša proga.

Pogovarjal sem se z njim pred dnevi. Govoril mi je samozavestno, tako kot bi se vse skupaj dogajalo po teku in bi se on zahvaljeval za čestitke. Tak je bil vedno, poln optimizma in neomajne vere, vase. Celo razočaranja ni poznal. »Sportnik sem,« je rekel.

Ze so tu, pri tribuni. Jano vodi. Vroče mu je, lovi zrak s stisnjenimi zobmi, gleda predse in vztrajno premika noge. Dela kot lokomotiva.

»Jano, Jano!« vpijem. Ne razumem drugih, ki tudi nekaj vpijejo. Jano vodi! »Bravo, Jano!« Vzklik mi zamre na ustnicah.

Nel Nekdo ga prehituje! Kdo je to!? — Jano ga pogleda, stisne zobe in stopnjuje tempo. Prehitel ga je! »Jano, Jano!« — Fant zaostaja za njim. Najbrž mu je zmanjkalo moči.

Zadnje 100 m pred ciljem. Sprint. Sprint. Zadnja energija se sprošča v silo. Zamah z rokami in votel topot korakov po progi. Cilj! — Bravo, Jano! Tekmovanje v atletiki za počastitev 150. obletnice šole se nadaljuje. Met krogle, daljina, višina, teki. Mlade oči polne optimizma in plemenitosti.

Jana sem našel med sošolci. Nekaj jim je pripovedoval. »Čestitam, Jano!«

»Thank you!« se je zasmeljal. »Te je hudo zdelalo?«

»Primerno! Veš, proga. Nisem je vaje. Ta peklenški sprint!«

»Treniraj? Mislim: redno?«

»Seveda! Vsako popoldne posvetim nekaj ur mojemu najljubšemu športu — teku. Premerim tako okoli 5 km. Lahke sprint, ki mi da moči. Kondicija. Pred tekmovaljem nekaj dni po-

živam. Ko stopim na start, sem miren. Sploh se ne razburjam. No, in potem tečem in nič drugega. Samo tečem.«

»Precej enostavno!« sem pripomnil.

»Tečem, včasih lovim zrak z usti, pljuča me tišči v prsih. Zdi se mi, da mi jih bo razgnalo. Takrat so noge težke kot svinec. Tokrat me žene naprej le volja. — Po teku padem v travo in dolgo onemoglo sopem. — Oboje je šport, krepitev mišic, ali kar hočeš, šport, ki ga imam rad.«

»In danes? Je šlo dobro?«

»Kolikor toliko. Precej sem zdelan.«

»Pa z gledalci; si bil zadovoljen?«

»Ne! Sicer ste res kričali pod profesorjevo taktirko, vendar sem sam čutil, da niste bili z nami na progi. Bolj sem zadovoljen z organizacijo samo.«

»Oprost! Še eno, morda malce indiskretno vprašanje: Sola?«

»Hm! O njej ne dajem rad izjav. Veš: osma.«

»Ampak: če bo šlo na stadionu, bo moralo iti tudi v šoli.«

»Rad bi bil močan; morajo Mariborčani in Ljubljanačani, s katerimi danes tekmujejo, videti, da smo močni tudi mi. Danes bom treniral, čez teden pišemo pa angleško.«

»Mnogo uspeha!«

»Thank you!« je ironično pripomnil. Takrat so po zvočniku objavili rezultate: »Tek 1000 m: 1. B. Jano 2:45.4, 2. Krumpak ...«

»Čestitam!«

Se izrez iz časopisa: »Vrsta kvalitetnih rezultatov je pokazala visoke sposobnosti celjskih srednješolcev. Celje je zmagovalo pred Ljubljano I. in Mariborom I. s 13.949 točkami.«

Močnejši smo, sem pomislil.

Angrej Inkret, dijak I. gimn. Celje

Vsem svojim poslovnim prijateljem

ljem čestita k 29. novembru —

Dnevu republike

Gozdno gospodarstvo Celje

Vsem svojim strankam čestita k Dnevu republike

Dominik Grobelnik

Finomehanična delavnica
Celje, Tomšičev trg

TRGOVSKO PODJETJE

„AVTOMOTOR“ - Celje

nudi motorna vozila vseh vrst, kolesa in ostali material, kakor tudi rezervne dele. — SVOJIM ODJEMALCEM IN DELOVNEMU LJUDSTVU ČESTITA K DNEVU REPUBLIKE!

Avgust ŠTOK - Celje

Splošno kleparstvo in vodovodne instalacije, sanitarne naprave,

montaža in preizkušnja strelovodov

ČESITA ZA DAN REPUBLIKE!

Okrajni ljudski odbor Celje

KOMISIJA ZA PRODAJO OSEBNIH AVTOMOBILOV

BO DNE 8. DECEMBRA 1958 OB 8. URI DOPOLDNE V GARAZI OKROŽNEGA SODIŠČA, TRG SVOBODE ŠTEV. 10 — CELJE
PRODALA NA JAVNI USTNI DRAŽBI

naslednje rabljene osebne avtomobile po spodaj navedenih začetnih cenah, in sicer:

1. osebni avto znamke Studebaker, 6-sedežni, izdelan leta 1937, izklicna cena 500.000 din;
2. osebni avto znamke DKW, 4-sedežni Kabriolet, izdelan leta 1937, izklicna cena 220.000 din;
3. osebni avto znamke DKW, 4-sedežni, izdelan leta 1938, izklicna cena 200.000 din;
4. osebni avto znamke DKW, 4-sedežni, izdelan leta 1938, izklicna cena 200.000 din;
5. osebni avto znamke »Mercedes«, 4-sedežni, izdelan leta 1938, izklicna cena 300.000 din;
6. osebni avto znamke »Mercedes«, 4-sedežni, izdelan leta 1938, izklicna cena 200.000 din;
7. osebni avto znamke »Honomag«, 4-sedežni, izdelan leta 1938, izklicna cena se bo na dražbi določila, ker gre za izrabljeno vozilo;
8. osebni avto znamke »Opel«, 4-sedežni, tip »Olympia«, izdelan leta 1948.

Ogled vozil dne 5. decembra t. l. od 8. do 12. ure pri »Avtoservisu« OLO Celje.

Licitacija za osebe s pravico regresa in podjetja za javni prevoz potnikov bo od 8. do 10. ure, za vse druge interesente socialističnega in privatnega sektorja pa bo licitacija od 10. do 12. ure zgoraj navedenega dne. — Pooblaščen osebe iz podjetij in ustanov ter s pravico do regresa, morajo pred licitacijo pokazati pooblastila svojih organizacij.

Kavcijo je položiti v višini 10% ocenjene vrednosti.

Komisija za prodajo osebnih avtomobilov
Okrajnega ljudskega odbora Celje

Tovarna AERO dosegla milijardo prometa

»Mi bi morali imeti več takih kolektivov kot je Aero, pa bi bilo manj slabosti in več lepših rezultatov«. S temi besedami je sekretar Okrajnega komiteja ZKS tov. Simonič pozdravil pomembno delovno zmago kolektiva Aero. Predsednik okraja Celje tovariš Riko Jerman pa je v svoji čestitki poudaril vzgled, ki ga tovarna Aero daje vsem kolektivom celjskega okraja.

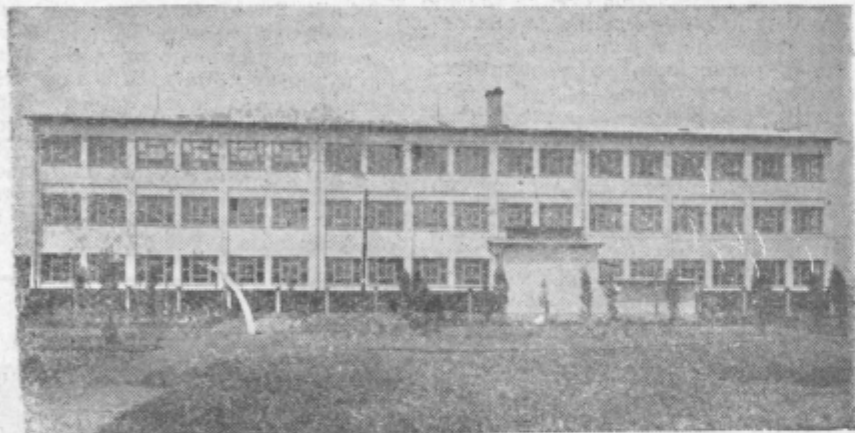
Najprej kratek razvoj podjetja Aero, ki je preteklo soboto praznovalo tako pomembno zmago: izpolnitev letnega plana in doseg 1 milijarde prometa. Med vojno je podjetje, ki je še delalo pod firmo Brauns proizvajalo samo 15 artiklov v 84 asortimentih. Celokupna

ukvarjalo. V bližnji restavraciji Kladi-var so se zanimali, če bi mogla prevzeti v svoji kuhinji pripravljanje toplega obroka za kolektiv, vendar je Kladivar zaradi omejenih kapacitet ta predlog odklonil. Tudi načrt, da bi se v tovarniški zgradbi našel prostor, ki bi

se zasilno uredil za kuhinjo, ni bil izvedljiv. Zato je projekt delavske menze zaenkrat ostal nerešen, pač pa so načrti za garderobe predelani tako, da bo v novem poslopju prostor še za kuhinjo s pritliklinami in jedilnico. Sindikat pa se vsekakor trudi, da bi do tega časa le našel kako začasno rešitev, saj se zaveda, kako pereč problem je druž-bena prehrana za delovnega človeka.

Občni zbor sindikalne podružnice tovarne Aero je pokazal, da je sindikalna podružnica po svojih močeh nudila pomoč svojim članom in sodelovala pri reševanju vprašanj z upravo podjetja in samoupravnimi organi ter tako po svoji strani doprinesla lep delež k uspehu, ki ga je podjetje letos doseglo: najvišji promet in dohodek v vseh letih njegovega obstoja. Iz skromnih začetkov se je razvila tovarna v največjo te vrste v državi (z 200 zaposlenimi) in dosegla 1 milijardo prometa.

Občnega zbora sindikalne podružnice, na katerem je kolektiv Aero upravičeno ponosen slavil svojo zmago, so se udeležili še predstavniki celjske občine in okraja, predstavnika Okrajnega in Občinskega komiteja ter član predsedstva Republiškega odbora sindikatov kemične industrije. Pohvalne besede v iskrenih čestitkah so brez dvoma na kolektiv bodrilno vplivale, tako, da lahko v bodočnosti pričakujemo še večjih presenečenj.

proizvodnja po stalnih cenah je znašala nekaj preko 6 milijonov din, zaposlenih pa je bilo okrog 70 ljudi. V letu 1957 pa je podjetje proizvajalo že 55 proizvodov v več kot 300 asortimentih. Izraženo v odstotkih se je število proizvodov povečalo za 287%, asortiment proizvodnje za 312%, celokupna proizvodnja po stalnih cenah za 939% povprečno število zaposlenih pa za 225%. Značilno za to dobo je dejstvo, da je bilo v proizvodnjo uvedenih 40 novih proizvodov, da se je proizvodnja povečala za devetkrat, število zaposlenih pa samo za 0,29 krat.

Za to dobo je tudi pomembno, da si je kolektiv z lastnimi sredstvi postavil nove obratne prostore (za 66 milijonov) in nabavil precej novih strojev. S tem si je kolektiv zmanjšal breme za v prihodnje in bo razpoložljiva sredstva lahko v večjem obsegu porabil za reševanje stanovanjskega vprašanja in druž-bene prehrane.

Poslovanje tovarne Aero kaže v letošnjem letu — kljub mnogim težavam, ki so se pojavljale — vidno izboljšanje, saj je bila preteklo soboto, prav na dan občnega zbora sindikalne podružnice dosežena prodaja v višini 1 milijarde. Tak nenavaden uspeh je plod dobre komercialne službe, zmanjšanja materialnih stroškov, povečanja delovne storilnosti in boljše organizacije dela. Na tak uspeh smo lahko vsi ponosni, predvsem pa še podjetje samo, saj je zaslu-ga celotnega kolektiva, samoupravnih organov in dobrega direktorja Jenka, da so take rezultate dosegli.

MNOGO SO ŽE IN SE BODO STORILI ZA DRUŽBENI STANDARD

Kolektiv je letos mnogo razpravljal o načinu, kako bi članom pomagali, da bi lahko ugodno izkoristili svoj letni od-dih. Upravni odbor in DS sta bila mne-nja, da se vzdrževanje lastnega počit-niškega doma ne bi izplačalo. Zato so se odločili, da bo večja korist, če bo podjetje vsakemu članu, ki želi iti na letovanje, prispevalo v gotovini po 300 din na dan. Ta regres je bil uveden letošnje poletje in ga je izkoristilo 41 članov, ki so letovali ob morju, v pla-ninah in toplicah. Prihodnje leto bo to ugodnost gotovo izkoristilo še več čla-nov.

Podjetje bo lahko prihodnje leto pri-stopilo tudi k reševanju stanovanjskega problema in ureditvi družbene prehra-ne. Ker je podjetju v prejšnjih letih ostajalo za sklad proste razpologe, iz katerega bi se mogla kupovati stanova-nja, le malo sredstev — in še ta so se morala porabiti za dograditev nove to-varne, ni bilo mogoče zaenkrat nasko-čiti stanovanjskega problema. Sedaj pa, ko so proizvodni prostori postavljeni in opremljeni, bo mogoče uspešno reševati tudi druge probleme. Prednost bodo da-li predvsem stanovanjskemu problemu. Podjetje je že naročilo načrt za 30 sta-novanjski blok, ki se bo pričel zidati spomladi prihodnjega leta in bo vseljiv spomladi leta 1960. Upanje je, da bodo tako v dohodnem času prišli vsi naj-potrebnejši do modernih novih stano-vanj. Tako velkopotepna akcija pa ne bi bila mogoča, če bi podjetje svoja sredstva prej porabilo za dvig družbe-nega standarda in ne bi sezidalo nove tovarne, ki je šele omogočila večjo pro-izvodnjo in s tem povečanje dohodka, iz katerega se danes lahko plačuje v stanovanjski sklad.

Skupni dohodek podjetja, ki se je po-večal od lanskega leta za 30 odstotkov pa tudi ni ostal brez vpliva na osebne dohodke zaposlenih. Delavskemu svetu je ta povečani dohodek dovoljeval, da je razdelil v I. polletju že eno celo in eno desetino plače, v drugem polletju pa še polovico. S tem je dokazano, kako resnično je geslo, da si morejo delovni ljudje samo s povečano proizvodnjo, storilnostjo in rentabilnostjo povečati tudi osebno življenjsko raven.

Tudi z vprašanjem družbene prehra-ne se je podjetje zadnje čase resno

Ni socializma brez skrbi za človeka

»TEDEN VARNOSTI« V TOVARNI EMAJLIRANE POSODE. — INTERNA RAZSTAVA ZAŠČITNIH SREDSTEV. — USPELO NAGRADNO SPUPINSKO IN POEDINSKO TEKMOVANJE.

Razstava zaščitnih sredstev v Tovarni emajlirane posode

V »Tednu varnosti«, ki je bil v času od 17. do 23. t. m. v celjskem okraju pod pokroviteljstvom predsednika okraja tov. Jermana, se je kolektiv Tovarne emajlirane posode živo razgibal.

Po sklepu upravnega odbora je Kom-isija za higijensko-tehnično zaščito razpisala nagradno tekmovanje in raz-delila obrat v devetnajst tekmovalnih skupin, priredila je interno razstavo vseh zaščitnih sredstev, ki varujejo de-lavstvo tovarne pri delu, organizirala je predavanje o varnosti delavca s pre-dvajanjem filma, kako moramo podučiti mladega delavca, ki je prišel nanovo na delo, pregledala je vse obrate tovarne v pogledu čistote in reda, nanovo za-znamovala interni transprot, prebarva-la je nekatere stroje, prebelila nekatere delavnice, osvojila je predloge za zbolj-sanje prehrane in predloge za zboljša-nje obutve na delovnih mestih, kjer de-la-jo delavci pod težkimi pogoji. Tudi je komisija razdelila med delavstvo razno literaturo o varnosti pri delu, po obra-tih pa je zamenjala stare lepake o za-ščiti in varnosti z novimi, bolj okusni-mi lepaki.

V ospredju razgibanosti je bilo na-gradno tekmovanje v spoznavanju hi-gijensko-tehnične službe in predpisov, v čistoči obrata, v delovni disciplini in varnosti pri delu ter poedinsko nagra-dno tekmovanje v pismenih predlogih za zboljšanje varnosti in higijensko-teh-nične zaštite pri delu.

Ves teden je bila na nogah posebna komisija, ki je po omenjenih kriterijih v vseh obratih zapisovala točke. Med devetnajstimi tekmovalnimi skupinami si je priborila prvo mesto z 87 točkami

od 90 možnih izdelovalnic ročajev in prejela prvo nagrado v znesku 60.000 dinarjev. Drugo nagrado 40.000 dinarjev si je zaslužilo skladišče materiala, tretjo v znesku 20.000 dinarjev dekor oddelek, četrto v znesku 10.000 dinarjev topilni-ca, peto nagrado v znesku 5.000 dinar-jev pa je dobilo strojno ključavničar-stvo.

Pet denarnih nagrad v znesku od 5000 do 25.000 dinarjev je prav tako do-loženih za poedinsko tekmovanje, kate-rega izid še ni določen, ker je komisija prejela večje število koristnih predlo-

Obvestilo

Naročnike, ki še niso pora-vnali naročnine za leto 1958, na-prošamo, da jo takoj poravnajo po položnici na naš tekoči račun številka 603-11-606-1/3-266 ali pa pri Upravi Celjskega ted-nika, sicer jim bomo morali list ustaviti.

Uprava Celjskega tednika
Celje

gov, za katere je potreben zaradi njiho-vega tehničnega značaja daljši postopek.

O varnosti dela s predvajanjem filma je predaval urednik lista »Delo in var-nost« tov. Franjo Aleš iz Ljubljane. Pre-davanje je bilo dobro obiskano in so navzoči delavci z velikim zanimanjem sledili izvajanjem predavatelja. Živo jih je zanimal način, kako poučujemo delav-ca, ki je prišel nanovo v tovarno. Mno-gi delavci so se zanimali za interno razstavo zaščitnih sredstev. Tem je tol-mačil pomen in značaj tovarniški tehnik HTZ tov. Vlado Januš.

»Teden varnosti« nam je pokazal ka-ko lepo skrbijo v Tovarni emajlirane posode za varnost in zaščito delavca pri delu in kolikšna sredstva dajo za varno delo in zaščito. Za izboljšanje delovnih pogojev je dal lani kolektiv nad 23 mi-lijonov dinarjev. Od tega zneska je dal za osebno zaščito 13.500.000 dinarjev, za higijensko zaščito 644.000 dinarjev, za mleko, čaj in kavo 2.700.000 dinarjev za varno delo pa 7.500.000 dinarjev. V letošnjem letu je dal do danes že nad 24.000.000 dinarjev, kar pomeni, da žrtvuje kolektiv Tovarne emajlirane posode za člana kolektiva na leto približno 12.000 dinarjev.

Zlasti pa je zanimivo, da v Tovarni emajlirane posode število obratnih nezgod v zadnjem času nazaduje. K temu pripomore sistematična varnostna vzgo-ja po posameznih delavnicah, predava-nja o varnosti dela in pa dejstvo, da delavstvo v večji meri izvaja in upo-števa varnostne predpise. Nedvomno pa je do zmanjšanja nezgod pripomogel premijski pravilnik, ki predvideva za predelavce mesečne nagrade po kri-teriju zmanjšanja nezgod. Mesečne na-grade za zmanjšanja obratnih nezgod vsekakor vzpodbudno vplivajo na pred-elavce po posameznih delavnicah, ko-ristijo pa sami proizvodnji.

VSEM POTROŠNIKOM IN NAŠIM ODJEMALCEM ČESTITA KOLEKTIV TRGOVSKEGA PODJETJA

„KURIVO“

K DNEVU REPUBLIKE — 29. NOVEMBER

Rudnik rjavega premoga Pečovnik pri Celju

PROIZVAJA VISOKOVREDNI RJAVI PREM OG V VSEH SORTIMENTIH

K 29. NOVEMBRU — PRAZNIKU REPUBLIKE ČESTITA KOLEKTIV!

Okrajni ljudski odbor Celje

ČESTITA K 29. NOVEMBRU — ROJSTNEMU DNEVU NAŠE SOCIALISTIČNE DOMOVINE VSEM VOLIVCEM, MLADINI TER DELOVNIM KOLEKTIVOM CELJSKEGA OKRAJA. OBENEM ČESTITA K DOSEŽENIM USPEHOM Z ŽELJO, DA BI BILO DELO TUDI V BODOČE TAKO USPEŠNO, KAR BO NAJBOLJŠE JAM-STVO ZA NAPREDEK NAŠE DOMOVINE NA POTI V SOCIA-LIZEM!

Podjetje za promet z odpadki

„SUROVINA“

MARIBOR

odkupna baza Celje, Mariborska
cesta 63

čestita k Dnevu republike vsem
delovnim ljudem širom naše
zemlje!

UNIJA GOSPODARJEV IN SUŽNJEV

Na jugu črne Afrike je država, ki na naši zemlji pomeni toliko kot pečat sramote za človeštvo, za Afriko samo pa odprto kaverno. Zakaj?

V tej državi, ki se otepa zdaj tudi že članstva v angleški skupnosti narodov, živi 13 in pol milijonov ljudi. Od tega je okoli 9 milijonov črncev, blizu 3 milijone belcev. Zraven teh živi tu še okoli milijon mešanec, manj kot pol milijona Indijcev in Kapmalijcev.

Razmere v tej državi so domala neverjetne za naša ušesa. Trije milijoni belih gospodarjev razpolaga z vsemi za-

črncem s kaznijo prepovedano. Redke so izjeme, da bi črncem smel v mestih graditi hišo. Princip vladujoče plasti belcev je izredno krut. Črncem ne sme nikjer »pognati korenin« ...

Črnci nimajo volilne pravice. Nekaj jih sicer je, ki smejo glasovati za bele kandidate, toda med devetimi milijoni jih je komaj kakih štiri tisoč. Črnci z volilno pravico smejo glasovati samo za belca. V parlamentu te »srečne« dežele je 207 poslancev, od teh jih osem zastopa črnsko prebivalstvo. Od teh osmih so štirje voljeni, štirje so od vlade do-

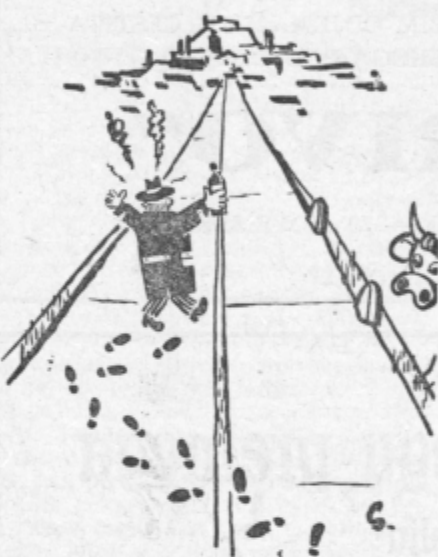
vsaj strpnejšo politiko odgovarjajo z gnevom: »Vsaka potrpežljivost pomeni počasno smrt.«

Neki »politik« je novinarju, ki je izrazil strah, da utegnejo črnci s svojo večino »požreti« belce zaničljivo odvrnil: »Ste že kdaj slišali, da bi čistokrvnega buldoga požrla ušiva mačka?«

No, tak zanos je seveda pretiran. Belci, ki so dlje časa živeli v Južni Afriki, so drugačnega mnjenja — razen če niso rasisti. Neki črnski intelektualci je nekoč nekemu amerišskemu novinarju izjavil, da se bo vladavina belih obdržala vsaj še eno generacijo. Kmalu potem pa mu je zagotavljal beli poznavalec pri-lik v tej uniji gospodarjev in sužnjev, da so belci prismojeni optimisti, če verjamejo, da bodo tako dolgo ostali gospodarji Južne Afrike.

Statistika pove svoje. Belci se bodo po dosedanjih podatkih v tridesetih letih samo za enkrat pomnožili, črnci pa najmanj za trikrat. Med belci je vedno večja komodačnost. Nihče ne zna več pogrniti stroja in pomolsti kravo. Črnci zavzemajo neopazno vedno važnejše položaje v industriji in ostalem gospodarstvu. Delavski razred belcev kopni, črnci pa raste. In zgodilo se bo, da bo črncem tega mrcvarjenja dovolj. Planili bodo ...

Prvi kritik avtoceste

Sami ovinki... hk... pa so rekli... hk... da je... hk speljana naravnost...

Po vodi, po tleh in po zraku

41 KILOGRAMOV TEŽAK AVTOMOBIL

Moskovska tov. avtomobilov »Gorki« je začela izdelovati mali potniški avtomobil z dvema sedežema, ki ne bo imel nič več in nič manj kot 41 kilogramov. Karoserija tega »peresno lahkega« vozila je izdelana iz nezlomljivega stekla.

...IN MED OTROCI DEKLICA Z ČUDNIM TEKOM

Desetletna Connie Holland je bila nedavno pripeljana v bolnišnico. Zbolela je na pljučnici, toda med rentgenskim slikanjem so zdravniki odkrili čudne predmete. Dekletce je že mesece jedlo kamenčke — verjetno zaradi pomanjkanja mineralov v svojem organizmu. Zdravnikom je uspelo petdeset čudnih slaščic z operacijo odstraniti, ostale pa so prepustili »v pristojnost materi naravi«. Ko so Connie vprašali, zakaj je to delala, se je njen odgovor glasil:

— Ko je pa kamenje tako okusno! —

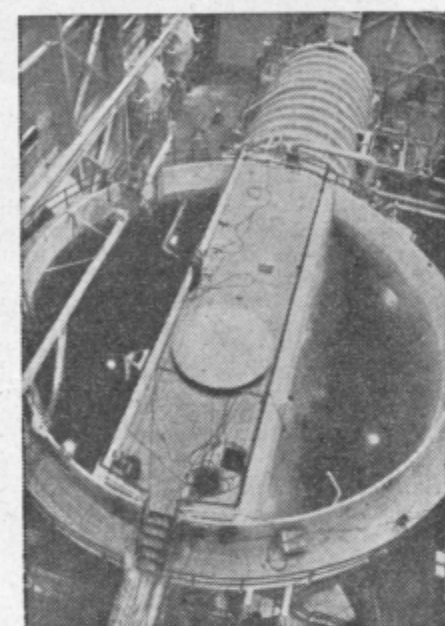
LETEČI STOL NA MOSKOVSKEM LETALIŠČU

Na dan sovjetskega letalstva se je nad moskovsko letališče dvignila čudna letalska priprava. Čudovišče ni bilo podobno ne letalu, ne helikopterju. Dela na principu turbin in ga imenujejo »leteči stol«.

LADJE SE NE BODO VEČ POTAPLJALE

Tehnik Ewald Gramchau je izumil sila koristno reč. Gre namreč za zložljive balone, ki imajo pri napihnjenem stanju tako moč, da zdržijo na površini 50 ton. Kadar so zloženi, zasedejo komaj po 50 prostorninskih metrov prostora. Šest takih balonov zdrži v slučaju nesreče na površini srednje veliko ladjo. Čim se pripeti nesreča, pa naj bo najhujša, se domala v trenutku baloni napolnijo in ladja je rešena ...

NAUTILUSOVO »SRCE«

Tak je atomski reaktor v trupu atomske podmornice »Nautilus«, ki je letos »podplula« ledeno skorjo Severnega tečaja. Po pravici imenujejo to moderno pogonsko napravo tudi za Nautilusovo srce.

bodice • bodice • bodice

KONJSKI REP

Moja dèkle je še mlada, kot zlato bleščečih las, šminka se in poje rada, kot srebro zveni ji glas.

Je okrogla po postavi in prebistro se smehlja, konjski rep ima na glavi in se ji na moč podla.

Malo sfrknjen ji je nasek, kakor noč so ji oči, vroča, mehka je kot vosek, ko v ljubezni se topi.

Kadar pleše, poskakuje konjski rep ji vrh glavé, a nožice privzdiguje, da ji krilo kvišku gre.

V konjski rep sem se zaljubil, ko sem prvič stal pred njo, in sem jo na mah zasnužil in mi tega žal ne bo.

Konjski rep mi pamet meša, konjski rep mi vžiga kri, nanj srce se mi obeša in zvesto se ga drži.

Južnoafriški policaj pretepa črnske žene.

konskimi in ekonomskimi pripomočki ter držijo skoraj deset milijonov črncev v popolni sužnosti.

V Južnoafriški uniji belec ne bi nikoli segel črncu ali Indijancu v roko. Črnci ne smejo uporabljati dvigal, ne smejo v kino ne v gledališče v notranjosti glavnega mesta. Ni jim dovoljen obisk knjižnic. Za črnce so posebej določena prometna sredstva, ki imajo tudi posebno barvo. Čakalnice na tramvajskih postajah so za belce, črnci morajo stati na dežju. V vlakih črnci nimajo pravice vstopa v jedilni voz. Za nočne vožnje so črncem določeni posebni oddelki in če ležejo se morajo pokriti z odejami posebne barve na katerih je napis »Nevropejce«.

Črnci so praktično oropani vseh pravic. Ne smejo se učiti vseh poklicev za izostanek od dela in za stavljanje je

ločeni. O tem, da v parlamentu ni nobenega Indijca, črnca ali mešanca, ni vredno izgubljati besed.

Ce hoče črncem iz province v mesto, mora imeti za to posebno dovoljenje, ali »pass«. »Ta pass« mora imeti vsak črnski prebivalec, ki je star več kot 16 let. Ravno zaradi tega omejevanja svobode gibanja je bilo zadnje čase precej nemirov. Osnovno šolo obiskuje sicer 40 odstotkov črnskih otrok. To je za Afriko lep odstotek, toda na višje šole črnskimi otrokom pristop ni omogočen.

Vsako leto zabeležijo vsaj milijon aretirancev, ki so prišli navzkriž s predpisi, ki jih določajo izkaznice za črno-polte, in skoraj vsi ti so tudi obsojeni.

V vladi sedijo ljudje, ki so fanatični rasisti. Odkrito se priznavajo geslu — Tu gospodar belec — tam suženj črnci! Na vsako prigovarjanje, da bi vodili

Toda neka nepremagljiva sila ga je vlekla naprej. Prigovarjala mu je, naj se previdno splazi bliže in si ogleda zaliv in čudežno piratsko plovilo, ki je prizadelo avstralski policijski toliko skrbi. Zdaj je ura tri. Ima torej še več kot osemdeset minut časa, da se umakne, pa bo še kljub temu pred jutrom doma. Straža je gotovo samo ena, saj v tej divjini ni mogoče računati z nočnimi obiski. Po glasu približno ve, kje stoji, zato se ji bo lahko umaknil. In če ga že ujemo, ostane še Peter in nemara bo policija prej na otokih, predno ga bodo banditi utegnili poslati k vragu.

Počasi, korak za korakom, se je jel spuščati navzdol med kamenjem in gostim grmovjem. Previdno je odmikal veje in ovijalke in tipal v temo, da ne bi stopil na suho vejo.

Končno je prispel do ravnih tal. Pred njim se je vlekel trak peska, ki je segal do nekakšne vrtače, katere rob je bil obkrožen s palmami in grmovjem. Čez čisto, kamor je svetil mesec, zdaj ni mogel. Straža bi ga zlahka opazila in potem bi bilo konec nočnega pohoda. Presmešno, če bi ga ujeli tik pred ciljem! Zato se je splazil vzdolž sipine proti obali, jo preskočil na najnižjem mestu in se potuhnil na drugi strani v grmovje. Čakal je pet minut. Nič se ni zganilo. Potem se je pričel spet približevati vrtači. Od napornega premikanja so ga boleli vsi udi, od časa do časa je počil. Za trideset metrov je porabil petnajst minut.

Potem je pogledal preko roba vrtače. Spuščala se je kakšnih dvanajst metrov v globino. Na dnu se je svetilaka voda. Toda kje je dohod? Ladje vendar ni mogoče prenesti po suhem! Da bi bil vstop na notranji strani, je bilo skoro nemogoče. V tem primeru bi moral imeti zaliv obliko dvoine podkve in bi moral biti dolg vsaj nekaj sto metrov. Takšni zalivi so malone nemogoči.

Odplazil se je ob robu proti notranjosti otoka. Vrtača je bila malone okrogla in se je dotikala strmega pobočja gora. Dohoda ni bilo nikjer. Potemtakem tudi ni moglo biti ladje. Toda kaj potem počne tod straža? In tamle spodaj, tik nad gladino baraka, pred katero gori zakrit ogenj? Troje mož sedi ob njem. Torej jih vendarle ima, ker ti ljudje ne morejo biti drugega, kot pirati, za gotovo ne. Nemci so, od kod so se vzeli? Na Flyntovih otokih bi naj bil Nemec samo Molcke. Kdo bi si mislil, da ima pri sebi še rojake!

Pomaknil se je nekaj metrov naprej, prav do skalnih skladov, ki so se dvigali skoraj navpično v nebo. Poiskal si je udobno ležišče in pričel opazovati trojico, ki ji je ogenj le medlo osvetljeval obraze. Kljub temu je spoznal Mo'ckeja, ki je sedel z brado naslonjen ob dlan in zibal žepno baterijo, privezano na kratki vrvi.

Čakal je deset minut, pol ure ... Trojica je še vedno sedela ob ognju in se pogovarjala. Molcke je zibal baterijo.

Gilberta se je polastil nemir. Zdaj je zadnji čas, da se vrne! Odpazil se je po isti poti vzdolž sipine in ko je hotel smukniti čeznjo, je nenadoma trzil nazaj in se prihulil k tlom. Od obale sem je pritekala postava in vpila: »Sie kommen, sie kommen!« Gozd je oživel. Od vsepovsod — tako vsaj se je zdelo Gilbertu — so lomastili koraki.

»Od kod se jemljejo, da bi jih vrag!«

Nazaj k vrtači zdaj ne more več, bilo bi prepozno. Najpametneje, da čimprej zgine od tod, sicer je izgubljen. Preskočil je sipino, stekel preko ravnice in se nazlo kot mačka povzpel navkreber med skalovjem. Na vrhu si je oddahnil.

»Nu,« je pomislil, ko se je ozrl, »zdaj jih imam.« Tedaj pa so imeli njega. Dvoje, troje postav je planilo nanj iz teme. Sledil je divji pretep. Gilbert se je branil z vsemi silami. Udarci njegovih pesti so zamolklo tleskali ... Enega izmed napadalcev je podrl na tla, toda ostala dva sta ga s podvojenjo silovitostjo naskočila. Pritekli so še drugi. Nekdo ga je s koncem debele vrvi udaril po glavi. Sunev v želoce mu je zaprl sapo. Čutil je še več udarcev po hrbtu, tilniku in glavi. Potem je izgubil zavest in omahnil.

Ko se je zdrnil, je visel na rokah dveh mož, ki sta ga za pod pazduho vlekla proti vrtači, tako da so mu noge drsele po tleh. V glavi, ki je bila težka, ko da je iz svinca, mu je šumelo in brenčalo in pred očmi je videl vse polno svetlih iskric, ki so se prižigale in ugašale, podobne rojem kresnic.

Privlekli so ga pred barako, ki jo je bil poprej videl z one strani, ga vrgli na tla in polivali z vodo. Potem so ga prislonili s hrbtom ob steno.

»O!« se je začudil Molcke. »Gospod badenski princ, ženitovanjski goljuf in končno vendarle vohiljač, dobrodošli, dobrodošli! Kako me veseli, da ste nas obiskali! Cemu se imamo zahvaliti za čast vašega obiska?«

Gilbert je molčal. Vedel je, da je zgubljen in da bi ga rešil edino le čudež. Na milost ni mogel računati. Hladnokrvno ga bodo ubili in vrgli njegovo truplo v kako jamo, kjer ga živa duša ne bo več našla. Svoje življenje je lahkomišelnost postavil na kocko in ga izgubil. Lahko še upa? Do petih sta še dve uri, nemara tudi več. Najmanj uro in pol bo trajalo, da bo Peter prispel do radijske postaje. policijski hidroplan bo porabil dve uri, predno bo prispel na Flyntove otoke; in še pol ure ali uro do skrivališča. V tem času ga lahko že trikrat ubijejo. In tudi zbežijo. Vsekakor pa ga bodo ubili, brž ko jim bo trda predla.

Voda na dnu vrtače je mahoma zakipela. Gilbert je napeto strmel. Na gladini, ki jo je osvetljeval ogenj, se je pokazala streha nekakšne kajute. Naglo je rasla in se dvigala, za njo je planil na površje čuden trup nerodnega plovila, ki ni bilo podobno na svetu nobeni spodobni ladji. Ko se je nenavadna barka umirila, se je odprla streha kajute, iz nje so druga za drugo prilezle postave mož, ki so jih tisti na suhem veselo pozdravljali. Položili so lesen mostič brez ograje in posadka smešnega skrpucala je prišla na suho.

Zdaj je bilo Gilbertu vse jasno. Pred njim je na vodi ležala nemška podmornica, obložena s kosi pločevine, da je bila od daleč podobna visokomorskemu vlačilu. Vrtača je bila s podvodnim hodnikom zvezana z morjem — primernejšega skrivališča si skoro ni bilo mogoče misliti.

»Je šlo vse po sreči?« je vprašal v nemščini Molcke čokatega možaka, ki je prišel prvi na suho.

»Vse,« je odvrnil ta odsekano. »Kdo je ta človek?«

Z glavo je zmignil proti Gilbertu.

»Imeli ste prav, kapitan,« je rekel Molcke. »Vohun je. Moral bi ga bil ...«

»Zum Teufel mit ihrer Psychologie! se je zadržal kapitan. Obraz mu je nabrekli in za hip je bilo videti, da bo planil v trgovca s kopro in ga pobil na tla. »Človek vam da pameten nasvet, vi pa psihologizirate, sklepate in razmišljate. Če bi bil policist, bi vedel

to in to, ker pa ne ve, ni policist. Kakšno godljo ste nam skuhalil! Mar menite, da je zdaj vse opravljeno, če ga spravimo s potil? Kje pa se vam zdi, da ga bodo iskali? Na Severnem tečaju? Po vaši preprosti pameti se je najbrž odpravil na pot semle kar tako, kot na sprehod, ne da bi sporočil svojim, kam se odpravlja?«

Molcke je hotel nekaj odgovoriti, toda kapitan je zamahnil z roko in stopil k Gilbertu.

»Nu, gospod,« je rekel z drhtečim glasom. »Povedali nam boste vse lepo po pravici, ali pa vas privijemo, da vas bodo minili vsi čuti. Govori!«

»To je pomota,« je odvrnil Gilbert, trdno odločen, da bo tajil vsakršno zvezo s policijo. »Z vohunstvom nimam nikakršnega opravka in če sem zašel sem, je bilo to zgolj nesrečno naključje.«

»Potemtakem ste po naključju vstali popolnoma in si blagovoliili izbrati te samotne predele za svoja nočna razmišljanja?«

»Ne. Iskal sem skrivališče.«

»In čemu — če dovolite — potrebujete skrivališče?«

»Ugrabiti sem hotel eno izmed hčera Mr. Wrighta.«

»Nemara vam, Herr Kaufmann, vaš psihološki čut pravi, da govori princ čisto resnico?«

»To zdaj ni več važno,« je odvrnil Molcke resno. »Če ga ohladimo, se rešimo vseh skrbi, pa naj je princ ali šerif.«

»Kdo razen vas še ve, da ste se nocoj odpravili sem?« je vprašal kapitan Gilberta, kakor da ni slišal Molckevih besed.

»Nihče.«

»Človek lahko umre na različne načine, na to najbrž še niste pomislili. Lahko umre spodobno, s kroglo v glavi, na primer. Ali pa ga, privezanega na štiri plohe, požro morskí psi pri živem telesu tako rekoč. Majhna razlika je kljub vsemu ... Razumete? Kdo vas je poslal na Flyntove otoke?«

»Povedal sem vse, kar vem, že Mr. Molckeu. Da živi na tem koncu otoka še kdo razen njega, nisem niti slutil ... in bom pozabil ...«

PODJETJE

»UMETNI KAMEN«

★ ★ ★

ROGAŠKA SLATINA

ČESTITA K DNEVU REPUBLIKE
IN OB TEJ PRILIKI NUDI SVOJE USLUGE IZ
UMETNEGA IN NARAVNEGA KAMNA TER
VSA FASADERSKA DELA.

Izdeluje teracerske in venecianske plate, obloge,
stopnišča, betonske plošče in cevi,
okna ter raznovrstne druge izdelke.

TEKSTILNA TOVARNA

JUTEKS • ŽALEC

ČESTITA K DNEVU REPUBLIKE — 29. NOVEMBRU!

TRGOVSKO PODJETJE

»SAVINJSKI MAGAZIN« Žalec

čestita vsem svojim odjemalcem, poslovnim prijateljem
in vsemu delovnemu ljudstvu
k DNEVU REPUBLIKE!

Zdravilišče

DOBRNA

PRI CELJU

čestita vsem obiskovalcem zdravilišča
k DNEVU REPUBLIKE!

Kolektiv zdravilišča obenem sporoča,
da bo zdravilišče odprto
ves čas preko zime.
Zato vabimo naše goste,
da nas obiščejo
tudi v zimskem času!

TEKSTILNA TOVARNA ŠEMPETER

V SAVINJSKI DOLINI

ČESTITA SVOJIM POSLOVNIM PRIJATELJEM
IN VSEM DELOVNEMU LJUDSTVU JUGOSLAVIJE
K DNEVU REPUBLIKE — 29. NOVEMBRU!

TOVARNA

NOGAVIC

IN DROBNE

KONFEKCIJE

Polzela

NUDI KVALITETNE IZDELKE
PO NIZKIH CENAH!

KOLEKTIV ČESTITA
K PRAZNIKU —
29. NOVEMBRU!

V počastitev 29. novembra — k Dnevu republike — čestita
vsem delovnim ljudem naše socialistične domovine, kakor
tudi občanom občine Šmarje k njihovemu požrtvovalnemu
delu pri graditvi socialistične domovine

Občinski ljudski odbor Šmarje pri Jelšah

DELOVNI KOLEKTIV PODJETJA

CEMENTNINE

CELJE — MARIBORSKA 20

čestita vsem delovnim kolektivom in vsemu
delovnemu ljudstvu
k PRAZNIKU REPUBLIKE — 29. NOVEMBRU!

Avtobusni promet Celje

vrši redni avtobusni
promet na vseh
avtobusnih progah
ter posebne izletniške
vožnje po naročilu.

DELOVNEMU LJUDSTVU ČESTITA K DNEVU REPUBLIKE!

VSEM DELOVNIM

LJUDEM ČESTITA

K DNEVU REPUBLIKE

KOLEKTIV

LESNO INDUSTRIJSKEGA PODJETJA ŠENTJUR

K DNEVU REPUBLIKE

čestita vsem delovnim ljudem
kolektiv podjetja

„PODPLAT“

Celje, Stanetova ulica

VELEBLAGOVNICA

»Ljudski magazin« Celje

SKUPNO Z VELENJSKO PODRUŽNICO

iskreno čestita vsem svojim odjemalcem ter delovnim
kolektivom k Prazniku republike — 29. novembru!
Bogata izbira najraznovrstnejšega blaga, nizke,
konkurenčne cene ter točna in kulturna postrežba.

Nudimo vse vrste rezanega lesa, opravljamo žagarske usluge in
polagamo parket z lastnim ali naročnikovim materialom po
konkurenčno znižanih cenah. — Prepričajte se s poskusnim
naročilom!

LESNO PODJETJE LAVA - CELJE

K PRAZNIKU REPUBLIKE ČESTITAMO!

Grosistično in detajlistično trgovsko podjetje

„JADRAN“ CELJE

vam nudi iz svojih zalog po znižanih cenah vse vrste
barv, oljate emajle vseh barv, firnež laneni, nitro in
tesarol lake vseh barv, strojno olje, pralna mila itd.

Svojim cenjenim odjemalcem in poslovnim prijateljem čestita
k DNEVU REPUBLIKE!

Vsem delovnim ljudem čestita k Dnevu republike

kolektiv

Kmetijskega gospodarstva Lava

Apnenik Pečovnik Celje

proizvaja: apno za industrijo, gradbeništvo in
kmetijstvo ter kamen lomljenec in drobljenec
vseh granulacij.

Vsem delovnim ljudem čestitamo k Prazniku republike!

CINKARNA CELJE

Telefon: 20-81, 20-82

Brzjavni naslov:
CINKARNA CELJE

Železniška postaja:
Celje — industrijski tiri
Cinkarne

**METALURŠKO
KEMIČNA
INDUSTRIJA**

K dnevu republike čestita kolektiv!

NASI PROIZVODI:

Surovi cink — min. 97,80 % Zn
Cinkov prah — 97,0 % Zn total
Rafinirani cink — min. 98,70 % Zn
Fini-cink — min. 99,75 % Zn
Cinkova pločevina raznih dimenzij
in formatov
Cinkovi protektorji za kotle
Cinkove pralnice — valovite
Avtotipijske plošče
Offset plošče
Žveplena kislina 60 Bé
Cinkovo belilo — zlati pečat
beli pečat
zeleni pečat
rdeči pečat

Krolov galun
Natrijev hidrosulfid
Natrijev sulfid, surovi
Natrijev sulfid, čisti
Cinkosulfat
Natrijev silikofluorid
Barijev sulfid
Zelena galica
Litopon
Ultramarin
Svinčeni minij 30 %
Svinčeni minij 32 %
Svinčena glajenka — čista
Superfosfat
Modra galica
Metalit

DELOVNI KOLEKTIV KOVINSKEGA PODJETJA

»KLIMA« CELJE

ČESTITA K PRAZNIKU REPUBLIKE
in se priporoča s svojimi proizvodi!

**Podjetje
„ELEKTRO“
CELJE**

ČESTITA VSEM
DELOVNIM KOLEKTIVOM
IN DELOVNEMU LJUDSTVU
K PRAZNIKU REPUBLIKE!

Okrajni sindikalni svet Celje

S SVOJIMI OBCINSKIMI SVETI — CELJE, SLOV. KONJICE,
KOZJE, LASKO, NAZARJE, ROGASKA SLATINA, SENTJUR,
SMARJE, ŠOSTANJ, VOJNIK IN ZALEC

ČESTITA VSEM DELOVNIM
KOLEKTIVOM ZA
DAN REPUBLIKE!

**Keramična
industrija
Liboje
pri Celju**

proizvaja in nudi gospodinjsko,
dekorativno in sanitarno keramiko.

VSEM CENJENIM ODJEMALCEM IN
DOBAVITELJEM TER POSLOVNIM
PRIJATELJEM ČESTITAMO
K DNEVU REPUBLIKE!

Tovarna organskih barvil Celje

Nudi tekstilni industriji za izdelavo papirja
ter usnjarski industriji žveplena in AZO
barvila v vseh količinah. Dobava barvil tudi
za široko potrošnjo v dozah po 1,2 in 5 kg.
Kvaliteta naših barvil je enakovredna raz-
ličnim inozemskim barvilom.

VSEMU DELOVNEMU LJUDSTVU ČESTITAMO
K DNEVU REPUBLIKE!

Tovarna

Aero **Celje**

ČESTITA K DNEVU REPUBLIKE
VSEM SVOJIM CENJENIM ODJEMALCEM TER
SE PRIPOROČA S SVOJIMI KVALITETNIMI
IZDELKI:

Karbon papir — indigo papir — pisalni trakovi
— matrice za razmnoževanje — šolske barvice —
tempera barve — oljnate umetniške barve —
črnila — barve za obleke in tako dalje.

TEKSTILNA TOVARNA PREBOLD

ČESTITA VSEMU DELOVNEMU LJUDSTVU
K PRAZNIKU REPUBLIKE!

★ ★ ★

TKALNICA, OPLEMENJEVALNICA,
ELEKTRO — FOTO GRAVURA

★ ★ ★

Izdelujemo in nudimo trgovskemu omrežju:
cic, keper, barhend, deftin,
blago za žensko perilo, naglavne rute,
blago za pižame.

★ ★ ★

Cene zmerne! — Bogat sortiment!